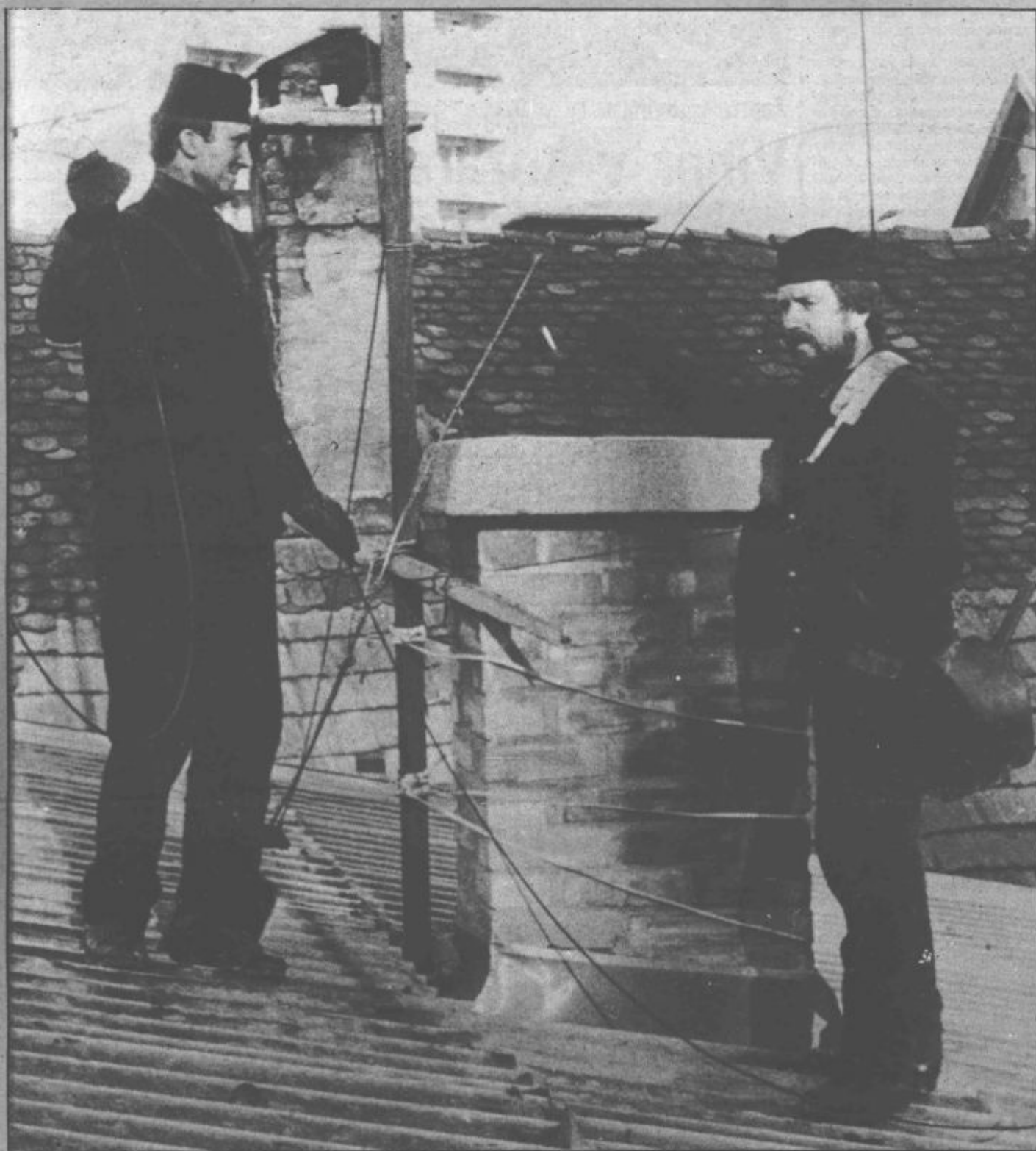

S
R
E
Č
N
O
'86

Naš čas — vaš prijatelj

Skozi vsa leta NAŠ ČAS sem redno brala, ne, da bi za njega kaj plačevala, saj to odgovornost podjetje je imelo, da za plačevanje je skrbelo.

Sedaj pogoje upokojitve izpolnjujem, zato delovno razmerje zaključujem, saj petintrideset let službo sem opravljala, in tako upokojenka postala.

In če z NAŠIM ČASOM toliko let prijatelja sva bila ne želim, da bi se sedaj razšla, kot upokojenka prostega časa imam dovolj, zato ga brala bom še bolj.

Tudi vsebina se mi izboljšuje zato vest mi narekuje, da od 1. januarja 1986 želim postati njegov naročnik in seveda redni tudi plačnik.

Ta časopis novice take nam pove, ki prav je, da z njimi vsak občan seznanjen je, zato vsem prebivalcem Šaleške doline kličem na uho, naj denarja za NAŠ ČAS jim žal ne bo.

Toda bralci vseh starosti smo mi, zato naj ta list še kakšen roman — podlistek popestri, vsem, ki skrbijo za njegov obstoj, pa posebej velja NOVOLETNI pozdrav jim moj!

Stefka Prislan

Občina Velenje — Ob dnevu oboroženih sil

Zvezna plaketa: ZRVS Velenje, Ivu Gorograncu in nam

Osrednja občinska proslava ob 22. decembru, dnevu oboroženih sil, je bila v Domu kulture v Titovem Velenju, v petek, 20. decembra. O pomenu tega praznika je na slovesnosti spregovoril predstavnik občinskega štaba teritorialne obrambe občine Velenje, Jože Prislan, ki je posebej poudaril, da imamo v našem razvoju svojo pot, naš samoupravni socializem, in da moramo storiti vse, da bo ta pot še bolj naša.

Na osrednji slovesnosti so podelili tudi številna priznanja, plakete in odlikovanja.

Predsednik predsedstva Zvezne konference ZRVS Jugoslavije, Janez Japelj, je podelil plaketo ZRVS Jugoslavije, ki jo dodeljuje Zvezna konferenca ZRVS

Jugoslavije, Občinski konferenci ZRVS Velenje, ki sodi med najboljše tovrstne organizacije v Sloveniji.

Plaketo ZRVS Jugoslavije je prejel tudi Ivan Gorogranc in ve-

seli smo, da sta to plaketo prejeli tudi naši uredništvi, uredništvo tednika Naš čas in Radia Velenje. Seveda nas plaketa ZRVS Jugoslavije obvezuje, da bomo v prihodnje še bolj prisotni s svinčni-

kom in beležko, z magnetofonom in fotoaparatom v vsakem okolju.

Zlato znak ZRVS Jugoslavije je prejel Osman Hasič, plaketo ZRVS Slovenije Ivan Jošt, znak ZRVS Slovenije pa Karl Seme in Stanko Tajšek. Upravni organ za ljudsko obrambo skupščine občine Velenje je prejel malo plaketo teritorialne obrambe Slovenije, posebno priznanje pa so izrekli tudi rezervnemu kapetanu Ludviku Onuku.

Podelili pa so tudi odlikovanja predsedstva SFRJ, prejeli so jih: Bogdan Menih in Ivan Stvarnik — red dela s srebrnim vencem, Slavko Korenič, Avgust Podgoršek, Ratko Stevanovič in Jože Zajc — medaljo zaslug za narod, Franc Volk — medaljo dela, Jože Bernjak — medaljo za vojaške zasluge in Stanislav Vodovnik — medaljo za vojaške vrline.

Zvezno plaketo je Občinski organizaciji ZRVS podelil Janez Japelj

najraje smučala
v hlačah Elkroj

Elkroj

Prva novoletna številka Našega časa bo med vami 9. januarja.

Uredništvo

Tudi v letu, ki se izteka, so naši delovni ljudje in občani šaleške doline uresničili pomembne naloge pri uresničevanju programa nadaljnjega razvoja občine Velenje in naše samoupravne skupnosti.

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski komite ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinski odbor ZZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO občine Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje

V LETU 1986 ŽELIMO VSEM NAŠIM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM NOVIH DELOVNIH USPEHOV IN OSEBNE SREČE!

kovinotehna

Prodajni center Prevalje

Vse za vas in vaš dom

Izvršni svet

Denar za naložbe na področju družbenih dejavnosti bo treba najti

Člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje so na predzadnji seji v letošnjem letu ponovno namenili vso pozornost obravnavi planskih dokumentov. Obravnavali so dogovor o temeljnih družbenega plana občine Velenje za naslednje srednjeročno obdobje. Glede na to, da osnutek dolgoročnega družbenega plana občine Velenje do leta 2000 še ni bil predložen v celoviti obliki, so o pričetku javne razprave tega dokumenta razpravljali na večerajšnji seji. Predvideno je bilo, da bodo vsi osnutek planskih dokumentov — srednjeročni plan, dolgoročni plan in resolucija za prihodnje leto, na dnevnem redu današnje skupščine, ko naj bi jih dali delegati v javno obravnavo.

Veliko pozornosti so člani izvršnega sveta na seji prejšnji teden namenili tudi vprašanju investicij na področju družbenih dejavnosti. Vemo, da imamo na tem področju veliko nerazrešenih vprašanj, pa čeprav zbiramo delovni ljudje in občani občine

Velenje v ta namen že šestnajsto leto samoprispevek. Kljub vsemu na področju družbenih dejavnosti močno zaostajamo za gospodarstvom: Nemudoma bi rabili novo šolo, povečati je treba zmogljivosti velenjskega zdravstvenega centra in Centra srednjih šol, zgraditi nov vrtec ter dograditi dom za varstvo odraslih. Sredstva samoprispevka, ki ga zbiramo tudi za uresničitev nekaterih omenjenih objektov, ne bodo zadoščala, zato bi bilo nujno, da oddvoji nekaj sredstev v ta namen tudi naše gospodarstvo. Ustreznega načina zbiranja pa v občini Velenje ne moremo in ne moremo dogovoriti. Vsekakor pa je to nujno, v delovnih okoljih pa se bodo morali bolj zavedati, da ni dovolj, če nudijo delovno mesto in stanovanje na ostale stvari, ki jih delovni človek nujno potrebuje za pozblijajo. V vsako novo delovno mesto bi vsekakor morali všteti potrebe delavca in njegove družine na področju družbenih dejavnosti. (mz)

Zaprta trgovina v Topolšici

Vihar v kozaracu vode

Menda naj bi temu rekli kar politični problem, vsaj reakcije Topolščanov so bile tako burne, strasti, sicer malce podpihjene, tako izrazite, da je bila tudi udeležba na nekoliko izsiljeni problemski konferenci zares blesteča. Sedeli so občinski in krajevni funkcionarji z leve in desne, in tam pa je bil še kakšen čomačin, tisti, ki menda krizo pomanjkanja trgovine najbolj občuti.

Ta trgovina pa je tema celotne zgodbe, ki ima po mnenju krajanov že kar svojo zgodovino, trajanje in konec.

Kot smo slišali na problemski konferenci KK SZDL, so imeli v Topolšici pred vojno kar tri trgovine — modro so sicer zamolčali njihovo kakovost, sicer pa vsi vemo kakšne so bile v glavnem predvojne zasebne vaške trgovine. Po vojni sta ostali še dve, nato pa je bila dolga leta ena družbena trgovina. Njeni prostori so postali ob splošni rasti standarda vedno bolj neustrezni. Z izgradnjo zdravilišča pa je celo izgubila svoj prostor. Začasno so jo prestavili v gasilski dom, kjer pa so ji nekako pred dvema mesecema topolški gasilci odpovedali gostoljubje. Topolšica je ostala brez trgovine. Potem pa se je začelo, tako bolj zares.

Krajanji so bili mnenja, da so ogoljufani, da bi vendarle morali imeti novo trgovino, ne pa da so celo izgubili staro. Na gasilce se pri tem začuda nihče ni jezil, saj so menda dovolj »potrpeli,« trgovina pa na tej lokaciji niti osnovnih higienskih zahtev ni zadovoljevala. Zato so sedaj domačini odločno postavili zahtevo po novogradnji, ki jo sicer že nekaj

časa predvidevajo v svojih letnih programih. Seveda pa je vprašanje, kdo bo tisti, ki bo v tem primeru segel v žep.

Skrajšajmo skratka, celotno razlago. Topolščani hočejo novo trgovino, obnova starih objektov menda niso sprejemljive, viri sredstev za gradnjo pa so bolj ali manj neznanji ali nedogovorjeni. Trgovsko podjetje Era nima interesa, pa tudi ne denarja, da bi zgradila že tako verjetno nerentabilno trgovino, zdravilišče modro molči, komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja ne more ponuditi nagle rešitve, krajanji pa so svoje nezadovoljstvo »ovekovečili« z raznimi parolami. Pojavile so se tudi teze o vsesplošnem nezadovoljstvu v kraju, nezainteresiranosti za delo v organih krajevne samouprave, nezmožnosti evidentiranja... Skratka po tisti »če ne pojde zlepa, bo šlo pa zgrda«.

Pri vsem tem pa je seveda res, da Topolška trgovino potrebuje, morda tudi nekoliko manj rentabilno, saj je kraj od večjih središč precej oddaljen, poleg tega pa tr-

govina sodi v sestavni del celovitejših turističnih ponudb, ki jo bo, če želimo zdravilišču zagotoviti uspešno poslovanje, nujno potrebno izoblikovati. Seveda pa so poti dogovora različne. Celoten zaplet bi bil verjetno dorečen mnogo hitreje, če se nekateri topolščani ne bi tako branili predvidenega zazidalnega načrta. Menijo, da bo namreč z njim okrnjena idilična podoba zaselka in hočejo čim manj novogradenj in priseljencev. Takšne zahteve so sicer razumljive, vprašanje pa je, če so tudi sprejemljive.

Pa povrnimo se k trgovini. Na problemski konferenci, lahko pa bi to storili na štiri ali nekaj več oči (brez nepotrebne jeze in velikega pompa) so se dogovorili, da se poišče začasna in dolgoročna rešitev. Z začasno rešitvijo je potrebno zagotoviti zasilne prostore za delovanje trgovine, dolgoročna rešitev pa je novogradnja, ki jo je kot prioriteto potrebno uvrstiti v nov srednjeročni plan občine Velenje.

Sedaj, po zadnjih vesteh je dogovorjeno, da bo začasno trgovino zopet zaživel v gasilskem domu (prevzela jo bo Era), upamo pa, da bodo našli tudi dolgoročno rešitev in tako to kislo jabolko spravili z dnevnega reda.

Boris Zakošek
Stane Vovk

Želje ob novem letu

Želim si... da bi bili v soli vsi odlični.
... novo šolsko torbo, da bi v njej lahko varno nosil zvezke.
... kolo, da bi se naučila dobro voziti.
... nove avtomate za smuči, da bi bil bolj varen pri smuku.
... psička, ker bi rad nekaj živega v stanovanju.
... psa, vendar velikega, ki bi me pazil.
... papigo, da bi jo naučil govoriti.
... hrčka, ker imam rad živali.
... brata, da bi se lahko z njim igral in mi ne bi bilo dolgčas.
... da bi bili vsi veseli.
... da v svetu ne bi bilo vojn.
... da bi zbrali veliko denarja za Etiopijo in z njim pomagali tamkajšnjim ljudem, da bi tudi oni občutili, kaj je sreča.

da bi imeli vsi dovolj hrane.
da bi na svetu zavladal mir!
Literarno-dopisniški krožek
OŠ Antona Askerca
Titovo Velenje
anketa med učenci 4. razreda

Darinka Anžel: »Prej slabo kot dobro bi lahko ocenila leto 1985. Precej mi je »nagajalo« v tem letu zdravje. Hudo je, če cene drvijo višje in višje, osebni dohodki... No, ja, saj sami veste kako. Vendar zdrav človek lahko uspešno premaguje tudi te ovire. Sicer pa, ob obilici dela leto vse prehitro mine. Niti zaves se ne, kdaj je mimo. Zvrhano mero zdravja si želim v letu 1986 za vse svoje, pa tudi druge. Če se temu pridruži še sreča in zadovoljstvo... bo leto 1986 vsaj zame precej uspešnejše kot letošnje.«

Stanko Goltnik: »Za leto 1985 lahko rečem, da je bilo uspešno. Ničesar posebnega nisem doživel, pa tudi pričakoval ne. Čas je pač tak, da človek nikoli ne ve, kaj bo prinesel s sabo naslednji dan. Dokaj uspešno se je to leto »izteklo« za nas, gasilce, saj nismo zabeležili kakšnih večjih požarov na našem področju. Žal je tako, da vsak požar, za naj bo še tako majhen, neprijeten dogodek. Skoraj povsem sem pozabil povedati za menjal sem delovno mesto. Želje? Oh, kdo jih nima. Zase si želim sreče, zdravja, in čimmanj požarov. Če homo še naprej tako uspešno razvijali gasilstvo in protipožarno zaščito, potem se nam večjih tragedij ni treba bati.«

Gostinsko podjetje Turist

Primanjkuje dobrih delavcev

Pri ocenjevanju letošnjega gospodarjenja v Gostinskem podjetju Turist v Nazarjih ugotavljajo, da so v devetih mesecih poslovali dokaj uspešno. Za razliko od nekaterih drugih sorodnih organizacij so celo povečali količinski obseg prodaje in sicer za poldruge odstotek. Povečala se je prodaja piva in vina, na drugi strani pa upada prodaja žganih pijač, sokov in mineralnih vod.

V tem obdobju se pospešeno pripravljajo na zimsko sezono. Pri tem računajo, da bosta hotela v Mozirju in na Ljubnem polno zasedena ob novoletnih praznikih in v zimskih počitnicah, slabši pa so obeti za december in predvsem marec. V pripravah na bližnjo zimo so morali opraviti manjša obnovitvena dela v sobah, kljub temu, da so bile skozi leto zelo slabo zasedene, prve goste pa že pričakujejo.

Največje težave imajo s kadri.

Ker v mozirski občini brezposelnosti praktično ni, iščejo delavce izven njenih meja, kar seveda ni najboljša rešitev. V tem obdobju jim poleg tega preti visoka fluktuacija. V preteklih letih so namreč zaposlovali zlasti delavce, ki so k njim prišli samo s potovalko, sami pa so jim nudili samske sobe. V tem obdobju se pojavljajo velike potrebe po gostinskih kadrih v večjih središčih ob morju in na Gorenjskem, kjer so tudi osebni dohodki občutno višji, zato delavci odhajajo tja. Dejstvo namreč je, da so v Turistu največji problem prav osebni dohodki, saj so bili v devetih mesecih najnižji v občini. Sedaj so jih dvignili in se tako nekoliko približali občinskemu povprečju. Druga večja težava so iz dneva v dan višje cene vhodnih surovin, zaradi katerih morajo višati svoje cene. Vendar so njihovi pribitki vedno manjši od dviga cen, saj se upravičeno bojijo, da bodo v nasprotnem primeru izgubili še več gostov.

DVIT Titovo Velenje

Skupna proslavitev obletnice

Prejšnji petek so člani Društva varnostnih inženirjev in tehnikov DVIT Titovo Velenje in delavci osnovne šole XIV. divizije na njihovi šoli proslavili dve simbolični obletnici delovanja. DVIT Titovo Velenje pet let plodnega dela, kolektiv osnovne šole pa desetletnico dela v novi šoli.

Svečani zbor je bil združen iz več razlogov. Sodelovanje, ki sta ga to društvo in šola zastavili že pred tem, je doslej vedno uspešno potekalo, tokrat pa so se dogovorili o sodelova-

nju se za vnaprej. O tem so podpisali simbolični sporazum, ki obeta izjeme možnosti povezovanja, predvsem šole z organizacijami združenega dela, od koder so člani služb za varstvo pri delu in požarno varstvo.

Skrbno pripravljen družabni program je popestril praznično vzdušje, ki je prisotno že skoraj ob vsakem delovnem srečanju, saj se dnevi letošnjega leta že kar zgubljajo v pričakovanju novega.

Jože MIKLAVC

Posvet o inventivni dejavnosti

Premalo dosledni pri uresničevanju sklepov

Odbor za invetivno dejavnost pri občinskem sindikalnem svetu in odbor za to dejavnost pri občinski raziskovalni skupnosti Velenje sta sredi preteklega tedna pripravila posvet o inventivni dejavnosti v velenjski občini. Namen tega posveta je bil, kot smo med drugim lahko slišali, da se vsaj enkrat na leto srečajo tisti, ki na tem področju delajo v organizacijah združenega dela, izmenjajo izkušnje, se pogovorijo o uspeših in težavah.

Z rezultati se na tem področju v naši občini ne moremo pohvaliti, saj ta dejavnost prej nazaduje kot napreduje. Glede na razvoj doline v naši občini predstavljajo vsi predlogi zancemar-

ljivo malo. Z raznimi akcijami poskušamo spodbujati k razvoju inventivne dejavnosti, sprejemamo razne sklepe, vendar smo pri uresničevanju teh premalo dosledni. V marsikaterih delovnih sredinah se ne zavedajo pravega pomena te dejavnosti. Tudi poslovodni delavci in tisti, ki bi morali spremljati njen razvoj, se premalo vključujejo pri reševanju vprašanj s tega področja. Tako pa v največjih primerih leži vse breme na ramenih predsednika odbora ali komisije.

Morda je eden od vzrokov za tako skromne dosežke na področju inventivne dejavnosti v naši dolini tudi ta, da so vsi, ki se s to dejavnostjo ukva-

Občina Velenje

Naši otroci so vendarle prikrajšani

V času pred novim letom namenjamo v občini Velenje že nekaj let veliko pozornosti najmlajšim. Zanje pripravljamo občinska zveza prijateljev mladine Velenje, seveda v sodelovanju s številnimi izvajalci, pester program novoletnih prireditev po krajevnih skupnostih, kjer otroke obišče tudi dedek Mraz. Poskrbeli smo tudi za enotno obdaritev za otroke in preprečili, da v delovnih kolektivih ne delijo več daril otrokom, saj se je dogajalo, da so bili zelo različno obdarjeni.

Veliko je torej narejenega, pa vendar je mogoče trditi, da so otroci naše občine prikrajšani za tisto pravo novoletno vzdušje, ki ga lahko doživijo v nekaterih drugih mestih. Novoletno okra-

sitev mesta smo zelo osiromašili, saj prižgemo le še tu in tam kakšno barvno čarnico. Zato tudi ni čudno, če vozijo starši svoje otroke v teh dneh v bližnja mesta Celje, Ljubljano, Maribor, kjer je zares mogoče občutiti novoletno razpoloženje. Središča teh mest so zares praviljična, saj so jih bogato okrasili, poskrbeli pa tudi za dodatno prednovoletno ponudbo. Na bogato za-

loženih stojnicah je mogoče kupiti takorekoč vse. Za dobro razpoloženje poskrbijo z glasbo in prireditvami, seveda pa je mogoče na ulici srečati tudi dedka Mraza, česar se otroci še posebej razveselijo.

Vsekakor bi bilo prav, da bi se pri pripravi novoletnih prireditev ozrli k sosedom in jih še popestrili.

(mz)

KS Dolič

Zakaj dela dedek Mraz razlike?!

Dnevi pred iztekom starega leta so nepozabni tudi za najmlajše, saj jih v tem času obišče dedek Mraz. Njegova darila so za mladež prav posebno doživetje. Žal pa je to za nekatere otroke prej razočaranje kot veselje. Tako nekako je tudi v krajevni skupnosti Dolič.

Tu so namreč otroci staršev zaposlenih v občini Slovenj Gradec v neprimerno boljšem položaju kot vrstniki zaposlenih staršev v občini Velenje ter otroci kmetov te krajevnih skupnosti. Zakaj pravzaprav gre?

V vseh krajevnih skupnostih občine Slovenj Gradec bodo ob novem letu organizirali kulturne in druge predstave, razume se, za vse otroke enako. Toda pri obdaritvi je žal drugače. Večina krajanov Doliča, približno 380 jih je zaposlenih v občini Velenje, namenjena del sredstev za enotno obdaritev otrok. Čeprav se je del tako zbrane denarja preneslo na zvezo društev prijateljev mladine občine Slovenj Gradec, pa to še zdaleč ne zadostuje, zlasti zaradi neprimerne delitve, da

ne bi bili otroci zaposlenih staršev v Titovem Velenju, zaradi pičilih sredstev, prikrajšani. Otroci staršev, ki so zaposleni v slovenjegraških delovnih organizacijah bodo namreč deležni daril dedka Mraza tam.

Da pa bi se v krajevni skupnosti Dolič izognili tem bolečim razlikam, so se odločili z zbranim denarjem zveze društev prijateljev mladine Velenje v lanskem letu in skromnim deležem letos, v Doliču obdariti vse predšolske otroke, in sicer v nedeljo, 29. decembra, ob 10. uri v osnovni šoli Dolič.

Ob tej priliki bodo najmlajšim učenci tamkajšnje osnovne šole izvedli novoletni program, obiskal pa jih bo tudi dedek Mraz.

Seveda vodstvo krajevne skupnosti s tako rešitvijo nikakor ni zadovoljno. Menijo namreč, da bi to vprašanje morali v občini Slovenj Gradec rešiti na ustrenejši in enotnejši način. Sredstva bi se morala zbirati v skupni sklad in se ob novem letu deliti na vse krajevne skupnosti v enakem deležu, glede na število otrok seveda. Le tako dedku Mrazu ne bi bilo potrebno delati razlik med otroki.

B. Mugerle

tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovornega urednika), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, Telefon (063) 853-451, 854-761, 855-450, 856-955. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 60 dinarjev. Letna naročnina za

individualne naročnike je 2.700 dinarjev (na mesec 240 dinarjev), za tujino 4.950 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Rek — Elektrostrojna oprema

Tisoča sekcija samohodnega hidravličnega podporja

Te dni so v Reki delovni organizaciji Elektrostrojna oprema proslavili pomembno delovno zmago. Rudniku lignita Velenje so namreč predali že tisočo sekcijo samohodnega hidravličnega podporja. Ob tej priložnosti so v četrtek, 19. decembra, v prostorih Elektrostrojne opreme v Titovem Velenju pripravili tudi tiskovno konferenco, na kateri so seznanili širšo javnost o tej pomembni in uspešni delovni zmagi. O tem in o siceršnjem prizadevanju tega kolektiva pri izdelovanju izdelkov za potrebe rudarstva je nekaj več povedal vođa komuniciranja v tej delovni organizaciji Dragan Celofiga:

»V naši delovni organizaciji že dolga leta proizvajamo samohodna hidravlična podporja in drugo rudarsko opremo za tuji in domači trg, že od leta 1963 pa smo proizvajali klasično odkopno mehanizacijo in podporje. Izkušnje s tehnologijo remonta in proizvodnje samohodnega hi-

dravličnega podporja imamo že iz šestdesetih let, saj smo vzdrževali različna podporja v Rudniku lignita Velenje, ki je vedno prednjačil v uvajanju sodobne opreme in tehnologije. Po več letih razvojnih naporov smo v obdobju od leta 1970 do 1976 izdelali prvo lastno samohodno hidravlično podporje, ki ga je nasledila dopolnjena inačica.

V tem času je rudnik pričel uporabljati podporje angleške firme Dowty, ki so ga na rudniku ocenili, kot enega najboljših. Skladno s tem smo v naši delovni organizaciji pričeli osvajati remont in izdelavo več tipov teh podporij in sklenili dolgoročno tehnično sodelovanje s to firmo. Skupaj z njo smo ob nenehnem sodelovanju strokovnjakov iz Rudnika lignita Velenje razvili več tipov podporja prilagojenega našim razmeram in je uporabno v slehernem jugoslovanskem rudniku. ESO je leta 1983 osvojil tudi proizvodnjo hidravličnih kr-

milnih sistemov za različna podporja, kar je pomenilo prodor v najzahtevnejšo tehnologijo, s tem pa smo uspeli razviti pomembno izvozno kooperacijo.

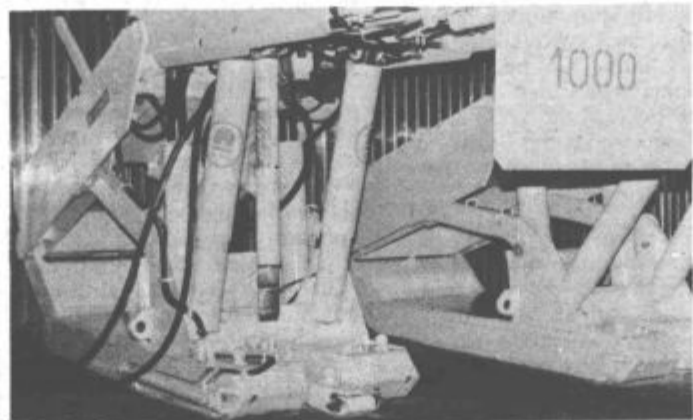
Prvi smo pričeli s proizvodnjo celotnega vtičnega sistema za visokotlačne vode, ki so nujni za opremljanje samohodnega hidravličnega podporja. Razvoj je zajel 25 tipov v petih velikostih. S Fadipom iz Bečeja dolgoročno sodelujemo v programu cevnih priključkov. Izdelujemo tudi vi-

sokotlačne primarne vode za razvoj hidravličnega fluida od centralnega črpalnišča na posamezna odkopna čela, kar je tudi nov izdelek. »Prva petoletka« iz Trstenika je na podlagi svojih in izkušenj velenjskih rudarjev pričela izdelovati nosilne hidravlične stojke in cilindre. Vsekakor lahko trdimo, da ESO že nekaj let izdeluje domača podporja iz domačih materialov, uvoz nekaterih specialnih tesnil dosega le 5 odstotkov. Proizvodni program

ESO je seveda mnogo širši. Osvojili smo proizvodnjo kompletne čela, razen odkopnega stroja in črpalnega agregata, ki ju proizvaja le nekaj svetovnih firm.

Podporja ESO — Dowty so se v rudniku izkazala kot zelo učinkovita in prikladna. Z njimi je Rudnik lignita Velenje dosegel in še dosega rekordne rezultate in tudi rekordno letno proizvodnjo 5 milijonov ton lignita v jamskem odkopu. Obvladamo odvoz materiala s težkimi odkopnimi transporterji in povsem izvorno in izjemno kakovostno tehnologijo križišča in smernega transporta, vse po naših projektih. Posebej je treba poudariti križiščno sekcijo in konstrukcijo premičnega smernega transporterja, ki pomenita edinstveno rešitev problematike križišča, kakršne nimajo niti svetovno znani tuji proizvajalci podporja. Zaslužila si je celo nagrado »Nikole Tesle«.

Doslej smo izdelali že 30 težkih odkopnih transporterjev, 160 lahkih odkopnih transporterjev, 250 kilometrov tračnih transportov, 60 drobilcev, 400 vitlov, veliko stiskalnic za ločno podporje in podobno. Razvili smo in proizvajamo več načinov stropnega tirnega transporta za prevoz tovora in ljudi, razvita in preizkušena je celotna kompozicija, lokomotiva pa je v sklepnih razvojnih fazi ter najnovejše sedežnice za prevoz moštva. Proizvajamo tudi mejna stikala, tudi v »S« izvedbi, in veliko druge rudarske opreme. Ob vsem naštetem je potrebno poudariti, da smo v naši delovni organizaciji samo s programom samohodnega hidravličnega podporja v približno desetih letih prihranili za 30 milijonov dolarjev uvoza. B. M.

Za ESO je tisoče samohodno hidravlično podporje pomembna delovna zmaga.

Občina Mozirje — ob dnevu oboroženih sil

Vrsta prireditvev v mozirski občini

Tudi v mozirski občini so z najrazličnejšimi prireditvami in slovesnostmi obeležili letošnji 22. december. Te so se pričele že v petek dopoldne v vsakoletnim sprejemom pionirjev v prostorih skupščine občine. Tokrat je pionirje sprejel podpredsednik skupščine občine Mozirje Jože Rakun, ki je najboljšim piscem spisov na temo oboroženih sil podelil knjižne nagrade.

Slavje se je nadaljevalo v soboto popoldne. Najprej so v sejni sobi občinske skupščine podelili priznanja in pohvale najpriaznejšim rezervnim vojaškim starešinam, posameznikom in organizacijam za njihov prispevek h krepitvi obrambne sposobnosti. Prav tako v soboto je bila zvečer, v dvorani mozirskega kulturnega doma še osrednja občinska proslava ob dnevu oboroženih sil. Na njej so med drugim podelili visoka priznanja rezervnim vojaškim starešinam. Edi Herman je prejel plaketo ZRVS Jugoslavije, Mirko Strašek pa značko. Plaketo ZRVS Slovenije je prejel Janez Kolar in značko Stane Miklavžič. Osrednji del kulturnega spreda so pripravili prizadevni člani dramske skupine iz Gornjega grada, ki so se predstavili s krstno uprizoritvijo igre Mati, ki jo je na literarni podlagi Karla Destovnika-Kajuh pripravil Bojan Stih, režiral pa član drame SNG iz Ljubljane

Andrej Kurent. Vsekakor lepo doživetje.

V nedeljo dopoldne so predstavnik družbeno-politične skupnosti, organov javne varnosti, splošnega ljudskega odpora in drugi ter seveda številni domačini obiskali obmejni postojanki v Logarski dolini in Podolševi. Čestitali so vojakom in jim izročili priložnostna spominska darila, vsi skupaj pa so seveda zagotovili še nadaljnje in še bolj plodno sodelovanje pri krepitvi naše obrambne sposobnosti, posebej še pri varovanju nedotakljivosti in varnosti naše državne meje. Seveda so se zadržali tudi na tovariškem srečanju.

Seveda so praznik primerno obeležili tudi drugod, omeniti pa velja še vsakoletni orientacijski pohod, ki so ga v soboto pripravili v Mozirju, na občinskem strelišču v Mozirju pa je bilo v nedeljo dopoldne še tradicionalno množično tekmovanje v streljanju z zračno puško.

RLV — Jamski reševalci

Zadnje vaje v tem letu

V nedeljo je v Rudniku lignita Velenje potekala zadnja letošnja reševalna vaja. Iz jame Preloge so v zgodnjih jutranjih urah sporočili, da se je pojavil velik jamski požar v severozahodnem predelu jame, na koti — 40, in da pogrešajo štirinajst rudarjev sobotne nočne izmene.

V vaji je sodelovalo štirideset ekip z 255 reševalci, vaja je potekala po predvidenem programu, reševalci so hitro rešili vse naloge in znova dokazali, da so dobro pripravljene. L. Ojsteršek

Delajmo 11. namesto 3. januarja

Izvršni svet Skupščine občine Velenje priporoča upravnim organom, skupnostim in organizacijam, da upoštevajo priporočilo Republiškega komiteja za delo in namesto 3. januarja delajo v soboto, 11. januarja.

Seveda pa je potrebno tam, kjer delo zahteva, uvesti tudi 3. januarja najnujnejše dežurstvo za potrebe občanov in drugih uporabnikov.

NOVOLETNA 1

Kup na kup želja, si zdaj ob novem letu vsi želimo jaz tebi, ti meni, vsem pa vendar ena sama: SREČNO NOVO LETO!

NOVOLETNA 2

Od vsepovsod žareče oči vsaki, vsaki srečo želi.

Pripravimo novoletno jelko in okrasimo jo z željami, da bo v novem letu lepše, najlepše in pojdimo skozi noč veselo in najdaljše.

Majaz Groznik, 8. c OŠ Antona Aškerc literarno-dopisniški krožek

*****

Lazo Jojič: Kako bi označil leto, ki se izteka? Leto stabilizacije, draginje, leto večje delovne storilnosti. Kaj vse pa to zahteva od vsakega posameznika, vsi dobro vemo. Nič drugače se ne dogaja doma. Tudi tu mora človek znati obrniti dinar, da pri tej draginji »zvoci« do konca meseca. Mislim sem, da bo leto zame dokaj uspešno na delovnem mestu. Žal, pa mi je nesreča pred tednom dni tudi tu stvari nekoliko drugače obrnila.

V letu 1986 si želim, tako kot vsi, sreče in zdravja. Morda tudi to, da bi imele cene krajše prste, osebni dohodek pa... V zvrhanem košu želja je prostor še za eno željo — seveda si želim kar najmanj nesreč na delovnem mestu.

*****

Jože Ugovšek: »Vsak dan se je zgodilo kaj novega, dan ni bil enak dnevu. Tako pestro je bilo leto 1985 doma in na delovnem mestu. Miličniki imamo vedno polne roke dela, podnevi in ponoči. Počitka ni bilo niti doma. Gradim hišo. Če bo vse po sreči, bom novo leto dočakal v novem domu. To pa bo tudi najpomembnejši in najprijetnejši trenutek v letu, ki so mu šteti dnevi.

Delovno, delovno bo gotovo tudi prihodnje leto. Človek ima tri velike želje — srečo, zdravje in zadovoljstvo. Tudi jaz nisem nobena izjema. Upam, da ne bom preveč zahteven, če bom k temu dodal še: čas je že, da se normalno začne obnašati cene. Občanom pa želim, da bi prišli čimmanj »nav:križ« z zakonom.

*****

Srečno
1986
*****

Med rudarji ob petici

V petek ob 8. uri zjutraj so se oglasile sirene. Spet. Že drugi ob koncu letošnjega leta. Vsi smo vedeli — rudarji so nakopali 5 milijonov ton premoga, samo nekaj dni prej pa so izponili svoj letni proizvodni načrt — 4 milijone 900 tisoč ton premoga.

Po tistem, ko smo bili med rudarji v jami Škale, na čelu B in na koti 150, je količina nakopanega premoga že precej višja, morda novi letni proizvodni rekord, precej višji od tistega pred dvema letoma, ko so rudarji nakopali 5 milijonov in 23 tisoč ton premoga. Zato tudi k temu uspehu čestitke! Kako pa so sami rudarji doživljali teh pet milijonov ton?

Edo Kodrun, strelec: »Veliko dobre volje in delovne zavesti je potrebno, da se lahko rudarji ob koncu letošnjega leta pohvalimo, da bomo v svoji 110. letni zgodovini nakopali največ premoga in to kljub temu, da so nas preko leta pestile nekatere težave, pomanjkanje rezervnih delov za težko odkopno mehanizacijo, na primer. Že drži, da veliko rezervnih delov izdelamo kar v domači hiši, je pa tudi res, da smo tu in tam še odvisni od uvoza. Pet mi-

lijonov ton nakopanega premoga je tu, sedaj jurišamo na sto tisoč ton, saj naše gospodarstvo potrebuje premog, potrebuje ga tudi široka potrošnja. Napovedujejo, da bo huda zima. A naj bo kakorkoli, rudarji smo tu, če bo potrebno bomo delali tudi ob nedeljah, da se najhujše preмага.

Edvard Ratnik, kombajnist in namesnik gospodarja čela B: »Srečno smo se pretolkli skozi

»Juršamo naprej«

leto, pet milijonov ton premoga je zunaj. Delali smo složno, z veliko zavestjo, da smo dosegli plan, potem še petico, zdaj pa jurišamo naprej. Rečemo lahko, da je bilo leto 85, ki ga zaključujemo, polno knapovskih rekordov, dnevnih in tedenskih. Neizpolnjen je ostal le mesečni rekord, a ta bo zagotovo padel v naslednjem letu. Srečen sem, da smo tako uspešno delali.

Alojz Lanedeker, gospodar čela B: »Res je, da nismo imeli takšnih težav, da jih knapi ne bi premagali. Res pa je tudi, da je treba velikokrat stisniti zobe, se zagristi in v pravem času reševati nastale situacije, ki jih ponuja narava globoko pod zemljo. Knapi gremo vsak dan neznanim težavam naproti, pripravljene moramo biti na vse probleme, na pritiske, na zruške, veliko iz-

najdljivosti mora biti v vsakem rudarju, da lahko poteka delo nemoteno. Srečen sem in z mano tudi vsa posadka našega čela, da smo tako kmalu dosegli petico. Morda tudi zato, ker je med rudarji veliko sloge, tu je moč in rezultati. Pa ne samo letos, že veliko let v svobodi, velenjski rudarji to potrjujejo.

Danijel Jesih, skladiščnik, rudarski invalid: »Ni kaj, garali so! To pa se mora nekje poznati. Rudarji to potrjujejo z nakopanimi tonami. Minili so časi, ko smo znali ceniti samo nafto, in ko smo na knapa pozabili. Tista leta se nam danes temeljito maščujejo. Sedaj pa le vidimo, da se to črno zlato vedno bolj ceni in še se bo. Morda bi morali odpreti še kak zapuščen rudnik, saj nam bi prišla prav vsaka nakopana tona premoga.

L. Ojsteršek

Edo Kodrun

Edvard Ratnik

Alojz Lanedeker

Danijel Jesih

Janez Smrešek

Načrtovanje

Gospodarstvu so potrebne nove pobude, ne pa nove obremenitve

Naša celotna družba je ob izteku tega kriznega srednjeročnega obdobja pred veliko in pomembno nalogo, pripraviti in sprejeti kakovostne planske dokumente za obdobje do leta 1990 ter dolgoročne planske dokumente do leta 2000.

Vendar pa kljub velikemu pomenu tej aktivnosti ne namerjamo dovolj ustvarjalnih naporov in je ob tekočih problemih potisnjena na stranski tir.

V naši občini smo se v iztekajočem srednjeročnem obdobju spopadali z velikimi gospodarskimi težavami, kar je še dodatno zavrlo planske priprave. Planski dokumenti bi namreč morali biti sprejeti že ob koncu leta, kar pa je bilo zaradi začetne zamude, nekaterih drugih objektivnih težav ter pasivnosti večine nosilcev planiranja, nemogoče izpeljati. Zato je izvršni svet sprejel ponoven program, ki naj bi ob doslednem spoštovanju rokov in ob večjem prizadevanju temeljnih nosilcev planiranja omogočil sprejem planov do konca prvega četrtletja prihodnjega leta. Na osnovi teh ukrepov je bilo že opravljeno veliko in pomembno delo, vendar pa so najzahtevnejše naloge še pred nami. Tu je sedaj razprava o osnutkih temeljev planov samoupravnih interesnih skupnosti, ki pa zaradi številnih odprtih vprašanj in neskladij vsekakor zahtevajo zelo tehtno razpravo. Predvi-

deno je, da bi samoupravne sporazume o temeljih planov uskladili tako na ravni temeljnih nosilcev planiranja, kot v družbeno politični skupnosti do konca januarja prihodnje leto. Osnutek srednjeročnega družbenega plana in osnutek dolgoročnega družbenega plana pa naj bi bila usklajena do februarja 1986. Tako da bi lahko oba družbena planska dokumenta sprejeli konec marca. Časa je torej kljub preloženim rokom zelo malo in zato je potrebno pohiteti s pripombami in usklajevanjem. Seveda pa to zadnje ne more potekati tako, da zagovarjamo vsak svoje rešitve, ne da bi zaznali posledice in probleme na drugih področjih. Obnašamo se celo dvoлично, saj na eni strani vztrajamo na širjenju programov, na drugi strani pa nismo pripravljene zagotoviti materialnih pogojev za uresničitev takšnih predlogov.

»Zato,« poudarja Jože

Mraz, predsednik Komiteja za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja, »je na mestu sklep izvršnega sveta, da se obveznosti gospodarstva ne smejo povečati, ampak lahko ostanejo le na dosedajni ravni.«

Ta odločitev je bila glede na ponujene osnutke samoupravnih sporazumov o temeljih planov gotovo nujna, čeprav lahko ob neustreznem selekcioniranju in usklajevanju prinese še večje poglobljanje nekaterih neskladij, kar pa si prav gotovo ne bi smeli dovoliti.

Pri obravnavi planskih dokumentov nas vse prepogosto zanese razprava v področje porabe, mnogo pre malo pa govorimo o ustvarjanju, ki bi nas gotovo hitreje pripeljalo do željenega cilja, to pa je ohranjanje osebnega in družbenega standarda ter morebitna njegova nadaljnja rast. To je še posebno pomembno zato, ker stalno opozarjamo na številne neizrabljene rezerve v naši organiziranosti, delovni disciplini, odnosu do družbene imovine ter o vseh človeških zmogljivostih. Tu ugotavljamo premajhno angažiranost

in na spremembe na tem področju, tudi v planskih dokumentih premalo računamo. Pa vendarle so nekatere organizacije združenega dela kljub slabšim in zahtevnejšim pogojem gospodarjenja, našle poti za doseganje ustreznih poslovnih rezultatov in to prav z iskanjem notranjih rezerv in opiranjem na lastne sile.

»Če izhajamo iz načela, da planiramo zato, da si bomo usmerjali svoj bodoči razvoj in si dolgoročno zagotavljali življenjske in delovne pogoje, bi morala vrsta odprtih vprašanj hitro odpasti,« pravi Jože Mraz in nadaljuje: »Gospodarstvu so potrebne nove iniciative, ne pa nove obremenitve. Večjo skrb moramo nameniti varstvu okolja, poleg tega pa poiskati vse možnosti za čimvečje prirahranke. Več kot jasno je namreč, da bomo lahko porabili le toliko, kot bomo ustvarili. Če bomo upoštevali te in še nekatere druge planske usmeritve, potem bomo lažje odpravili tudi vsa neskladja, ki se pojavljajo v planskih dokumentih in si kvalitetne zastavili naš nadaljni razvoj.«

Inovacijska dejavnost v Vegradu

December — mesec koristnih predlogov

Kljub prizadevanjem komisije za inovacije v preteklosti na tem področju v Vegradu niso beležili pomembnih rezultatov. Tu in tam je bil sicer prijavljen kakšen dosežek ali koristna izboljšava, vendar so bili to več ali manj osamljeni primeri.

V zadnjih letih pa so naredili na tem področju pomemben korak naprej. Pripravili so vrsto spodbujevalnih akcij, s katerimi skušajo pritegniti k tej dejavnosti kar največ zaposlenih. Nad vse pomembno je bilo tudi to, da so zaposlili strokovnega delavca, ki se sistematično ukvarja z inventivno dejavnostjo. Zbirajo predloge, delavcem pa tudi pomaga pri njihovi uresničitvi.

V letu in pol se je od nekaj več kot 2100 zaposlenih z inventivno dejavnostjo ukvarjalo 74 delavcev, kar pomeni 3,8 odstotka vseh zaposlenih. V tem času so zabeležili tudi za 33 milijonov gospodarske koristi, delavcem pa so v obliki stimulacij razdelili 824 tisoč dinarjev. V inventivno dejavnost so se doslej dokaj uspešno vključili delavci tozile Gradnja Velenje, Vemont in Mehanizacija, medtem ko te dejavnosti še niso uspeli razmahniti v tozilih Keramičarstvo, Zaključna dela in Gradnja Beograd. Med inovatorji je, kot je povedal strokovni delavec komisije za inovacije Ivan Česnik, 53 odstotkov kvalificiranih delavcev, 30 odstotkov jih ima srednjo izobrazbo, 17 odstotkov pa višjo in visoko.

Pa pogledjmo še, kakšni so podatki za letos. Skupaj so delavci Vegrada doslej prijavi 30 inovacij, v proizvodnjo je bilo uvedenih že 22, 5 jih uvajajo, tri pa so takšne, da jih bodo lahko uporabili na začetku nove gradbene se-

zone. Z letošnjimi predlogi so delavci prihranili delovni organizaciji okoli 18 milijonov dinarjev, za to pa so prejeli doslej le 230 tisoč dinarjev. Obračun gospodarske koristi bodo namreč dobili ob koncu leta.

Z rezultati, ki jih dosegajo, pa v Vegradu še vedno niso zadovoljni, saj se zavedajo, da je tudi inventivna dejavnost osnova njihovega nadaljnega razvoja in da lahko z različnimi izboljšavami posodobijo in tako seveda tudi pocenijo delovni proces. Prav zato si želijo, da bi slehernega delavca pridobili za to dejavnost, da bi vsakdo na svojem delovnem mestu razmišljal, kako bi bilo mogoče delo hitreje in ceneje opraviti. Različne spodbujevalne akcije bodo zato organizirali tudi v prihodnje. Ena takšnih je tudi akcija December, mesec koristnih predlogov, ki jo pripravljajo pod naslovom Vsak delavec Vegrada inovator. Pripravili bodo razstavo inovacij, vsem inovatorjem pa podelili tudi priznanja. Temu vprašanju namenijo veliko pozornosti tudi na zboru vsega tehničnega kadra delovne organizacije, pripravili pa bodo še okroglo mizo na to temo. Nanjo bodo povabili tudi predstavnike drugih gradbenih delovnih organizacij, na ta način izmenjali izkušnje ter se dogovorili še za načrtnejše delo na tem področju.

Mira Zakošek

Skupnost za zaposlovanje Velenje

Nov sporazum o štipendiranju — veliko novosti

Na zadnji seji v letošnjem letu so se v petek sešli delegati skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje Velenje. Čakal jih je obsežen dnevni red, najprej pa so razpravljali in sklepali o kadrovski reprodukciji v občini Velenje v iztekajočem se srednjeročnem obdobju, seznanili pa so se tudi s prvo oceno možnosti zaposlovanja v prihodnjem letu.

Stagnacija zaposlovanja z minimalnim številom novih zaposlitvev je osnovna značilnost tega obdobja, ki žal tudi v zadnjem letu ne bo doseglo načrtovane rasti (1,2 odstotka), saj ostaja v večini delovnih organizacij število zaposlenih enako, ponekod pa se celo zmanjšuje. Tudi izboljšanje izobrazbene strukture še vedno ostaja bolj želja, zapisana in poudarjena povsod. A kaj, ko se tako ne spreminja!

Edina svetla točka leta, ki se izteka pa je ta, da bodo delovne organizacije, kot vse kaže, le zaposlile toliko pripravnikov, kot so predvidevale z letnimi načrti zaposlovanja in kar je pri tem še važnejše, večino za nedoločen čas. To v preteklih letih ni bila najbolj pogosta praksa.

Kot pa pri strokovni službi sami ugotavljajo, zaposlitveni tokovi preko skupnosti za zaposlovanje niso najboljši. Kljub nenehnemu zmanjševanju možnosti zaposlovanja se je v iztekajočem srednjeročnem obdobju s posredovanjem skupnosti zaposlila le četrtnina novozaposlenih.

Kot vzrok navajajo izobrazbeno in strukturno neskladje med ponudbo in povpraševanjem.

Zal v občini Velenje nasprotno kot v republikli, iz meseca v mesec narašča brezposelnost, spreminja se izobrazben in starostna struktura iskalcev zaposlitve, med njimi je vedno večji delež strokovnega kadra, mladih, v stalnem porastu pa je tudi delež nezaposlenih žensk.

Zanimivo je, ugotavljajo tisti, ki se pri skupnosti ukvarjajo s poklicnim usmerjanjem, da se vedno več mladih odloča za bodoči poklic glede na kasnejše možnosti zaposlovanja. A kako priti do teh podatkov, ko ima le redkokatera organizacija združenega dela zbrane svoje potrebe po kadrih za daljše obdobje od enega leta? Pomanjkanje srednjeročnih in dolgoročnih kadrovskih načrtov povzroča težave, saj se mora poklicno usmerjanje naspelati le na razpise kadrovskih štipendij. Pojavlja pa se še nekaj. Vedno več mladih, med njimi tudi osnovnošolcev, predvsem pa

srednješolcev, se želi po končanem šolanju zaposliti. Največ težav imajo pri tem srednješolci, ki končajo družboslovno usmeritev, saj je potreba po teh delavcih zelo malo.

Delegati petkove skupščine so potrdili tudi predlog samoupravnega sporazuma o usklajevanju letnih načrtov zaposlovanja za prihodnje srednjeročno obdobje, srednjeročni načrt zaposlovanja za isto obdobje, sprejeli pa so tudi predlog Samoupravnega sporazuma o štipendiranju v občini Velenje in ga posredovali v sprejem podpisnikom. Če se bo združeno delo odzvalo pravočasno, upati je, da se bo, potem bo v uporabi že v novem šolskem letu. Pregledjmo katere novosti, samo nekatere, prinaša.

Ne glede na cenzus bodo lahko prejemali štipendije tudi nadpovprečno nadarjeni dijaki in študentje, cenzus bo v veljavi tudi pri kadrovskih štipendijah, vendar le v primerih, ko bo kandidatov več kot razpisanih štipendij, kadrovske štipendije bodo diferencirane, odvisne od tega, kje se dijaki in študentje šolajo (v kraju bivanja, izven kraja bivanja, se v šolo vozijo), na ta način se bodo pogoji šolanja bolj izenačili; v samoupravni sporazum je vnesen tudi podiplomski študij, ki sedaj ni bil, zavezanci za plačilo prispevka v sklad za štipendiranje naj bi bili tudi kmetje in obrtniki, ki doslej tudi še niso bili, obeta pa se še več sprememb. Preostane nam samo še, da ta sporazum obravnavamo in sprejememo čimprej. Od tega

je namreč odvisno, ali bo stopil v veljavo že v novem šolskem letu. Če bo mo roko zamudili, ga bomo lahko začeli uporabljati šele čez dve leti.

mkp

Občinski komite ZK Mozirje

Ni moči za spopad s slabostmi

Na zadnji seji občinskega komiteja ZK Mozirje so temeljito obravnavali poslovanje gospodarstva Gornje Savinjske doline in naloge komunistov pri odpravljanju slabosti. Predvsem velja ugotoviti, da z gospodarskimi razmerami letos niso zadovoljni, kot so bili še lani. Za dosežke v mozirski občini so značilne hitra in visoka rast stroškov, počasnejša rast prodajnih cen izdelkov ter hitra rast zaloga gotovih izdelkov in obresti na kredite za obratna sredstva. Posledica vsega je seveda nizka rast dohodka.

Kljub vsemu je tudi nekaj ugodnih kazalcev. To velja za rast industrijske proizvodnje, zaustavili so padec kmetijske proizvodnje in zagotovili njen porast, izvoz se je povečal za 11,1 odstotka in na konvertibilni trg za 12, zaposlenost je na visoki ravni, saj je v občini le 35 tve zaposljivih delavcev, ki so brezposelni, pa tudi večina delovnih organizacij je dosegla nadpovprečno visoko rast dohodka, čistega dohodka, bruto osebnih dohodkov in tudi rast dohodka na delavca je višja od inflacije. Večina delovnih in temeljnih organizacij je sicer dosegla večjo rast dohodka, kot je regijsko povprečje, na nizko rast dohodka v občini kot celoti, pa je vplivalo nekaj večjih delovnih organizacij, saj je na primer Elkrój dosegel za petino manj dohodka kot v enakem lanskem obdobju.

Tudi prodajne cene so zaostajale za stopnjo inflacije, ob tem so porasle zaloge izdelkov, vse skupaj pa kaže na krizo v sestavi proizvodnih programov gospodarstva mozirske občine. Zanimanje razvoja, kreativnosti in kakovosti v prejšnjih letih se je torej pokazalo v pravi luči, seveda slabi. Temu se pridružuje še kratkovidna poslovna politika večine delovnih organizacij, njene posledice pa so seveda pomanjkanje kreativnih strokovnih

kadrov na področjih razvoja, organizacije, trženja in vodenja.

Poleg vseh teh zunanjih in notranjih razlogov za slabost v gospodarstvu mozirske občine so člani občinskega komiteja ZK opozorili še na slabo odgovornost in učinkovitost. Komunisti, delavci in občani namreč zelo hitro dosežejo načelno enotnost

o potrebi po hitrejših spremembah, ko pa je treba kaj spremeniti v konkretnem okolju so pa, ali proti spremembam, ali pa za takšne spremembe po katerih bi vse ostalo po starem. Vse to seveda vodi v še večjo krizo, še posebej zato, ker manjka odgovornosti in učinkovitosti za spopad s slabimi kadri in vsami ostalimi slabostmi.

V Blagovnici Merx Gorica

Novi prostori Ljubljanske banke

Konec prejšnjega meseca so odprli delavci Ljubljanske banke Temeljne banke Velenje poslovne prostore v Blagovnici Merx na Gorici, kamor so preselili dosedanja enota banke, ki je obratovala v pritličju stanovanjske stolpnice. Novi prostori so vsekakor sodobnejši, predvsem pa bodo občanom bolj »pri roki«, saj jim pred nakupom ne bo treba odhajati v bolj ali manj oddaljeno poslovno enoto banke, temveč bodo vse lahko opravili kar v Blagovnici.

Nova poslovna enota Ljubljanske banke, v kateri lahko opravijo občani vse dinarske in devizne bančne posle, je odprta vsak delovni dan od 7. do 18. ure.

(mz)

ALOJZ TEMNIKAR, avtobusni sprevodnik: »Želje nas vseh za prihodnje leto so si zagotovo skoraj enake. Le kdo si ne želi zmernejših cen, pa višjih plač, saj je že hrana tako draga, da se komaj prebijam iz meseca v mesec. Ker sem stalno na terenu si želim kar največ zdravja. Pa še nekaj. Zelo bi bil vesel, če bi potniki spoznali, da smo tudi mi samo ljudje in bi bili kdaj pa kdaj malo bolj stropni. Kaj še? Varno vožnjo predvsem.«

SONJA BITENC, uslužbenka: »Želja je veliko, morda ne bi bilo slabo izbrati tistih, ki so uresničljive. Ko takole opazujem ljudi v vsakdanjem pehanju za tem in onim, si predvsem želim, da bi v prihodnjem letu v vsej tej hitrici le našli nekoliko več časa zase, za naravo, za sprostitve. Kdo si seveda ne bi začel nekoliko bolj umirjeno gospodarjenje, manjše divjanje cen in izboljšanje vsega, kar sem sadi.«

IVAN MAROLT, avtobusni prevoznik: »Vsak dan sem veliko za volanom, zato si razumljivo želim čim več varnosti v cestnem prometu, pa zdravja vsem tudi. Ob vseh (ne)razumljivih gospodarskih težavah in zagatah bi bilo lepo, če bi vendarle nekaj stori in ukrotiti te podivjane cene in jih uskladiti z našimi možnostmi, prav tako rad pa bi videl, da bi se pri nas kaj več dobilo za dinarje, ne pa da ti povsod mečejo pod nos te devize.«

Občina Velenje

Evidentirani možni kandidati za najodgovornejše funkcije v skupščini občine in skupščinah SIS

Za predsednika Skupščine občine Velenje:
Franc Avberšek, Ivo Gorogranc, Emil Hartner, Alojz Hudarin, Borut Teodor Jelen, Jože Kandolf, Franjo Korun, Peter Krapež, Marcel Medved, Borut Meh, Srečko Meh, Janez Miklavčič, Alojz Napatnik, Franc Novak, Janez Poles, Dragan Rogič, Pane Semečnik, Tone Seliga, Drago Šulek, Jože Veber, Nada Zavolovšek-Hudarin, Franc Zerdin, Janez Živko

Za podpredsednika Skupščine občine Velenje:
Ivo Gorogranc, Andrej Grebensek, Emil Hartner, Alojz Hudarin, Borut Meh, Janez Miklavčič, Alojz Saje, Tone Seliga, Drago Šulek, Andjelko Tičič, Jože Veber, Mira Videnčnik, Janjo Vovk

Za predsednika Izvršnega sveta Skupščine občine Velenje:
Miran Arzenšek, Franc Avberšek, Drago Bizjak, Marjan Gaberšek, Andrej Grebensek, Vili Jelen, Štefica Kordež, Peter Krapež, Andrej Kržič, Janko Lukner, Borut Meh, Franc Mokotar, Tone Seliga, Jože Veber, Erika Versec, Jaro Vrtačnik, Jože Zajc, Franc Zerdin

Za podpredsednika Izvršnega sveta Skupščine občine Velenje:
Rudolf Gabrovec, Andrej Grebensek, Jože Mraz, Venčeslav Svovljak, Erika Versec, Jože Zajc

Za člana Izvršnega sveta Skupščine občine Velenje:
Ivo Klobočar, Majda Naglost, Gvido Omladič, Venčeslav Svovljak

Za predsednika zbora združenega dela:
Drago Blagus, Mato Blagus, Irena Brložnik, Martin Budna, Franc Druks, Janez Erhart, Herma Groznik, Peter Habjan, Alojz Hudarin, Iztok Hudomalj, Marjan Jerič, Ivo Kadliček, Silvo Koprivnikar, Alojz Kovač, Peter Krapež, Janez Lekše, Janko Lukner, Borut Meh, Srečko Meh, Boris Močilnik, Stefan Oštir, Aca Poles, Janez Pukl, Franci Rat, Franc Škarja, Brane Trnovšek, Edo Uranjek, Marjan Urbančič, Jurij Versec, Jože Zajc, Janez Zore, Franc Zerdin, Mirko Žolnir

Za namestnika predsednika zbora združenega dela:
Janez Erhart, Rok Grudnik, Tone Hladin, Borut Meh, Franci Rat, Franc Zerna

Za predsednika družbeno-političnega zbora:
Miran Ahtik, Irena Brložnik, Zdenka Berlot, Franc Druks, Majda Gaberšek, Herma Groznik, Silvo Koprivnikar, Božidar Kortnik, Branko Kranjčec, Anica Kristan, Marjana Koren, Jože Krk, Roman Ledinek, Janko Lukner, Jože Meh, Srečko

Meh, Jože Povše, Albin Repše, Karl Seme, Jože Veber, Franc Vedenik, Mira Videnčnik, Marjan Zagar, Janez Živko

Za namestnika predsednika družbeno-političnega zbora:
Marjana Koren, Vladka Korošec, Jože Krk, Jože Povše, Janez Pukl, Albin Repše, Karl Seme, Drago Strnc, Franc Trebbe, Franc Vedenik, Nada Zavolovšek-Hudarin, Marjan Zagar, Jože Zevart

Za predsednika zbora krajevnih skupnosti:
Janez Beričnik, Ivo Gorogranc, Božidar Kortnik, Jože Krk, Ferdo Kukovec, Roman Ledinek, Jože Lekše, Leopoldina Lukič, Janko Lukner, Jože Meh, Karel Stropnik, Božena Steiner, Tone Seliga, Jože Veber, Janez Živko

Za podpredsednika zbora krajevnih skupnosti:
Božidar Kortnik, Karel Stropnik

Predlog delegatov za DPZ:
za OK ZSMS:
Valerija Oremuš, Saša Piano, Milan Kopusar, Darko Bujan, Iztok Šimek, Branko Smagaj, Bogdan Gregorin, Anton Brodnik

za OS ZSS:
Ciril Grebensek, Aleksander Knežević, Branko Kranjčec, Borut Meh, Vida Purnat, Ivan Sotošek, Drago Šinker, Franc Škarja, Franc Trebbe, Mira Videnčnik

za OO ZZZ NOV:
Jože Povše, Branimir Peer, Franc Hudomalj

za OK ZKS:
Jože Čurčić, Janez Basle, Irena Brložnik, Vlado Videmsek, Drago Seme, Jože Rovšnik, Brane Trnovšek, Franc Avberšek, Barbara Tori, Miloš Ležajič, Zdenka Kodrič

za OK SZDL:
Miran Ahtik, Martin Budna, Leopoldina Lukič, Slobodan Knežević, Mirko Uranjek, Saša Piano, Bruno Zagode, Olga Medved, Tatjana Podgoršek, Tone Seliga, Ivan Stropnik, Alojz Kikec, Jože Krk, Karli Stropnik

Samoupravne interesne skupnosti
Kulturna skupnost — za predsednika:
Alenka Avberšek, Karel Čretnik, Mira Čretnik, Vlado Donaj, Geršak, Vane Gošnik, Barbara Grebensek, Emil Hartner, Rafael Kovač, Peter Krapež, Jože Meh, Boris Močilnik, Natalija Nedeljko, Leopold Rober, Franjo Slemenšek, Rado Slanc, Milan Valenčak, Vlado Vrbič, Danica Zevart, Stane Zula

Za predsednika zbora uporabnikov:
Alenka Avberšek, Jožica Ferenc, Vane Gošnik, Boris Jukič, Mija Kemperle, Jenez Kraševac, Irena Omladič, Jožica Pantner, Mira Preložnik, Rado Slanc, Mile Trampuš, Zinka Vohar, Duška Založnik, Stane Zula

Za predsednika zbora izvajalcev:
Karel Čretnik, Vlado Donaj, Jože Hudales, Boris Močilnik, Lija Modričan, Mira Preložnik, Rado Slanc, Branko Škruba, Angela Vutkovič

Raziskovalna skupnost — za predsednika:
Ciril Bezljaj, Miro Bukvič, Ivan Česnik, Jože Hribar, Matjaž Jamnikar, Mitja Jenko, Janko Meža, Adi Miklavc, Bojan Penšek, Rajko Pirč, Stojan Povh, Tone Seliga, Mile Trampuš, Marjan Urbančič, Albin, Vrabič, Jaro Vrtačnik, Bojan Zorko, Franc Zerdin, Žolnir

Za namestnika predsednika:
Tone Seliga, Mirko Žolnir

Izobraževalna skupnost — za predsednika:
Drago Bahun, Herma Groznik, Jože Groznik, Emil Hartner, Tone Kugonič, Borut Meh, Viktorija Pirnat, Aca Poles, Vida Robida, Jože Rovšnik, Drago Šulek, Franc Trebbe, Mira Videnčnik, Franc Zerdin, Neva Žohar

Za predsednika zbora uporabnikov:
Martin Budna, Jože Groznik, Iztok Hošek, Jože Hribar, Damjan Kljajič, Jože Meh, Branko Miklič, Dane Naraločnik, Viktorija Pirnat, Mira Preložnik, Vida Robida, Ljubisa Savovič, Emil Strnad, Milan Tepej

Za predsednika zbora izvajalcev:
Andrej Centrih, Jože Groznik, Zdenka Kodrič, Majda Lesničar, Ivan Marin, Borko Ostrovršnik, Mira Preložnik, Franc Rogan, Tone Skok, Silva Sufarič, Drago Šulek, Magda Žist, Dragica Zohar

Skupnost za zaposlovanje — za predsednika:
Miran Ahtik, Alenka Čas, Jože Čas, Husein Duherić, Silva Globančnik, Dane Naraločnik, Franc Novak, Milka Šinkovec, Slavka Škrjanec, Marija Žužek

za namestnika:
Miloš Ljubojevič, Dane Naraločnik, Vida Robida

Zbor delegatov v občinski enoti SPIZ — za predsednika:
Jože Angeli, Herman Arlič, Jure Beričnik, Franjo Bujan, Rajko Ermenc, Alojz Hudarin st., Viljem Kerin, Irena Kurnik, Franc Lesnik, Miro Lesnik, Ludvik Mali, Štefan Matvoz, Anton Močilnik, Dane Naraločnik,

Rudi Pahole, Anica Podlesnik, Maks Podlesnik, Erno Rahten, Jože Vučina

za namestnika:
Martin Primožič, Rudolf Sevcnikar, Jože Vučina

Telesno-kulturna skupnost — za predsednika:
Jože Aljaž, Herman Arlič, Franc Dolar, Vlado Donaj, Karlo Fučik, Marjan Gaberšek, Marjan Jerič, Marjan Klepec, Matjaž Natek, Franc Pluskan, Jože Prisljan, Miro Pruš, Janez Pukl, Zlatko Radovanovič, Roman Raško, Breda Rebič, Mustafa Topčić, Janez Živko

za predsednika zbora uporabnikov:
Metka Andrežec, Jože Angeli, Jože Čas, Jože Fučik, Jakob Grošel, Jože Kavtčičnik, Drago Napatnik, Mojca Ošredkar, Boris Petrovski, Janez Pukl, Roman Raško, Bernarda Roškar, Peter Sedovnik, Rajmund Valc

za predsednika zbora izvajalcev:
Alojz Bole, Janez Erhart, Rozika Frankovič, Jože Kavtčičnik, Karla Kožel, Jože Prisljan, Martin Stajner, Zdenko Tausič

Zdravstvena skupnost — za predsednika:
Miran Ahtik, Ciril Grebensek, Milica Kovač, Miro Lesnik, Franc Ojsteršek, Janez Poles, Franci Rat, Marica Rošker, Franc Škarja, Črt Urbašek, Stane Vičar, Marjan Zadravec

za predsednika zbora uporabnikov:
Dusan Čas, Ciril Joger, Daniel Knez, Franc Ojsteršek, Cvetka Pirnat, Rado Sivka, Srečko Šuštaršič, Ziba Trampuš, Črt Urbašek, Avgust Vohar

Za predsednika zbora izvajalcev:
Ana Jevšek, Bogomila Krajnc-Roškar, Miloš Ležajič, Margareta Seher-Zupancič, Ivan Zupane, Jože Zupancič, Alojz Žičkar

Skupnost socialnega skrbstva — za predsednika:
Milena Ahtik, Rudi Bajec, Vladka Blagus, Marjana Čelofiga, Zdenka Kodrič, Karel Kordež, Marija Lesnik, Marcel Medved, Stanka Miklavžina, Anton Močilnik, Franc Ojsteršek, Jelena Pečovnik, Aca Poles, Maks Podlesnik, Vinko Preložnik, Jožica Rehar, Mira Videnčnik, Stane Zula

Za predsednika zbora uporabnikov:
Milena Ahtik, Vladka Blagus, Zdenka Berlot, Vladka Jan, Vladka Korošec, Božidar Kortnik, Boris Magdič, Franc Ojsteršek, Irena Pihir, Vida Robida, Majda Turk, Fanika Vrabič, Angela Vutkovič, Zofija Zgoričnik

Za predsednika zbora izvajalcev:
Jelka Fužir, Božidar Kortnik, Julijana Marinšek, Vera Sinigoj

Skupnost socialnega varstva — za predsednika:
Milena Ahtik, Rudi Bajec, Marjana Čelofiga, Jelka Fužir, Herma Groznik, Emil Hartner, Karel Kordež, Anita Lekše, Franc Lesnik, Leopoldina Lukič, Ludvik Mali, Franc Novak, Saša Oprešnik, Martin Primožič, Anica Podlesnik, Danica Tašler, Angela Vutkovič, Janko Zevart, Stane Zula

Za podpredsednika:
Andreja Fricelj, Milojka Gjerkež, Miran Sagmeister, Lojzka Zaleznik

Skupnost otroškega varstva — za predsednika:
Dragica Ačko, Dragica Draž, Majda Gaberšek, Zdenka Jakopanec, Marica Močilnik, Zinka Moškon, Majda Naglost, Helga Novak, Saša Oprešnik, Vida Purnat, Božena Šuštaršič

Za predsednika zbora uporabnikov:
Nanika Črešnik, Darinka Kac, Milena Kukovec-Bajc, Nevenka Meh, Teo Obreza, Vojka Tausič, Zdenka Terglav, Marjana Zagode, Mira Zakošek

Za predsednika zbora izvajalcev:
Dušan Dolinar, Majda Glavač, Cvetka Jaklič, Helga Novak, Irena Pavčnik, Marija Žnidar

Stanovniška skupnost — za predsednika:
Jože Čas, Anton Dobovičnik, Franjo Gjerkež, Andrej Grebensek, Anton Grosman, Anton Groznik, Alojz Hudarin, Iztok Hudomalj, Zdenka Jerič, Silvo Koprivnikar, Franc Košec, Gvido Ovniček, Stane Prašnikar, Franc Slatinšek, Ivan Sotošek, Avgust Sušec, Tone Seliga, Franc Slutej, Ivan Tajsšek, Jože Veber, Jože Zec

Za predsednika zbora uporabnikov:
Albin Amon, Janez Avberšek, Darinka Cavnik, Franc Dolanc, Anica Hudournik, Stefan Hutinski, Josip Ivančič, Milica Kovač, Edo Krajsek, Olga Pašič, Avgust Sušec, Bruno Zagode

Za predsednika zbora izvajalcev:
Anton Apat, Josip Ivančič, Ivo Kroflič, Jakob Presečnik, Mile Ramšak, Jože Zec

Komunalna skupnost — za predsednika:
Miran Ahtik, Alojz Barič, Alojz Filipančič, Andrej Grebensek, Franc Jelen, Leon Kavzar, Silvo Koprivnikar, Franc Kričej, Roman Ledinek, Matjaž Natek, Saša Oprešnik, Franc Tam

še, Miha Uranjek, Vlado Videmsek, Jože Vovk

Za predsednika zbora uporabnikov:
Gabro Cverlin, Stane Čanžek, Božo Delčnjak, Pavla Golob, Jakob Hošek, Milan Jurak, Ivo Kadliček, Silvo Koprivnikar, Rafko Kopusar, Roman Ledinek, Vesna Markoja, Marcel Medved, Rudi Olup, Zdenka Pocaht, Franc Repinc, Marko Savinec, Rudi Vrčkovnik, Tone Zovljje

Za predsednika zbora izvajalcev:
Branko Kranjčec, Milan Ramšak

Skupnost za varstvo pred požari — za predsednika:
Tone Brložnik, Edo Hudournik, Franc Martinšek, Martin Pečičnik, Franci Rat, Jože Vovk, Oto Zaverla

Za predsednika zbora uporabnikov:
Vili Bolha, Tone Brodnik, Stane Brunšek, Ivan Dolinšek, Anton Golob, Alojz Hrustelj, Tone Pirmanšek, Branko Rednak

Za predsednika zbora izvajalcev:
Tone Brložnik, Milan Kretič, Herman Lesnik, Egidij Petretič, Ivan Rakun

Temeljna vodna skupnost — za predsednika:
Breda Arlič, Stane Divjak, Anton Golob, Henrik Jonko, Franc Puc, Franc Slatinšek

Za predsednika zbora uporabnikov:
Vili Bolha, Stanislav Dolar, Vinko Ježovnik, Henrik Jonko, Marinko Mandič, Tone Seliga

Za predsednika zbora izvajalcev:
Franc Druks, Alenka Klincov, Rajko Pukl

Skupnost za ceste — za predsednika:
Gabro Cverlin, Ivan Gaber, Rajko Peciga, Franc Planinc, Franci Rat, Bernard Škarfovcnik, Karel Stropnik, Vlado Videmsek

Za predsednika zbora uporabnikov:
Vili Jagodič, Melhior Mazej, Franc Planinc, Karel Stropnik, Franci Rat

Za predsednika zbora izvajalcev:
Peter Šepetavc, Ludvik Tominešek

Regionalna zdravstvena skupnost — za predsednika zbora uporabnikov:
Karel Čretnik

SIS za energetiko — za predsednika skupščine:
Drago Bizjak, Konstantin Kuzmin

Vodna skupnost Savinja — Sotla — za predsednika skupščine:
Miro Bukvič, Jože Mraz

OSIS za PTT promet — za predsednika skupščine:
Branko Fosner, Vili Šteharik

SIS za zaposlovanje — za predsednika skupščine:
Franc Novak (RLV)

Skupnost za ceste — za predsednika zbora uporabnikov:
Vojko Koprivec, Venčeslav Svovljak

Nova tovarna — boljši pogoji, več izvoza

Sobota, 21. decembra, bo delavcem Elkojeve temeljne organizacije Konfekcije iz Soštanja ostala v lepem in nepozabnem spominu. Prav od tega dne dalje je ta kolektiv bogatejši za lepo in sodobno novo tovarno, v kateri bodo delavci poslej imeli neprimerno boljše delovne pogoje, kot so jih imeli v starih prostorih. Z novimi proizvodnimi in drugimi prostori ter skladiščem so dobili tudi industrijsko prodajalno.

Sobotnega stavlja se je udeležilo veliko ljudi, med drugim predstavniki tekstilnih in konfekcijskih tovarn iz Slovenije, predstavniki občine Čajetina, ki je pobratena z občino Mozirje, predstavniki družbeno-političnega življenja občin Velenje in Mozirje, izvajalcev del in delavci Elkojeve. Slavnostni govornik je bil izvršni sekretar CK ZKS Ivo Marenk. V svojem govoru je med drugim poudaril, da so nekatere tovrstne delovne organizacije, kljub težkemu gospodarskemu položaju in močni konkurenci na tujih tržiščih, dosegle izjemne uspehe, celotnemu kolektivu pa je čestital za novo tovarno. Zbrane je pozdravil tudi direktor Modne konfekcije Elkoj Ivan Kramer, ki je dejal, da si celotni kolektiv Elkoje močno prizadeva za doseganje čimboljših gospodarskih uspehov, k čemer bo brez dvoma veliko prispevala tudi nova tovarna v Soštanju.

Slovesnost so z lepim in izvršnim kulturnim sporedom popestrili otroci vzgojno-varstvenega zavoda, učenci osnovne šole Bibe Röcka, pevski zbor Svoboda ter godba na pihala Zarja.

Najbolj svečano pa je bilo, ko je predsednica osnovne organizacije ZSMS Soštajska Konfekcij Mojca Slokan prerezala trak in uradno odprla vrata

nove tovarne, ki so si jo nato udeleženci z zanimanjem ogledali.

Ob tej pomembni naložbi je direktor Konfekcije Soštanj MARTIN PREŠKAR povedal naslednje: »Pričeli smo že pred petimi leti, najprej smo z dogovori in posvetovanji, potem smo pridobili lokacijo in pričeli z zbiranjem dokumentacije. Takrat smo vsi vedeli, da gre zares. Seveda ni šlo povsem brez težav, največ v zvezi s financiranjem. S pomočjo širše družbene skupnosti smo rešili tudi ta problem. Gradnja je tekla po predvidevanjih, kljub nekaterim težavam pa je tovarna danes pripravljena, da sprejme delavce, jim ponudi nove prostore, v katerih bodo delali z veliko večjim veseljem ter zagnanostjo, kot v starih in dotrajanjih.

Kaj smo dobili z novo tovarno? Poleg prostorov se novo tehnologijo, s ka-

tero bomo v letu 1987 povečali proizvodnjo za 100 odstotkov, že v letu 1986 pa za 40. Delovni pogoji, ki odločilno vplivajo na zadovoljstvo in delovno uspešnost, so tukaj bistveno drugačni in se z dosedanjimi ne morejo primerjati. Proizvodnja bo stekla s 50 novimi delavci, ko bomo zaokrožili proizvodni program nas bo skupno že 200. Posebej bi rad poudaril industrijsko prodajalno s katero bomo širok izbor Elkojevih izdelkov približali prebivalcem Saleške doline in tudi z njo prispevali k boljšemu uspehu delovne organizacije. Gradnja je trajala približno devet mesecev, proizvodni prostori merijo 2.100 kvadratnih metrov, vrednost naložbe, ki še ni dokončna, je 280 milijonov dinarjev, vendar brez tehnološke opreme.»

B. M.

— Trak je prerezala mladinka Mojca Slokan

M cluba

TITOVO VELENJE

Vsem prijateljem M cluba srečno novo leto 1986!

V novem letu tudi vrhunska kozmetika M cluba

Občina Velenje

Razglasili najboljše

Med športno zabavno prireditvijo v domu kulture v Šoštanju so pred tednom dni slovesno proglasili Denis Bola za najboljšo športnico...

Vse zbrane športnike, športne delavce in druge goste je na začetku pristrčno pozdravil predsednik...

Uspesno delo se kaže tudi v večjem številu kategoriziranih športnikov in državnih reprezentantov.

Po tem uvodnem nagovoru sta Marjan Klepec in predsednik skupščine občinske telesnokulturne skupnosti Alojz Hudarin podelila prizna-

nja posameznim telesnokulturnim delavcem za njihovo uspešno delo v telesni kulturi, športnikom za športne dosežke v tem letu...

Zlata plaketa sta prejela RUDI BAJEC za več kot 30-letno prizadevano delo na področju telesne kulture...

Srebrni plaketi sta prejela ALOJZ BOLE, za dolgoletno delo na področju organiziranja in širjenja telesne kulture v Šmartnem ob Paki...

Po teh podelitvah so slavnostno razglasili najboljše - športnika, športnico, ekipo, krajevno skupnost in SSD za leto 1985 v občini Velenje.

Na sozdu Rek Franc Leskošek-Luka v Titovem Velenju vsako leto veliko pozornosti namenijo delavskim športnim igram. Letos so potekale v trinajstih disciplinah.

Strelski šport

Trstenjak z državnim rekordom

Na tretjem pozitivnem turnirju v streljanju s standardnim zračnim orožjem v Zagrebu so nastopili le najboljši strelci v prvih dveh tekmovanjih v Zenici in Sarajevu.

V 4. kolu vzhodne republiške strelske lige so velenjski strelci na Muti premagali domačega Kovinarja s 1.430:1.421 krogi.

Smučarski skoki

Kar štirje mladinski reprezentanti

Na 90-metrski skakalnici v Planici je bila v soboto druga tekma starejših mladincev za pokal Coctea.

drugo je Titovo Velenje s 153 in tretji Triglav s 116.

V torek so na tekmo za evropski pokal v St. Moritz odpotovali kar štirje velenjski mladinci.

Emo:Šoštanj 4698:4863

Kegljaci Šoštanja so zmagali tudi na drugem gostovanju. V drugem kolu prve medobčinske lige so v Celju premagali ekipo Ema.

Za v 3. kolu se bodo Šoštanjčani doma pomerili s veljsko Kojnotehno, ki jih je v pretekli sezoni edina premagala v Šoštanju.

Kadeti Rudarja vodijo

Kadeti Rudarja in pionirji Kladivarja vodijo po jesenskem delu prvenstva. Vrstni red pri pionirjih je naslednji: Kladivar 12 točk, Rudar 11, Zalec 8, Kovinar 8, Usnjar, Papirnar in Šmartno po 5 in Olimp 2 točki.

lel veliko uspehov tudi v novem letu.

Za prijetno razpoloženje so poskrbeli ansambel SIK plesna skupina GIB, pa tudi organizator, ki je pripravil zanimivo kviz tekmovalje za gledalce v dvorani.

SPORTNICA LETA - DENIS BOLA, Strelska družina »Mrož« Velenje: 6. do 7. mesto na balkanskem prvenstvu z MK pištolo, 8. mesto na balkanskem prvenstvu z zračno puško, 16. mesto na evropskem prvenstvu z MK pištolo, 1. mesto na državnem prvenstvu za mladinke z zračno puško Standard, 2. mesto na državnem prvenstvu za mladinke z MK pištolo, 3. mesto na državnem prvenstvu z MK pištolo Standard za članice, 1. mesto z ekipo na balkanskem prvenstvu z MK pištolo, 2. mesto z ekipo na balkanskem prvenstvu s Standard zračno pištolo, 5. mesto z ekipo na prvenstvu Evrope s Standard MK pištolo, je pet-kratna republiška prvakinja, v letu 1985 je popravila oziroma postavila tri republiške

Razen Misaljevičeve vse razočarale

Velenjske rokometnice so v soboto odigrale še zaostalo srečanje jesenskega dela v drugi ZRL-sever. V goste so sprejele odlično ekipo Bane Sekulič iz Somborja, ki jo vodi eden od najboljših jugoslovanskih pedagogov, profesor Josip Samardžija.

Gostje so srečanje začele zelo podjetno in si hitro priigrale 4 zadetke prednosti (4:8). V prvih 20. minutah so bile domače igralke povsem nemorne proti hitrim gostjam, ki so skoraj vsako napako v napadu kaznovali s hitrimi protiakcijami, v katerih sta se še posebej odlikovali odlični Tomaskova in Ričičeva.

V drugem delu so znova zaigrale nezbrano in gostje so v 40. minuti vodile že 23:18. To pa je že bilo vodstvo, ki ga Velenjčanke do konca s takšno igro, kot so jo pokazale v soboto, niso in ne bi mogle ujeti.

Igrale so: Petek, Misaljevič 9, Zidar, S. Golič 1, Podzavnik 1, Kotnik 2, Hrast, Kričej, Bovha, 7. (6), D. Golič 1, Rednak, Cosič

Podčetrtak:Elektra 67:114

Keže, da so mladi šoštanjski košarkarji po dveh zaporednih zmagah v gosteh, končno le ujeli pravo formo. Če bodo nadaljevali s takšno igro bodo prav gotovo nadoknadjali dva nesrečna poraza iz prvega dela prvenstva.

Igrali so: Sevšek 4, Gaberšek 11, Lipnik 14, Pečovnik 6, Dumbuya 18, Janič 15, Breznik 14, Rotovnik 28 in Plešej 4. V soboto, 4. januarja, bo Elektra doma igrala s Šentjurjem.

Odlična Mojca Kos

V telovadnicah osnovnih šol Veljka Vlahoviča in Mihe Pintarja-Toleda so bila prejšnji teden občinska prvenstva za mlajše in starejše pionirke in pionirje v skoku v višino.

Rezultati - ml. pionirke: 1. Tanja Hribar (VV) 135, 2. Manica Čelofiga (KDK) 130, 3. Spela Jeromec (MPT) 130 itd.; ml. pionirji: 1. Robi Podpečan (GS) 140, 2. Boštjan Meh 140, 3. Grega Seme (oba VV) 135 itd.; st. pionirke: 1. Mojca Kos (VV) 160, 2. Katja Plešej (AA) 140, 3. Jasmina Glamuzina (MPT) 140 itd.; st. pionirji: 1. Boštjan Kranjc 165, 2. Dejan Herman (oba BM), 3. Dejan Točaković (VV) 160 itd.

MILIČNIKI SO ZAPISALI • MILIČNIKI SO

PODLEGEL POŠKODBAM 17. decembra je peljal voznik osebnega avtomobila CE 328 - 86 malo po polnoči s svojo ženo Magdaleno skozi Pako. Zaradi poledenele ceste in prevleke hitrosti je zapeljal s ceste in se pri tem tako hudo telesno poškodoval, da je poškodbam v bolnišnici podlegel.

NEPAZLJIV VOZNIK Voznik buldožerja Dušan P. je 17. decembra zaradi nepazljivosti pri vzvratni vožnji z buldožerjem trčil v transportni trak za premog v TEŠ in tako za do-ložen čas prekinil delovanje transportnega traku.

SAMOMOR? Vlakovodja, ki je peljal vlak 17. decembra nekaj po 22. uri skozi Pesje je iz-ven naseja opazil, da nekdo hodi po progi. Opozarjal ga je z zvočnimi signali, vendar se Ethem Jakupović, ni umaknil, vlakovodja pa trčenja tudi ni mogel več preprečiti, čeprav je močno zaviral. Trčenje je bilo tako silovito, da je poškodbam takoj podlegel. Glede na to, da se ni hotel umakniti, menijo, da je želel Ethem napraviti samomor.

VLOM V DELAVNICO Okoli 22. ure je 22. decembra neznan storilec odnesel iz delavnice zaseb-nega obrtnika Antona K., iz priročne blagajne 150 tisoč dinarjev in še za okoli 150 tisoč dinarjev orodij.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR - Pred stanovanjskim blokom na Saleški cesti v Titovem Velenju sta se 16. decembra nekaj po 15. uri sprla in stepla Hidat D. in Asim H. Posredovati so morali miličniki, ki so Hidata predlagali tudi v obravnavo sodniku za prekrške.

V gostišču Kmečki dvor, so ravno tako 16. decembra, nekaj po 16. uri, za denar kartali Zoran P., Avdišja S. in Ibrahim M. Miličniki so zasegli 40 tisoč dinarjev, vsi pa bodo morali še k sodniku za prekrške.

Med pretepom je nekaj po polnoči, 16. decembra letos, Mirko H. z no-žem napadel Topolico Z. in ga pri tem lažje telesno poškodoval. Zagovarjati se bo moral pri temeljnem tožilstvu.

18. decembra malo pred 18. uro je Rafael R. v stanovanju grozil z no-žem svoji tači. Grozil pa je tudi miličnikom. Ti so ga nato prepeljali v svoje prostore. Zagovarjati pa se bo seveda moral še pri sodniku za prekrške.

V gostilni Pod Gradom v Starem Velenju sta se 18. decembra, malo pred 22. uro, sprla Simon S. in Borislav G. Zoper oba so miličniki napisali predlog sodniku za prekrške.

Na Kardeljevem trgu 7, so našli 20. decembra ob 22. uri 45 minut pretepenega Zvoneta K. Povedal je, da ga je pretepel in telesno poškodoval neznanec.

Cestitka predsednika skupščine občine Velenje Janeza Basleta nadarjenemu smučarskemu skakalcu, ki je že drugič zapored postal športnik leta občine Velenje

in dva državna rekorda, je solastnica državnega mladinskega ekipnega rekorda:

SPORTNIK LETA - IZTOK GOLOB, Član SSK Titovo Velenje, od leta 1978 pa je član državne A članske reprezentance: 2. mesto v pokalu Coctea - pokal SRS, zmagala na eni izmed tekem pokala OPA - pokal Alpskih držav skupno 4. mesto, bil je udeleženec svetovnega prvenstva mladincev - 4. mesto ekipno, 30. posamezno, njegov največji uspeh 4. mesto na tekmi evropskega pokala, niz odličnih rezultatov na mednarodnih FIS tekmah, za sezono 85/86 zmagovalec prave tekme Cocta, član zmagovalne ekipe na tej tekmi:

NAJBOLJŠA EKIPA - EKIPA ČLANOV S STANDARD ZRAČNO PIŠTOLO (Vinko Trinkavs, Janez Štuhec in Alojz Trstenjak) Uspehi: 1. mesto na državnem prvenstvu NIS 1679 krogov, trikratni republiški prvak, član ekipe Alojz Trstenjak je članski reprezentant SFRJ in je z ekipo SFRJ osvojil na Balkanskem prvenstvu v Atenah 2. mesto;

PRIZNANJA ZA ŠPORTNE DOSEŽKE SO PREJELI: Stane Miklavžina, Tomislav Popetru, Miran Hudovnik, Tomaž Potočnik, Bogdan Vuk, Tine Stajner, Matija Molnar, Bogdan Matjaš, Tatjana Burger, Grega Suha-

dočnik, Boris Režek vsi iz Atletskega kluba Velenje, Rastko Lah - Društvo invalidov Velenje, Zoran Rodič, Nande Korpnik, Petar Pejčunović in Bego Tabaković iz Karate kluba Velenje, Gordana Miletić in Alenka Oven iz Kotlarsko drsalnega kluba Velenje, Saša Silovski - smučarski klub Velenje, Boris Pušnik, Roman Tamše, Matjaž Mihelič iz Smučarsko skalnega kluba, Alojz Trstenjak, Janez Štuhec, Darja Orličnik, Mojca Močivnik iz SD »Mrož«, Stane Tomšič, Anton Sušek, Ivan Jauševič iz TAK Velenje, članska ekipa Rokometnega kluba Šoštanj, sekcija za rekreacijo in šport Društva invalidov Velenje in mladinska ekipa ZRK Velenje.

PRIZNANJA ZA USPEŠNO DELO V TELESNI KULTURI: Teofil Šehić-Društvo invalidov Velenje, Todor Dimitrovič - Karata klub Velenje, Bojan Mejovšek, Vili Sinkovec, Jakob Grošelj iz Smučarskega kluba Velenje, Milan Cepelnik, Darko Kaligaro, Zdravko Jevšenak, Emil Hladin in Emil Hudomalj iz Smučarsko skakalnega kluba Velenje, Marjan Gaberšek - OTKS, Janez Erhart - Teniški klub, Miro Požun - Rokometni klub Šoštanj, Franc Podgoršek, Alojz Polak, Adi Petek in Janko Vuzem iz TVD Partizan Šmartno ob Paki, Janko Bukovič - KK »Elektra« Šoštanj, Drago Jeseničnik - KS Levi Breg, Jože Hudournik - KS Skale, krajevna skupnost Sentilj, Ribiška družina »Paka« Šoštanj, Smučarski klub Velenje in TVD »Partizan« Skale.

Mladi nogometaši Usnjarja

Presegli načrte in želje

Po uspešno sklenjenem tekmovanju v mladinski področni ligi C so se mladi šoštanjski nogometaši z dvema zmagama proti Dravinji iz Slovenskih Konjic uspeli uvrstiti v enotno republiško ligo. Kljub temu, da v ekipi nastopa nekaj izredno kakovostnih in obetavnih igralcev, ki jih bodo kaj kmalu vključili v članska moštva, so bile njihove želje pred začetkom prvenstva precej skromne.

Toda rezultati so povsem drugačni. Bili so finalisti v republiškem tekmovanju za pokal maršala Tita, pa tudi peto mesto po jesenskem delu prvenstva je več, kot so pričakovali od mlade ekipe, pred katero je vsekakor še lepa bodočnost. Neradi sicer govorijo o borbi za vrh lestvice, zagotovo pa se bodo trudili doseči čim več in tako uspešno skleniti tekmovalno sezono.

Stojijo z leve: Pevnik, Bauman, Oblak, A. Kotnik, Lah in R. Kotnik; čepijo z leve: Koca, M. Papež, Kostajnshek, Šlutej, D. Papež, Uršnik, Živkovič in Kostajnshek

Advertisement for 'Halo, inšpektor!' featuring phone numbers 855-756, 855-151, 855-963 and details about services for agricultural machinery and parts.

Zlata Škraber

»Človek se vedno bori za kaj lepega«

Koliko zanimivih ljudi živi med nami! Koliko je zgodb, ki jih piše življenje! Drobna, sivolasa Zlata Škraber nam je pripovedovala svojo. Vanjo je vpleta la dogodka iz preteklih in današnjih dni, tkala je skupaj niti svojega bogatega življenja. Še vedno je čila in zdrava, »Zdrava pač tako, kot sem lahko pri svojih osemdesetih letih,« se je na-

smehnila. Vedno znova, ko sedemo skupaj s človekom, kakršen je ona, smo jezni sami nase, ker je čas tako omejen, ker je omejen tudi prostor v časopisu.

Zlata Škraber je življenje vodilo po celi Jugoslaviji, ustavila se je v Titovem Velenju, a tudi tukaj jo srečujemo šele zadnjih pet let. Rada se spominja Sremske Mitrovice, tako kot se pač

vsak človek spominja kraja svoje mladosti. A pripovedovala bi lahko tudi o Novem mestu, kjer je prišel na svet njen prvorojenec Kazimir, lahko o novem Beogradu, ki je bil takrat še Zemun, kjer je rojena Ksenja, lahko tudi o Zagrebu, kjer je zagledala luč sveta Tihomila, v mislih bi si lahko pričarala tudi Šibenik, kjer se je rodila Tatjana, ali Vinsko goro, kjer se je med vojno družina povečala še

za Niko. Na Šoštanj, kjer se je rodil Miran, pa jo vežejo najlepši spomini. Kako tudi ne, saj je v tem mestu preživela celih dvaintrideset let! Zlata ima znanost po celi Jugoslaviji. »Znanec,« je poudarila, »prijatelj je malo.«

Strašno rada bere. »Saj sami vidite. Časopisi, knjige, pa očala. Sedem v kuhinjo za mizo in berem. Zraven kuham. Nedeljskega prebe-

rem od prve do zadnje strani, rada imam tudi Naš čas, najbolj pa se razveselim dobre knjige. Preberem vse, kar mi pride pod roke. Nazadnje je bila to knjiga Žena v belem,« je živahno pripovedovala.

Med vojno je bila v Vinski gori, aktivno je bila vključena v obveščevalno delo, mož je odšel v partizane. »Ni bilo lušno, pa kaj bi govorili o trpljenju! Človek se vedno bori za kaj lepega,« je povedala polna optimizma. In to lepo je prišlo, ko je bila svoboda. Mož je dobil službo v Mozirju in spet so se selili. »To so bili časi! Bili smo enotni, radi smo delali, da otrokom nudimo kaj lepega, a danes je veliko takšnih, ki tega ne znajo ceniti. Še lepše bi nam lahko bilo, če bi se ljudje med seboj bolj razumeli.«

Potem jo je pot vodila v Šoštanj, iz Šoštanja pa v Titovo Velenje. Živi v krajevni skupnosti Šalek-Gorica, vključuje se v delo in življenje krajevne skupnosti kolikor se pač more. Udeleži se vsakega sestanka, na katerem jo povabijo, vključena je v krajevno organizacijo Zveze borcev.

»Tu in tam me kdaj tudi kaj razjezi. A takrat se zatečem h knjigi, pa je spet vse

v redu. Potujem, to pa še vedno zelo rada. Hči živi v Boki Katorski. Moji odidejo k njej z letalom. Jaz pa grem z avtobusom. Rada opazujem ljudi, spoznavam nove kraje, všeč mi je vrvež,« se je razgovorila in dodala: »No, pa tudi v letalo ne bi šla za nič na svetu. Moji mislijo, da me bodo le spravili, pa me ne bodo, ne. To pa ne! Tega se pa bojim. Pa še nekam ne bi nikoli šla. V zaklonišče. Kaj bom hodila pod zemljo? Tja bom tako ali tako morala enkrat. Tak je zakon,« se je pošalila.

Nikoli pa se ji ni bilo težko seliti. Pa se je veliko. Največ pred vojno, v stari Jugoslaviji, kjer je imel njen mož takšno službo. Bil je oficir.

Rada ima tudi glasbo. Našo. »Toliko lepih pesmi imamo, pa posegamo po tujih. To pa me spravlja v slabo voljo. A je že tako, čas gre naprej,« se je hudovala. Pa ne prav zares.

Želi pa si: »Mir za vse ljudi na svetu,« nam je še povedala, ko smo že odpirali vrata. Pa tudi potovala bi še rada, smo sami ugotovili njeno drugo željo, spoznavala in opazovala ljudi. »Stik z njimi zelo hitro vzpostavim,« je še dodala. Pa tudi, če tega ne bi, bi vedeli, da je tako. mkp

Pri varuhinji Mariji Lah in Tei Meža

Drugi dom naših najmlajših

Otroci preživijo kar dobro tretjino dneva v varstvu. Misli mamic in očetov so gotovo večkrat pri njih. Vsi tisti, ki zjutraj oddajo svoje malčke v dobro varstvo, se pri opravljanju delovnih dolžnosti tu in tam spomnijo nanje in vedo, da jim je tam lepo. Gotovo pa ni tako s tistimi starši, ki nimajo primerne varstva ali morda otroka puščajo samega. Kaj dela njihov otrok, kako preživlja čas, ko jih ni ob njem, so vprašanja, ki jim nenehno rojijo po glavi, nezbrano pa gotovo vpliva na večjo, oziroma manjšo delovno storilnost.

Najtežje je v naši občini z varstvom za dojenčke. Imamo le nekaj jasličnih oddelkov, ki ne pokrijejo vseh potreb. Zato ni čudno, da

smo se pred desetimi leti odločili za povsem novo obliko varstva — družinsko varstvo. V tem času so se že pokazale številne njegove prednosti, močno pa je narastlo tudi število varuhinj na domu. Za tako uspešen razvoj družinskega varstva, kot ga v velenjski občini imamo, imata prav gotovo veliko zaslug varuhinji Marija Lah in Tea Meža, ki sta na tem področju zaorali ledino.

Marije Lah ni bilo težko najti. »Gotovo bo tu nekje blizu lepo urejenega majhnega otroškega igrišča s peskovnikom ob robu gozdička,« sva menili, ko sva jo iskali. Nisva se zmotili. Pozvoniva! Odpre nama prijazna ženica. Ni nama bilo treba ugibati. To je Marija Lah. Čeprav sva nenapovedani, naju vljudno povabi naprej. »Danes pazim samo enega in ravno

sem ga položila k počitku. Pogledjmo, morda še ni zaspal.« Res ni in seveda to izkoristiva za posnetek v lepo urejeni, že novoletno okrašeni otroški sobi. Otroka nato položi k počitku, midve pa sva odšli z Marijo v kuhinjo, kjer je že pripravljala kosilo. Odločili sva se, da je ne bova dolgo motili. Po nekaj besedah, se je pogovoru pridružil tudi njen mož, ki ga Marija pogosto zelo spretno vključuje v svoje delo. Tudi on ima rad otroke in ker je že upokojen, ji pri tem rad pomaga. »Od nekdaj imam rada otroke, zato sem se za varstvo na domu kaj hitro odločila, ko sem prebrala razpis v Našem času. Pred tem sem namreč tudi sama ostala doma. Imela sem majhnega otroka in zanj nisem našla primerne varstva pripoveduje Marija. V začetku je bilo kar hudo. Starši so se neradi odločali za takšno varstvo, pa tudi Konovo se jim je zdelo preveč oddaljeno. Starši pa so kmalu spoznali prednosti primestnega okolja. Z otroki se lahko več zadržujemo na svežem zraku, v peskovniku...«

Prav takega mnenja je bila tudi Tea Meža, ki sva jo obiskali kasneje. Obe sta nama potdili, da je sedaj varstvo na

domu dobro organizirano. Tesno sodelujejo z vzgojno varstvenim zavodom, ki jim nudi vso strokovno in organizacijsko pomoč. Obe sta pohvalili mentorico Marijo Meh, ki jima z nasveti rada pomaga pri reševanju težav, radi pa prislusneta tudi nasvetom medicinske sestre Tatjane Lempl, ki ju pogosto obišče. Na raznih strokovnih predavanjih, teh se radi udeležujeta, vedno slišita kaj zanimivega. Dolgoletne izkušnje in nova spoznanja spretno uporabita pri varstvu in vzgoji malčkov.

»V varstvu imam trenutno le štiri otroke,« pravi Marija. »Vsi že hodijo, zato je delo z njimi malo lažje, kot z dojenčki. Imam namreč okvaro hrbtenice, zato sem se z vrtem dogovorila samo za toliko otrok. Ne bi se rada predčasno upokojila, saj si pri teh letih ne znam predstavljati moje hiše brez otroškega smeha in joka.« »Pa vendar se boste najbrž kmalu upokojili,« vprašava. »Ja, še leto in pol. Brez otrok pa tudi takrat ne bom ostala. Imam vnuke, ki so sicer že večji, ko si bo družino ustvaril mlajši sin, bom spet varuhinja.«

Klepetali bi lahko še dlje, vendar je bilo treba pripraviti kosilo. Midve pa sva želeli obiskati še Teo. Upali sva, da otrok še ni položila v posteljo, saj bi bil obisk pri varuhinji na domu brez njih polovičen.

Zal, tudi Tejnih šest malčkov je bilo že v posteljah. Med njimi je bila novinarka, ki se na hišni red še ni navadila, prav ona je imela največ »zaslug,«

da še niso spali in da smo lahko naredili posnetek.

»Pogovor bo tu najbrž malo težji,« sva si mislili, saj se vik v otroški sobi ni in ni poleg. Teško sva si predstavljali Teo, ki je uspešno mirila šest otrok starih od devetih mesecev do dveh let. Medve bi bile kos kvečjemu enemu.

»Sedaj imam samo majhne otroke, vendar me to ne moti. V tem času ne moremo biti veliko zunaj. Do pomladi, ko bo to možno, pa bodo že malo zrasli. Na vozičku po navadi peljem dva dojenčka, enega običajno nosim v naročju, ostali trije pa capljajo za nami. Kadar je lepo vreme, preživimo veliko časa na prostem, v peskovniku, v bližnjem gozdu...« Med pogovorom s Teo, se nam je pridružil mož Slavko. Ko je Tea odšla k otrokom, nam je povedal, da ji je včasih pri tem delu veliko pomagal, ker pa sedaj dela samo zjutraj, ji več ne more. Ta dan pa je imel dopust.

Zajeten fotoalbum, ki sta nam ga pokazala, priča o tem, da imajo pri tej hiši zelo radi otroke. Od vseh, ki jih je Tea doslej pazila, bilo jih je 35, pripoveduje s tolikšnim navdušenjem in ponosom, kot pripovedujejo matere o svojih otrocih.

Vik v otroški sobi se še vedno ni polegel. Malčki so nama dali jasno vedeti, da je Tea njihova in da jo naj pustiva pri miru. Poslovili sva se. Od Tee in Marije pa sva odhajali z mislijo, kako srečni so starši, ki imajo svoje otroke v njenem varstvu.

Tatjana Podgoršek
Mira Zakošek

Pomiriti toliko otrok je zares prava umetnost

Pri teti Mariji je lepo

MARIJA TAJNIK: »Leto 1985, ki se poslavja, ne smem hvaliti, pa tudi grajati ne. Za presenečenje, ki sploh niso več presenečenja, so znova poskrbele podražive zdej te, drugič druge dobrine. Za žepne upokojence, ki so plitki, se to še kako pozna. V tem letu se je upokojil še mož, zato bo družinski proračun še bolj okrnjen.«

Želje? Oh, teh imamo vedno veliko, čeprav vemo, da jih v času, ko zategujemo pasove posvoda, ne bomo mogli uresničiti. Pa vendar: želim si, da bi nam leto 1986 prineslo zdravja, zadovoljstva in sreče. Pa bo to kar dovolj, če že ne preveč.«

SREČKO ŽNIDER: »Ja, še kar uspešno je bilo leto, ki se izteka zame tako doma kot na delovnem mestu. Posebnih ciljev in želja v tem letu nisem imel. Zaposlen sem na Rudniku lignita Velenje, in sicer v jami Pesje. Kot že nekaj let doslej, smo se rudarji znova izkazali in kar štirinajst dni pred iztekom leta nakopali 4900 ton lignita. Na to delovno zmagao smo seveda ponosni.«

Mir, zdravje, sreča pa so moje največje želje za prihodnje leto. Kaj več si v teh časih res ne morem želeti. Če se mi bo uresničilo vse to, bom nad vse zadovoljen. Prepričan sem, da bomo rudarji tako uspešni kot smo bili letos, tudi prihodnje leto.«

Med šibjem in košarami smo preživeli delček opoldneva

»Bodi pošten in iskren, pa naj ti pravijo Cigan ali Rom«

Mama Radmira si najbolj želi, da bi njeni otroci dobili kakršnokoli delo.

fant, Dragišo Ibrimovićem. Cepila sta drva in nalagala premog. Ko je Liljana zagle-

mi nase smo bili jezni, ker smo zapletli že kar na začetku. Je pravi, ni pravi? Mož je, pa basta!

li v pogovor, že se je začela poslavljati Liljana. Na delo gre. V Gorenje. Tam dela že dva meseca. Dobro zasluži. Pet starih milijonov, nam je zaupala. Lepo se je uredila, našminkala in že je ni bilo. Z njo je izginil tudi Dragiša.

Tudi sestra iz Vranja je prišla v roke šibje.

Ljudje nemirnega duha, s kopico otrok, ob ognju in z njihovo čudovito glasbo. Takšne spoznavamo iz knjig in filmov. Romi.

Na kaj pa vi pomislite, ko slišite to besedo? Kako si jih zamislite? Morda zagledate lepo cigancico? Morda malega bosonosega črnolasega fantka, z violino v roki? Morda starejšega, že rahlo osivelega Roma, ki popravlja lon-

dala fotoaparata, si je zaželela, da jo za spomin slikamo z Dragišo. »Pa ta pravo sliko bi rada imela, ne ono iz časopisa!« Ustregli smo ji, kaj bi drugega. Dobila bo pravo sliko.

Počakati smo morali tako

Delali so. Iz šib so pletli košare. Zelo spretno, hitro in natančno in pri tem se niso pustili motiti. Veliko truda je vložena v vsako košaro, a takrat, ko je težko, ko ni denarja za kruh, jih veliko prodajo pod ceno. Mama Radmira je rekla: »Znaš šta sine, mala plata, pa mi daju ljudi po 20 jurjev, da imam za mleko, za kruh, da obučem deco.

Zato moram imati ovo smeče u kući, ne bi ga imala, da ne bi morala.«

Komaj smo dobro vstopili, že so nam postregli s kavo. A nismo jih še predstavili. Vseh ni bilo doma. Spoznali pa smo mamu Radmira, ki je zaposlena v Tovarni usnja v Šoštanj, a je veliko bolna in v bolnišnici. Dan prej je prišla iz bolnišnice. Z Liljano smo se spoznali že na dvorišču, 13-letna Vesna, ki hodi v 4. razred osnovne šole je prišla iz šole, doma pa je bila tudi mala, drobna, črnooka in črnolasa, navihana deklica Silvana. Brat dvojček Saša je bil še v šoli, v 2. razredu, starejši brat, 12-letni Slobodan pa prav tako, a v 4. razredu.

Potem pa je bilo na vrsti vprašanje. Najprej je treba razčistiti, kako sebe imenujejo. So Cigani ali Romi? Gost iz Vranja je bil odločen: »Romi, samo Romi, Cigani nika-ko!« Pa mu je takoj skočila v besedo Radmira: »Ja se ne ljutim. Budi pošten i iskren, pa nek te zovu Cigan ili Rom.« Vseeno pa je malo pomislila in le dodala: »A Cigan nije baš sjajno i prijatno.«

Našim bralcem se ob tem opravičujemo, ker citati, ki jih navajamo niso zapisani ne v pravilni srbohrvaščini, ne slovenščini. Ampak v jeziku, s kakršnim nam je tako iskreno in neposredno govorila ona, ki pravi, da slovensko razume, da pa ne govori zato, »Da se ne osramoti.«

Komaj smo se malo zaplet-

li v pogovor, že se je začela poslavljati Liljana. Na delo gre. V Gorenje. Tam dela že dva meseca. Dobro zasluži. Pet starih milijonov, nam je zaupala. Lepo se je uredila, našminkala in že je ni bilo. Z njo je izginil tudi Dragiša. Verjetno jo je pospremil na delo. »Meni daje milijon, ništa više,« se je oglašila mama in bila ob tem deležna glasnega ha-ha-ha. Svojega Dragišo pa je Liljana spoznala, ko je hodila še v šolo, na počitnicah pri stari mami v Vranju. Potem ga je povabila k sebi. Zdaj je tu že celo leto, a zaposlitve ne dobi. Zato pomaga doma. Drva cepi, premog nosi, košare plete. Ko smo se pogovarjali z drugimi družinskimi člani, nas je debelo gledal, rekel pa nič. Pa je Radmira v smeju pojasnila: »Ništa ne razume.«

Liljana je odšla, iz šole se je vrnila Vesna. Kako ti gre učenje, si kdaj ponavljala, smo jo vprašali. »Nije, nije,« je rekla mama, pa jo je Vesna popravila, lepo, po sloven-

oglasila mama Radmira. Pripovedovala je, da jo je srečala Vesnina učiteljica in jo malo pokarala, zakaj ne pride nikoli v šolo, da bi ji lahko povedala, kako pridnega otroka ima. Vesna bi rada postala medicinska sestra. To svojo željo je povedala tako tiho, da smo jo komaj razumeli. S sošolci se dobro razume. Nikoli pa še ni bila pri nikomer doma. Nihče je še ni povabil. »Ja, k meni pridejo na obisk,« je še povedala, potem pa smo že morali poslušati malo Silvano.

»Jaz bom pa zdravnica,« je protestirala, ker je o njenih

bri ljudi su ovde. Tu mi je fajn i gotovo,« je bila odločna in s tem je bilo na tem področju debate konec. Ljudje ji prinesejo obleko, ki je sami ne potrebujejo več, Radmira jim da košaro... Najbolj od vsega pa si želi, da bi njeni otroci dobili delo. Drugih želja nima. Nobene pomoči ne mara. »Imamo zdrave roke, možemo, da radimo. Da i moja deca dobije parče kruha, da zaradi. Moram sada, da zaposlim ovoga Dragišu, a za nje-ga nema posla.«

Takrat pa se je oglašil tudi gost iz Vranja. Z opazko: »Takav je ciganski život.« Kako, ciganski, smo ga vprašali, če pa je v začetku rekel, da ni Cigan, ampak Rom. Samo nasmehnil se je in bil v mislih v Srbiji, kjer je končal dve leti srednje tehnične kemijske šole, za kaj več pa ni bilo denarja.

Radmira ne zna pisati. Ko je treba, pišejo otroci, pa tudi preberejo ji kaj. »Znam, da napišem tri slova. Dosta, da podpišem kad primim platu,« je povedala.

Pripovedovala nam je o tem, kako se je morala boriti, da je dobila delo zase, da je zaposlila najstarejšo hči Liljano. »Vide ljudi, da smo Romi, pa neće i neće.« Ves čas pa je govorila o Jelki, ki je prišla k njej, ko sta bila Saša in Silvana še čisto majhna, ko je hotela vedeti, kaj kuha in ji ponudila pomoč Rdečega križa. Pa je ni hotela. Hotela je delo. In dobila ga je. Najprej v Modnem salonu. »Tamo so mislili, da so zaposlili cirkusmana, a kad su videli, kako radim, obdržali su me. Četiri puta direktor je na konferenciji kazao, da maju najbolju čistilku.« Radmira pa je odšla za boljšim zaslužkom v Tovarno usnja v Šoštanj. Tam se krega z mojstri, drugače pa ji je lepo, pravi. »Znaš kako je sine, kad si zdrav, dobar si, a bolestan... Nisam pismena, nisam ništa, sirotinja sam, a oni mi daju posao u vodi. Ja sam boléstna žena.«

Pripovedovala bi celo popoldne. A posloviti se je bilo treba. Še enkrat je povedala, da jim je v Titovem Velenju lepo, da pa bi bilo še lepše, če bi vsi dobili delo. Ko nimajo za kruh in mleko, prodajo košaro. Takrat, globoko pod ceno. A zaslužijo sami. Dve roki imajo.

M. Krstić-Planinc
Stane Vovk

Vesna je odlična učenka.

ce, brusi nože in škarje? Morda nekoga, ki mu delo ne diši? Morda na ženo z otrokom zavitim v ruto, cigareto v ustih, pa »hajd« od vrat do vrat? Morda pa je tudi kdo, ki pomisli na urejeno družino, na to, da so to ljudje, ki hočejo delati, ki želijo in hočejo biti enaki drugim ljudem, na ljudi, ki so v naši družbi popolnoma enakopravni z vsemi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi? Na ljudi, ki so bili dolgo tlačeni, na ljudi, ki so jih nacisti hoteli iztrebiti? V mislih si jih naslikamo na vse mogoče načine.

Na kaj pa pomislite, ko romsko družino Nezirovič, vsak dan srečujete na velenjskih ulicah? Ko to ni več družina iz knjig? Se vprašate, kako živijo, kakšno je njihovo življenje, kako so se vživele v to naše okolje? Se vprašate, kako se počutijo med nami? Jim je težko? Mi smo se. Obiskali smo jih prejšnji teden. Sami smo se povabili k njim, a sprejeli so nas kljub temu kot prijatelja.

Živijo v središču Starega Velenja, Starem trgu. Skozi drevje v strmi hrib se v tem času vidi obris gradu. Na dvorišču smo se srečali s prvim članom družine Nezirovič. S sedemnajstletno Liljano in njenim, ona mu pravi mož, ampak bil je zaenkrat še

dolgo, da sta naložila drva in premog, potem pa nas je Liljana vodila po stopnicah v prvo nadstropje stare hiše, v njihov dom.

V veliki kuhinji je bilo toplo. Vseh članov družine ni bilo doma, a imeli so goste.

Iz Vranja sta prišla Radmirina sestra in njen mož, ki pa spet ni pravi mož. Morda pa kdaj bo, vrag si ga vedi? Sa-

Vsi pletejo, samo da bi bilo dovolj denarja za kruh.

Pravljična dvorana v Skornem

Senzacija sredi Šaleške doline

»Tole morate objaviti! Kaj takega ni v Šaleški dolini. To je prava senzacija.«

Redakcijo je napolnjevala navdušeno Slavkovo pripovedovanje. Skupaj z Rudijem Pergovnikom je Slavko Hostnik dobesedno »vdrl« v našo pisarno. V roke nam porine dolgo tipkano besedilo. »Berite, kaj bi govoril!«

Vz nemirjenost, ki jo nosita s sabo se prebije na nas. Hitimo po tipkanih vrsticah.

»7. december letos bo ostal zapisan v arhivu jamarškega kluba Topolšica, kot doslej najuspešnejši dan v zgodovini obstoja tega kluba.

Pet naših članov, dve dekleti in trije fantje, so ta dan v Rotovnikovi jami v Skornem, okoli 300 metrov od nove cerkve, našli gotovo najlepšo podzemeljsko dvorano v Šaleški dolini, verjetno pa tudi v širši okolici. V tej dvorani raste 300 do 400 kapnikov (stalagnitov in stalakti-

lovščine-pred nami.

Dobimo se 15. decembra, torej pred 14. dnevi, v nedeljo, na križišču pred Penkom. Od tu se zapeljemo do Rotovnika, kjer nas prijazen gospodar in njegova žena najprej povabita na šilček »za korajžo«, menda, samo, da se vseh, kot boste opazili kasneje, ne prime enako. Tudi brez kavice in obveznega fotografiranja »za vsak slučaj« tokrat seveda ne gre.

Prijetno je, a kaj ko »čič ne da nič«, zavihati je torej treba rokave. »Skočimo« v

jo. Tu so še ena vrata, odprejo jih in glej, pred nami je ozek, temen rov. Tu se torej skriva ta biser Šaleške doline, kot so svoje odkritje poimenovali topolški jamarji.

»EDEN MORA OSTATI ZUNAJ!«

Že po nekaj korakih rov postane še tesnejši, potrebno se je spustiti na kolena, na komolce, v blato in vodo. Zagrizem v lastno sapo, s čeladno nekajkrat pošteno udarim v strop, razmišljam, da bo prilično smešno, če postane še bolj ozko in se kje zagozdimo in naenkrat zaslišim Staneta, ki se zadaj nekaj pridruša, pa se končno odloči.

»Fantje, eden mora ostati zunaj, če se kaj zgodi. Takšna reportaža mi pa res ne sme uiti iz rok.« In ga že ni

Toliko kapnikov nihče ni pričakoval

podzemni sobani. Jamarji so jo takole opisali: »Prava paša za oči, je v Rotovnikovi jami pravljica dvorana oziroma dvorana aragonitov. Aragonit je izredno redka oblika kalcijevega karbonata oziroma kalcita, ki se od njega razlikuje le-po obliki kristalov. Aragonit spoznamo po snežno beli barvi in igličasti obliki. Tako lepi aragoniti kot so v Rotovnikovi jami, pa so tudi v svetu zelo redki.

in ker je blatna tudi vsa oprema, ki se je dotaknem.

Jure me stalno opozarja, naj se previdno vrtim okoli dolgega kapnika. Telovadim po spolzki strmini mimo njega in se mu ves čas uspešno izogibam. Nazadnje se zaleti vanj eden od jamarjev in mu odbije konico. »Pa je za 500 let škode,« pravim, ko vidim njihove presenečene izraze.

Končno je vse zabeleženo, moje nestrokovno mnenje, »Gremo naprej, tu bom slikal, ko se bomo vračali,« pa potolažjo tako, da mi pokažejo začetek zasutega rova, za katerim se morda skriva še kakšna sobana.

Pospravimo torej svoje pripomočke in se podamo nazaj v ožino kakšnih petdeset metrov dolge Rotovnikove jame. Kaj hitro smo spet v kleti, pa na dvorišču.

SPET ŠILČKI

Gospodinja nas spet pričaka s šilčkom, za »junaško« dejanje seveda. Speremo s sebe nesnago, ki se nas je prijele, nato pa nas Jure povabi v hišo. Hčere narežejo malico, mati skuha kavo, mi pa »mejljemo« našo dogodivščino. Glavni je seveda Stane. Kako tudi ne, ko jo je tako zvito odnesel. Ob klepetu počasi

izoblikujemo celotno zgodbo.

Rotovniki so pred leti zgradili novo hišo. Ko so se preselili, so staro poslopje podri. Pri tem so našli na majhno odprtino v hribu. To je Jure razširil in leta 1978 odkril 16 metrov dolg rov, v katerem je bilo nekaj zanimivih kapnikov. V rov je napejlal elektriko in ga očistil ter vanj popeljal že precej obiskovalcev. Letos je ena od njegovih hčera slučajno spoznala topolške jamarje in se z njimi dogovorila, da jih obiščejo.

ŽE HUJŠAMO

Jamarji so si ogledali rov in se odločili za akcijo. Po dveh dneh zagrizenega kopanja, pri katerem se je predvsem izkazal Matjaž Kovač, ki kar ni mogel nehati, so prodri v pravljico dvorano. Navdušenje je bilo neizmerno, upanje, da s tem odkritjem celotna jama še ni raziskana, pa zelo veliko. Zato bodo zagrizeno kopali še naprej. Mi vas bomo seveda o morebitnih novih odkritjih sproti obveščali in si jih tudi sami ogledali, razen če v rovih ne bo še bolj tesno, sicer pa že hujšamo.

Boris in Stane

Vhod v jamo je iz kleti, posnetek blatnih mož pa dokaz, da ni šlo vse zlahka

to), največji čar pa dajeta dvorani dva velika kapniška stebra visoka do 3 metre. V tej jami lahko jamarji občudujejo tudi nekaj, kar je bilo doslej odkrito v naši republici le v Ravenski jami nad Čerknim ter v Kamniški jami nad Kamniško Bistrico. To so aragonitne tvorbe...«

»TO MORAMO VIDETI!«

Naša novinarska zvedavost seveda ni zadovoljena. Stane Vovk zato zagradi poseben priložnost.

To moramo videti! tako je začetek pusto-

nje, nataknejo čelade, svetilke zagorijo. Skratka, pripravljani smo. Midva s Stanetom sicer malce utesnjena, saj so naju najini gostitelji »slabo premerili« in se v kombinizonih še dihati ne upava.

Pa jo mahnejo. Sprejaj gospodar Jure Rotovnik, zadaj zagnani jamarji, na koncu midva. Daleč res ni treba, le par korakov od nove, stoji stara hiša in tu nas gospodar popelje v klet.

»Mi bi šli raje v jamo,« pravi Stane, oni pa, »saj, saj.« In se skrivnostno smeji-

več. »Lepo!« si mislim, »lepo, me je...« Takrat mi roka zdrse in že sem s trebuhom v blatu.

»Danes je malo umazano,« se smehlja Jure, a jaz bi prisegel, da že od otroških nog nisem čobodral po takšnem blatu.

Včasih se opraskam po kakšnem kapniku in v tem, ko sprašujem, če bo pot še dolga, se naenkrat znajdem pred lestvijo.

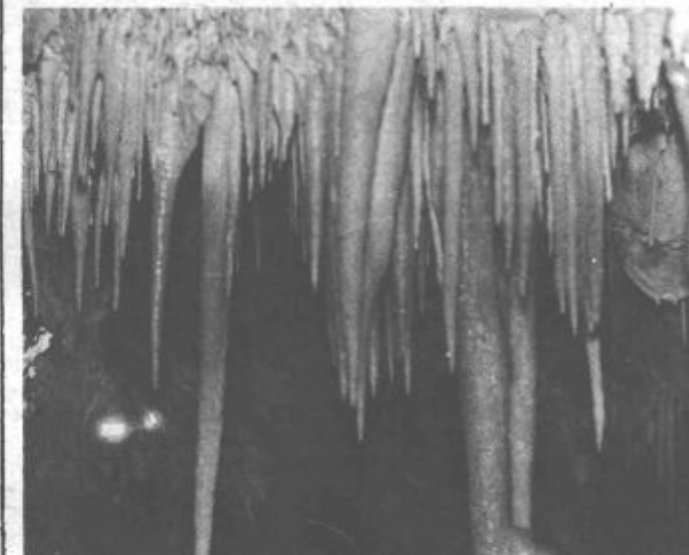
TOLIKO LEPOP

Povzpnejo se nekaj metrov navkreber in že smo v

Pravljična dvorana meri približno 10 krat 10 metrov. Porečna višina pa je od 3 do 4 metre. Tu je zelo veliko kapnikov vseh barvnih odtenkov od snežno belih do škrlatno rdečih, rjavih in celo sivih ter črnih. Toliko lepote ni mogoče občudovati v nobeni drugi kraški jami v okolici.«

ZA 500 LET ŠKODE

Pritiskam na sprožilec in se jezim, ker se fotoaparata stalno rosi in ker je od naše sape polno meglic v zraku. Jezim se, ker sem ves blaten

Kapnikom se je potrebno kar previdno umikati

Priloge na našo avanturo

Takole pa smo posedeli, malo pred in malo po akciji, od leve proti desni: Stane, Rudi Pergovnik, Slavko Hostnik, Vinko Kotnik, Jure Rotovnik, Matjaž Kovač in gospodinja Rozika

50-letnica smrti Frana Koruna- Koželjskega

V začetku decembra je poteklo petdeset let odkar je umrl skladatelj in organizator glasbenega življenja v Šaleški dolini Franc Koruna-Koželjski.

Rodil se je v Šaleku 22. decembra 1868. leta kot sin oskrbnika gradu Gorica Matveža Koruna in matere Barbare, ki se je odlikovala z izjemnim poslušom. Mati Barbara in znani ljudski citrar Mak iz Podkožlja sta bila torej prva glasbena učitelja Frana Koruna. V spomin na slednjega si je Korun tudi nadel psevdonom Koželjski, ki hkrati razkriva tudi njegovo navezanost na domači kraj. V času šolanja je Korunovo nadarjenost negoval in usmerjal tudi velenjski učitelj Valentin Brence, ki ga je učil glasbene teorije ter dveh instrumentov — klavirja in violine. Poleg tega je na glasbeno zorenje mladega Frana Koruna gotovo močno vplivalo tudi splošno narodnostno in kulturno ozračje v Velenju in okolici.

V njem je glasba igrala pomembno vlogo, saj je bil že naš prvi po imenu znani »narodni buditelj« Franc Ropotar, ki je bil leta 1848 velenjski župan in deželni poslanec, hkrati tudi daleč naokrog znani »godcovodja«, zelo verjetno pa tudi skladatelj. Morda je bil prav Ropotar ustanovitelj tiste znamenite velenjske godbe, ki jo je sredi šestdesetih let 19. stoletja poznal in omenjal Fran Levstik. Take trditve podpira tudi dejstvo, da je v okolici Velenja skoraj istočasno kot Fran Korun dozoreval še drug glasbenik — Filip Oštr. Ta je bil rojen v Škalah leta 1871 in je bil v začetku 20. stoletja sloveč organist, zbo-

rovodja in pomemben slovenski skladatelj cerkvenih pesmi.

Kljub takemu ugodnemu ozračju pa Korunova pot do glasbene izobrazbe ni bila lahka. Najprej je bil namenjen celo za čevljarja, vendar se je kot samouk in s privatnim šolanjem leta 1895 (torej star že 27 let!) le uspel prebiti do glasbenega študija na Dunaju. Zaključil ga je leta 1900 z državnim kapelnškim izpitom, ki si ga je pridobil pred Korunom le en Slovenec.

Prav v dunajskih letih je Fran Korun pomembno vplival na glasbeno in nasploh kulturno življenje v Velenju in njegovi okolici. V njegovi rojstni hiši je bil od leta 1893 sedež »Bralnega društva gornje Šaleške doline«. V hiši, kjer je bila tedaj gostilna, je bil prostor s knjižnico v kateri so prirejali bralne večere pa tudi »narodne veselice« s koncerti kakršen je bil npr. leta 1897 opisan v celjski Domovini:

»Dne 6. januarja pa je priredilo mlado, toda dokaj krepko delujoče »Kmečko bralno društvo« zabavo v Velenju. Seveda smo se Šoštanjčani radi odzvali prijaznemu vabilu naših sosedov Velenjčanov, tem rajše, ker so nas tudi oni na novega leta dan v prejšnjem številu obiskali. Našli smo zbrane koj vse narodne družine velenjske, precej duhovnikov in učiteljev iz okolice, samo, — kar nas je neprijetno osupnilo — malo, malo kmetov. Čudno se nam je to zdelo, saj je vendar prireditelj zabave bilo ravno »Kmečko bralno društvo«. Dobro znana šmarska godba virala je skoro same znane komade prav dobro — kakor

navadne. Šaleški pevski zbor pa je vmes popeval; čudili smo se da nismo kakor zadnjič imeli prilike, slišati velenjski mešani zbor! Škoda!

Naumorni organizator Bralnega društva, še zlasti pa »znane šmarske godbe«, moškega in mešanega pevskega društva je bil seveda Fran Korun. Leta 1899 je Fran Korun postal kapelnik Celjske narodne godbe in organizator vsega glasbenega delovanja v Celjski čitalnici. Ker je bil tudi sicer zaposlen v Celju je seveda moral opustiti svoje delo v Šaleškem bralnem društvu in res poslej o delu tega društva ni več poročil.

Koruna kot organizatorja glasbenega življenja v Šaleški dolini srečamo spet po I. svetovni vojni. Tedaj je prevzel mesto kapelnika rudarske godbe, dolga leta pa je bil tudi zborovodja velenjskega moškega pevskega zbora.

S tem seveda pregled dela Frana Koruna-Koželjskega še zdaleč ni izčrpan; njegovega skladateljskega dela nismo niti omenili. Tudi njegovo narodno-prebudno in glasbeno-organizatorsko delo v Šaleški dolini še zdaleč ni tako osvetljeno, kot bi moralo biti. Zato naj ta kratek sestavek izven predvsem kot poziv in opomin, da se bomo čez tri leta dostojneje spomnili 120-letnice skladateljevega rojstva.

J. Hudales

Naš okulist iz Libanona

»Pri nas si ljudje vzamejo več časa zase«

Nemirni Libanon. Samo on ve, kolikokrat je v mislih tam, pri svojih starših, sestrah. Dr. Mustafa Elsabeh.

Vsi, ki ste v zadnjih šestih mesecih stopili v okulistično ordinacijo v Šoštanj, ste ga spoznali, a le malo kdo je pomislil, ko ga je prijazno sprejel, da mu je Jugoslavija šele druga domovina. On in njegovi starši pa vedo, da življenje ubira povsem svoja pota. Na študij je nameraval v Ameriko, pa so mu to namero ubranili starši. Bali so se, da se ne bo vrnil. Izbral je Jugoslavijo, Zagreb, tu spoznal svojo ženo, si ustvaril družino in o vrnitvi ne razmišlja več. Morda pa bi se iz Amerike vrnil, kdo ve? A staršem, ko so ga obiskali takrat, ko je živel še na Vrnskem in delal v Žalcu, je bilo tukaj všeč.

V Libanonu ima starše in dve sestri, ena končuje biokemijo, ena začinja farmakologijo, njegovi bratje pa so odšli, eden je na specializaciji v Zagrebu, eden študira arhitekturo v Romuniji, eden pa živi v Saudski Arabiji. »Staršem je zaradi tega hudo, zelo malo se vidi.« Zgodilo se je, da celo leto ni vedel, ali so starši še živi. »Nobenh vesti ni bilo od nikoder. Da so živi in zdravi, sem izvedel po zapleteni poti. Medicinska sestra iz Žalca je poznala nekega novinarja, ki je bil v Libanonu in ga prosila, če bi hotel izvedeti kaj o mojih starših.

Našel jih je in bil pri njih. Tako sem izvedel, da je z nji-

Z doktorjem Elsabehom smo se pogovarjali v okulistični ordinaciji Zdravstvenega doma Šoštanj, kjer je zaposlen.

mi vse dobro,« se spominja tega leta negotovosti.

Naslednji mesec se odpravilja spet domov, skupaj s sinom. Ta je že bil v njegovi domovini. Takrat, ko je bil star osem mesecev.

Celo leto je ostal pri dedku in babici, tako dolgo pač, da žena ni končala študija in on specializacije. To potovanje ga bo veliko, veliko stalo. Toda želja, da spet vidi starše, je še večja.

Pred petnajstimi leti je v Zagrebu vpisal medicino. V začetku je bilo težko, zaradi jezika, ne zaradi ljudi. Z njimi je hitro našel skupni jezik, sklenil nič koliko prijateljstev. V šestih mesecih se je naučil srbohrvaščine.

V Zagrebu se je tudi poročil, še prej, preden je končal študij. Žena je Zagrebčanka, tudi zdravnica, trenutno je na specializaciji v Celju.

Sedaj že šest mesecev živita v Titovem Velenju. »Komaj čakam, da imam kak prost trenutek, da sem lahko z družino, z ženo, sinom in dvajsetmesečno hčerko. Da smo skupaj, da gremo na sprehod. Poleti smo sploh veliko v naravi. Sin se smuča, sam pa še nisem poskusil, pa bi rad. Večkrat ugotavljam, da je tukaj tempo življenja dosti hitrejši. Pri nas si ljudje vzamejo več časa zase, za družino. Drugače pa se življenje ne razlikuje veliko,« nam je pripovedoval.

Razgovoril se je tudi o svojih pacientih. »Okoli petintrideset jih moram pregledati vsak dan. Veliko, veliko je pacientov. Zato morajo žal na vrsto čakati precej dolgo. Tudi cel mesec.«

Najbolj pomembno pa je, da mu je v Titovem Velenju všeč in da smo ga, kot je povedal, lepo sprejeli.

Koleda v Belorusiji

Preden omenimo doživljanje in vtise velenjskih folkloristov, bi bilo treba nekaj besed nameniti organizatorjem in celotnemu programu Dnevov slovenske kulture v Belorusiji. Po televiziji smo sicer že imeli možnost spremljati oddajo o tej kulturni manifestaciji, vendar pa je ta oddaja zelo malo povedala o celotnem dogajanju in aktivnostih slovenskih kulturnikov v Belorusiji.

V Minsku smo vsi bivali v hotelu »Planeta«, ki je približno 2 km oddaljen od središča mesta. Uradna delegacija je stanovala nekje na podeželju in smo jo srečevali zgolj na raznih prireditvah. Beloruski organizatorji so se izjemno potrudili, da bi bilo naše bivanje čim bolj prijetno. Izdali so posebno knjižico z natančnim programom za vse sodelujoče skupine in posameznike. V hotelu je deloval poseben organizacijski odbor, kjer so sprti reševali manjše zaplete in skrbeli za potek vseh akcij. Vsaka skupina je imela dva spremljevalca — vodiča in prevajalca. Vsaj je bilo idealno zamišljeno. Včasih pa je le prišlo do manjših

zapletov, saj smo Slovenci znani samoupravni improvizatorji. Na primer: mi smo neko željo zaupali prevajalki Nataši, ki je bila iz Moskve in o Minsku ni vedela ničesar. Ta je željo posredovala vodiču, ki je odšel na posvet k organizacijskemu odboru, odbor je željo preučil, toda ker ni bilo najodgovornejšega je bilo treba počakati, itd.

Iz programske knjižice smo ugotovili, da sploh ni nima nikjer kakšnega skupnega programa (razen prisostvovanja na otvoritveni in zaključni slovesnosti). Dan, dva bomo v Minsku, potem pa nas bodo razposlali po vsej Belorusiji. Našo kulturo smo predstavljali v mestih Grodno, Polock, Mogiljov, Borisov, Gomel, Brest... V Minsku so ostali ves čas le lutkarji, ki so se nagarali z dvema predstavama dnevno in naša dva »osamljenca«, pianistka Dubravka Tomšič-Srebotnjak in dirigent Samo Hubad.

Prvi dan smo le imeli nekakšen skupen program, ki se je pričel z bujenjem ob 8. uri, ko je še popolna tema (zdani se šele po 9. uri) in res obil-

nem zajtrku. Potem smo se pridružili uradni delegaciji ob položitvi cvetja k spomeniku Lenina in obelisku — spomeniku zmage, kjer gori večni ogenj. Pred obema spomenikoma stoji tudi častna straža. Z borbo beloruskih partizanov smo se seznanili v beloruskem državnem zgodovinskem muzeju velike domovinske vojne. Dovolj zgovoren podatek o strahotah tega časa je, da je umrl vsak četrty prebivalec Belorusije. Sploh pa smo imeli v dneh našega bivanja precej priložnosti spoznati bolj podrobno boj sovjetskih narodov s fašisti.

Z belorusko sedanostjo smo se pričeli spoznavati popoldne. Ko je bilo prosto, je namreč vsakdo lahko počel, kar je hotel. Večina je odšla zbirat prve vtise v mesto, kjer so takoj naleteli na prekupčevalce z devizami, kavbojkami... Vendar so Koledniki pokazali več zanimanja za razne tržne raziskave. Ugotovili so, da so tu trgovine v glavnem zelo specializirane, v katerih je v glavnem tudi zelo slaba izbira, da v steklenicah za pivo ni pivo ampak kis za vlaganje, da lepih tisičjih

kučem ni v trgovinah in na koncu še to, da imajo sploh premalo časa, kajti program je neusmiljeno tekkel dalje.

Zvečer je bila uradna otvoritev Dnevov slovenske kulture v Belorusiji. V nabiti dvorani beloruske državne filharmonije so nastopili Slovenski pihalni kvintet, Dubravka Tomšič-Srebotnjak in Ljubljanski oktet. Celotna manifestacija sta otvorila beloruska ministrica za kulturo in naš dr. Frlec.

Podpredsednik Izvršnega sveta SRS je vse udeležence povabil še na slovesen sprejem v restavracijo »Belarus«, kjer so prvič nastopile tudi nekatere druge skupine. Tamburaši Koleda so znali ustvariti prijetno vzdušje, ki je kazalo, da se bo sprejem zavlekel za nedoločen čas. Vendar ne! Protokol je neusmiljeno zahteval svoje in odpeljali so nas v hotel na večerjo, čeprav smo se dobro najedli dobrot slovenske kuhinje, ki jih je pripravila Emona in vse to zalili z vinom. Takrat na večerji smo ugotovili, da je ruska mineralna voda št. 4 popolnoma neužitna; in da je na jedilniku

nekam pogosto mleto meso.

Otvoritveni koncert v filharmoniji je bil na najvišjem nivoju, ne da se pa opisati muziciranje naših glasbenikov v hotelu po večerji. Znano je, da najboljše umetnine nastanejo spontano, da se umetnosti ne da programirati. In takšen je bil improviziran koncert naših slovenskih muzikantov. Prišel je naš godec Drago na ljudski harmoniki, pritegnil je oktetovec Janez — Boci, v trenutku je bil tam kontrabas z Darkom in bobnar kvarteta Janše. Naš klarinetist Bojan je verjetno šele ta večer spoznal svojo kvaliteto, saj sta s trobenčastem Stankom Arnoldom presenečala poslušalce in najbrž tudi sebe (vsaj kar se Bojana tiče). Škoda, da je bil ta spontani koncert, ki je trajal do jutranjih ur, dosegljiv le slovenskim kulturnikom, pa še ti so izjavljali, da kaj takega lahko doživijo le v Belorusiji. V Sloveniji pripraviti kaj podobnega je popolnoma nemogoče.

Naslednji dan je bil petek. Za vraževerne Slovence nič kaj spodbuden dan. Po programu bi morali imeti prosto. Žal je tu zatijl organizacijski sistem. Tako smo z zamudo in brez prevajalke obiskali kombinat za proizvodnjo volnenih tkanin in bili

presenečeni nad skrbjo, ki jo v tem kolektivu posvečajo delavcu, njegovemu prostemu času in kulturnemu udejstvovanju. Še bolj smo bili veseli obiska pri beloruskem državnem folklornem ansamblu »Horoški«. Ogledali smo si vajo tega profesionalnega ansambla in bili nimalo presenečeni. Poleg znanih artistskih spretnosti, ki jih srečujemo pri vseh ruskih ansamblih imajo ti še eno: muzikanti plešejo in plesalci muzicirajo in to oboje hkrati.

Žal je bil spet program tisti, ki nas je priganjal. Simpatičnim folkloristom smo lahko le eno zapeli, za pogovor pa ni bilo več časa. Popoldne so nastopili organizacijski problemi, ker je bilo treba našo skupino razdeliti na dva dela. Ena naj bi plesala in otvoritvi Dnevov slovenskega filma, druga pa na otvoritvi razstave partizanske grafike in slovenske drobne obrti. Na obeh prireditvah smo uspešno sodelovali. Žal, smo vedno predstavljali le nekakšno fasado prireditve.

Po večerji nismo pričakovali kakšnega posebnega kulturnega dogodka. Tokrat je presenetil Slovenski kvintet trobil. V tem času je obiskala Belorusijo tudi ekipa slovenskih gospodarstvenikov in tako je v Belorusiji uspel dogovor, da Slovenijalec prevzame pokroviteljstvo na kvintetom. (V Sloveniji tega dogovora ni bilo mogoče izvesti!) Iz navdušenja nad obetavnim mecenstvom so se trobilci resnično izkazali. Če bi Koleda uspešno dobili takšnega pokrovitelja, bi plesali tri dni skupaj.

(se nadaljuje)

AVTOSERVIS JAKOPEC63320 TITOVO VELENJE
KOSOVELOVA 16, SELO
TEL.: 063/855-975**FIAT****RENAULT**

servis za zavore

IZDELOVANJE IN OBNAVLJANJE ZAVORNIH OBLOG

*Vsem delovnim ljudem
in občanom iskreno
čestitamo ob novem letu
1986 ter jim želimo
še mnogo osebnega
zadovoljstva
in poslovnih uspehov!*

IVAN KOREN EXPRES ČEVLJARSTVO (v veleblagovnici NAMA) TITOVO VELENJE

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM
ISKRENO ČESTITAM OB NOVEM LETU
1986 TER JIM ŽELIM VELIKO ZDRAVJA
IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA!

kemična čistilnica
POLAK

63320 Titovo Velenje
Koroška 44
Tel.: (063) 856-856

*Vsem delovnim ljudem
in občanom
občine Velenje želimo
srečno in uspehov
polno novo leto 1986.*

LA VAKOS

*Vsem delovnim ljudem in občanom
občine Velenje, še posebej
koristnikom naših uslug, želimo
srečno in uspehov polno
novo leto 1986!*

Savinjsko šaleška gospodarska zbornica Titovo Velenje

*Iskreno čestita vsem delovnim
ljudem in občanom občin Mozirje
in Velenje ob novem letu 1986
in jim želimo tudi v bodoče
novih delovnih zmag in pridobitev!*

FRANC MASTNAK Partizanska 5
63320 Titovo Velenje
tel.: 063/855-380

**Srečno novo leto 1986
želim vsem delovnim
ljudem in občanom,
še posebej pa
koristnikom
naših uslug!**

SPECIALNI SERVIS ZA RADIO IN TV COLOR

Telefon: 856-864

**POPRAVILO SPREJEMNIKOV GORENJE
ISKRA, EI, SABA, PHILIPS, GRUNDIG, KOR-
TING JOŽE GORENČIČ, Cesta talcev 19,
Titovo Velenje**

Če želite biti lepo oblečeni, po-
ceni in sodobno se oglasite v

BOUTIQUE NITKA
Na splitski 19, v naselju Šalek-
Gorica v Titovem Velenju

Lokal je odprt vsak dan od 13.
do 18. ure, ob sobotah pa od 8.
do 12. ure

**Priporoča se IRENA TER-
GLAV – BOUTIQUE «NITKA»
NA SPLITSKI 19, v naselju
Šalek-Gorica v Titovem Velenju
telefon: (063/ 855-895).**

**Srečno in uspešno novo le-
to 1986!**

beogradska banka
temeljna banka **ljubljana**

Vsem varčevalcem in poslovnim prijateljem želi BEOGRADSKA BANKA poslo-
vna enota ŽALEC srečno in uspešno novo leto 1986!

ZDRAV SEM

Prispevke za nadaljevanje izgradnje in po-
sodobitev novih prostorov **BOLNIŠNICE
CELJE** lahko nakažete na naslov:

SKLAD ZA MODERNIZACIJO BOLNIŠNICE CELJE
Žiro račun: 50700-640-100084

OPEKARNA MARIBOR
RADVANJE
Maribor, Streliška 16 a

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPOVI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

GRADITELJI

**PRIPRANEN DO
50.000 din**

Telefon
(062) 39-911

Tudi letos smo delavci Gorenja z opiranjem na lastne moči, ob podpori širše družbene skupnosti in delavcev drugih organizacij združenega dela pokazali in dokazali, da moremo in zmremo premagati mnogokatero oviro, razrešiti marsikateri problem. Toda, bitka za sanacijo še ni izbojevana, začenjamo bitko za razvojno sanacijo.

Tudi v novem letu nas čaka še veliko trdega dela, odrekanih in prizadevanj.

Z mnogo delovnega poleta in medsebojnega spoštovanja bomo lahko srečni in zadovoljni ustvarjali in gradili našo sedanost in prihodnost!

Srečno novo leto 1986!

**Delavke in delavci
GORENJA**

Na zdravje z Avio v Jugoslaviji!

Nenavadna zdravica, boste rekli. Pa niti ne. Gre za zdravico z vinom AVIA, ki ga Slovini že pet let izvažajo v Ameriko. In to nadvse uspešno. V Slovino smo ponosni na to.

Najbrž je res prijetno videti naše vino skupaj s francoskimi, italijanskimi ali pa recimo španskimi vini nekje na policah ameriških trgovin. Uspeti v taki konkurenci pa niso malenkosti. Laški rizling, Traminec, Rose, Cabernet-sauvignon.

To so sortna vina iz družine AVIA. Imena, ki sama govorijo. Govorijo o geografskem poreklu, izbornem okusu in strokovnem nadzoru nad kvaliteto.

In zakaj takšna zdravica?

Zato, ker bomo odslej ta vina lahko pili tudi pri nas. Priložnost torej, da postrežemo doma s sortnimi vini AVIA, ki jih pijejo tudi Američani.

AVIA – znamka vin z geografskim poreklom in izvozno kvaliteto.

SLOVIN – SLOVENIJA VINO
LJUBLJANA

zavarovalna skupnost triglav n. sol. o. LJUBLJANA
OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n. sol. o. – 63001 Celje, ul. XIV. divizije 4

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV OBMOČNA SKUPNOST CELJE

ULICA XIV. DIVIZIJE 4, 63001 CELJE

Priporočamo se za sklepanje različnih oblik zavarovanja, ki nudijo skleniteljem popolno gospodarsko varnost!

Svoje usluge nudi zavarovalna skupnost TRIGLAV – Območna skupnost Celje na sedežu DELOVNE SKUPNOSTI v Celju ter prek krajevnih predstavništev:

TITOVO VELENJE, ŽALEC, MOZIRJE, ŠMARJE PRI JELŠAH, LAŠKO, ŠENTJUR PRI CELJU, SLOVENSKE KONJICE

ZAVAROVALNA SKUPNOST TRIGLAV – OBMOČNA SKUPNOST CELJE iskreno čestita vsem delovnim ljudem ob novem letu 1986 ter ji želi veliko sreče, zdravja ter osebnega zadovoljstva!

KINO TITOVO VELENJE

Vsem obiskovalcem kinopredstav v Titovem Velenju, Šoštanju, Šmartnem ob Paki in Braslovčah ter vsem drugim delovnim ljudem in občanom želimo srečno novo leto 1986!

KROVSKO
KLEPARSKA
KLJUČAVNIČARSKA
DELA

SEVER - ŠTANGLER

Celjska 61 - 63320 Titovo Velenje - tel. 063/858-536
858-521

**SEVER –
ŠTANGLER**
Vsem delovnim
ljudem
in občanom
želiva srečno
ter uspehov
polno novo leto
1986!

KROVSKO
KLEPARSKA
KLJUČAVNIČARSKA
DELA

SEVER - ŠTANGLER

Celjska 61 - 63320 Titovo Velenje - tel. 063/858-536
858-521

MERX

RESTAVRACIJA GORICA

TITOVO
VELENJE

NOVO!

BOGATA IZBIRA PIZZ:

- pizza Gorica
- pizza Amerika
- pizza Presenečenje

- pizza z gobami
- pizza Siciliana
- pizza s šunko
- pizza Švica

Vsem delovnim ljudem in našim obiskovalcem želimo veliko osebne sreče ter osebnega zadovoljstva v letu 1986!

emona

KMETIJSKI KOMBINAT PTUJ

TOZD TRŽNICA TITOVO VELENJE

Vsem delovnim ljudem in občanom, še posebej našim kupcem voščimo srečno in poslovnih uspehov polno novo leto 1986!

**Gradbeno
industrijsko
podjetje**
Gradis Ljubljana
tozd Gradbena enota
Celje, n.sol.o.

**Srečno in obilo delovnih
uspehov v letu 1986
želimo vsem delovnim
ljudem in občanom
Šaleške doline!**

REK

Franc Leskošek Luka

— Kot leto nastanka Rudnika lignita Velenje | darski objekti in naprave.

delovale od 1955 do 1973, ko so se začele organizirati TOZD.

V letu 1974 so bile organizirane naslednje TOZD: Rudnik lignita Velenje, Termoelektrarna Šoštanj, Elektrostrojni obrati, Zunanji obrati, Proizvodnja gradbenega materiala, Plastika in zaščitna sredstva, Avtopark, Tiskarna, Stanovanjsko gospodarstvo ter

Titovo Velenje, ki ga sestavljajo:

1. REK Rudnik lignita Velenje (RLV)
2. Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ)
3. REK Elektrostrojna oprema Preloge (ESO)
4. REK Proizvodnja sistemov pakiranja Titovo Velenje (SIPAK)
5. REK Avtoprevoznništvo in servisi Titovo Velenje (APS)
6. REK Elektrofilter-

nje delovne skupnosti skupnega pomena:

1. Delovna skupnost skupnih služb
2. Delovna skupnost Družbeni standard
3. Delovna skupnost Zavarovanje
4. Delovna skupnost Avtomatska obdelava podatkov

Po sklepu delavskega sveta SOZD z dne 2. 7. 1983 se je SOZD REK

nat Franc Leskošek Luka r. o. Titovo Velenje.

Energetski del REK Franc Leskošek-Luka, ki ga sestavljajo TOZD RLV in TOZD TEŠ, se nadalje povezuje v Elektrogospodarstvo in premogovništvo Slovenije, DO TEŠ pa se posebej povezuje še v SOZD EGS.

V skladu z družbenim dogovorom so se v letu 1984 organizirale delo-

Rударstvo in energetika v Šaleški dolini

se šteje leto 1875, ko je bilo na tem območju odkrito in odprto večje nahajališče premoga. Od takrat je bil rudnik v upravljanju posameznih zasebnih rudarskih posestnikov, leta 1914 pa ga je prevzela v upravo in posest takratna avstrijska država. Po nastanku Kraljevine SHS v letu 1918 je rudnik prešel pod upravo Direkcije državnih rudarskih podjetij.

Začetek proizvodnje električne energije v Šaleški dolini sega v leto 1905, ko je začel obratovati prvi trofazni generator za potrebe pogona in razsvetljave rudnika. V letu 1929 je bila zgrajena prva faza rudniške toplotne elektrarne in nekaj let kasneje dodatni močnejši agregat. Ta elektrarna je bila priključena na banovinsko daljnovidno omrežje.

V začetku okupacije aprila 1941 so upravo rudnika prevzeli zastopniki firme Alpine Montan A.G., med okupacijo pa je rudnik deloval v sestavi Družbe za preskrbo z energijo, ki je bila ustanovljena za območje južne Štajerske. V letu 1944 je bil rudnik dvakrat napaden, pri čemer so bili poškodovani in uničeni pomembni ru-

Po osvoboditvi je bil rudnik zopet pod državno upravo. Po sklepu vlade FLRJ z dne 31. 10. 1946 je bilo ustanovljeno zvezno rudarsko podjetje Rudnik lignita Velenje. V letu 1950 je bil rudnik predan v upravljanje delavcem kolektivno.

Dolgoletni cilj, da se energija iz velenjskega lignita proizvaja v oplenitveni obliki, se je začel uresničevati leta 1956, ko je bila končana izgradnja I. faze Termoelektrarne Šoštanj. Po izgradnji II. faze TEŠ v letu 1960 je stara rudniška elektrarna služila kot rezervna centrala, dokler ni bila v letu 1967 ustavljena njena proizvodnja. V prizadevanju, da se zagotovijo optimalni pogoji izkoriščanja energetskih virov in proizvodnih zmogljivosti, je bila v letu 1972 zgrajena TEŠ III z močjo 275 MW in v letu 1977 še TEŠ IV z močjo 335 MW.

— Ob proizvodnji premoga in električne energije so se postopoma razvijale tudi dejavnosti, ki so bile povezane z energetskimi dejavnostmi in so služile opravljanju glavne dejavnosti. Vse dejavnosti so bile prvotno organizirane v 12 ekonomskih enot, ki so

Družbena prehrana in gostinstvo.

Zaradi zagotavljanja pogojev za nemoteno delo in razvoj ter uresničevanja drugih skupnih ciljev, so se navedene TOZD s podpisom samoupravnega sporazuma dne 5. 3. 1974 združile v delovno organizacijo Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje.

Zaradi uresničevanja samoupravnega in družbenoekonomskega položaja delavcev TOZD v skladu z zakonom o združenem delu je bilo v letu 1977 in 1978 iz posameznih večjih TOZD organiziranih več manjših TOZD tako, da ima sedaj RLV 9 energetskih TOZD in 2 neenergetski TOZD, TEŠ 3 energetske TOZD in 1 neenergetsko TOZD, ESO 4 TOZD in SIPAK 2 TOZD, kot enovite delovne organizacije pa so organizirane Avtoprevoznništvo in servisi, Elektrofilterski elementi in Tiskarna.

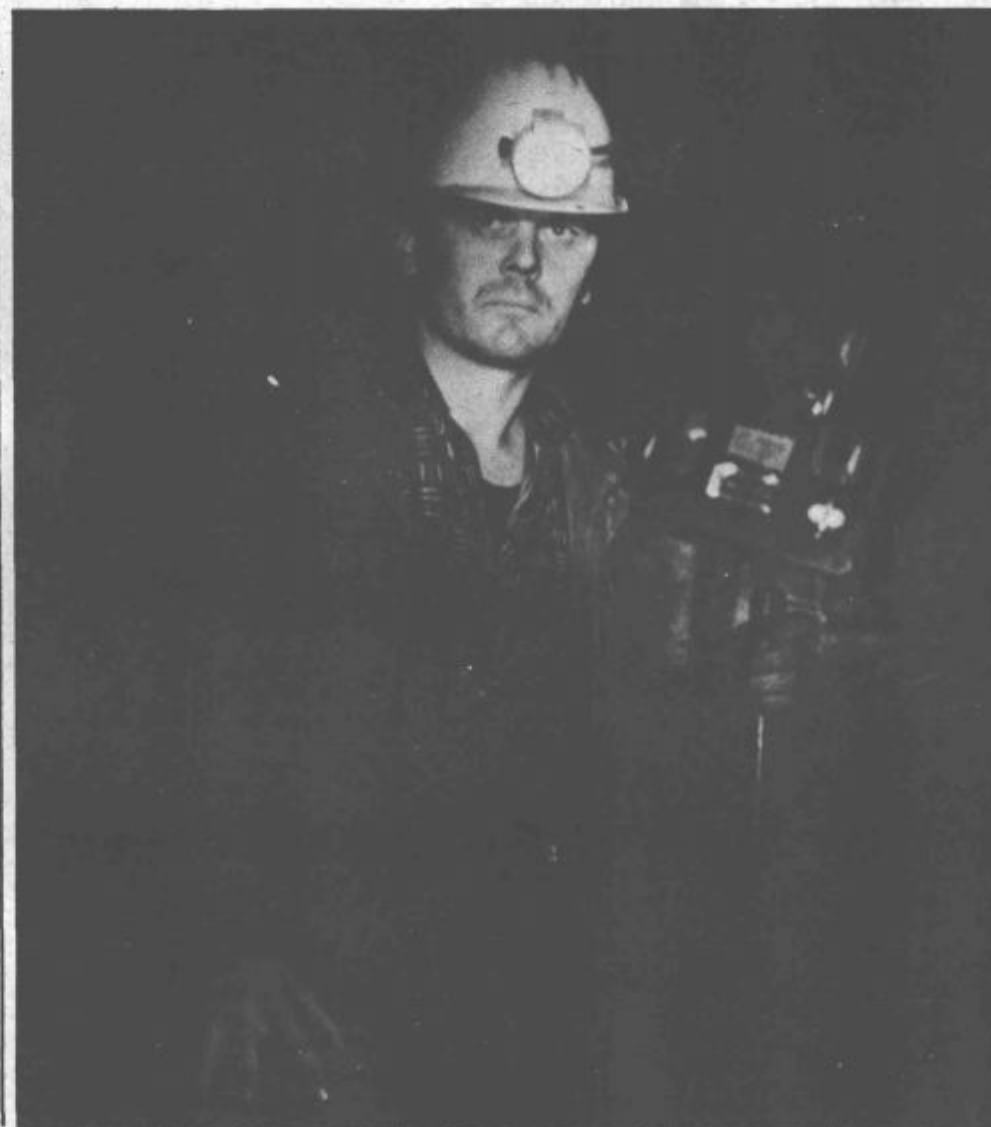
Na novo organizirane TOZD, ki so proizvodno, delovno in tehnološko povezane, so se leta 1978 združile v posamezne delovne organizacije, le-te pa so skupaj z enovitimi delovnimi organizacijami ob preoblikovanju DO REK dne 3. 11. 1978 združile delo in sredstva v SOZD REK

ski elementi Družmirje (EFE)

7. REK Tiskarna Titovo Velenje (TISK)
V SOZD REK so bile organizirane tudi nasled-

poimenovala po narodnem heroju in revolucionarju Francu Leskošku-Luki tako, da se firma SOZD glasi: Rudarsko elektroenergetski kombi-

odne organizacije skupnega pomena Inženiring, Informatika in Interna banka Elektrogospodarstva in premogovništva Slovenije.

Vsem delovnim ljudem in občanom želimo v letu 1986 obilo osebnega zadovoljstva in delovnih zmag.

70 ljubljanska banka

Temeljna banka Velenje

Iskreno čestita vsem delovnim ljudem in občanom občin Velenje in Mozirje ob novem letu 1986 in jim želi še v bodoče veliko delovnih uspehov!

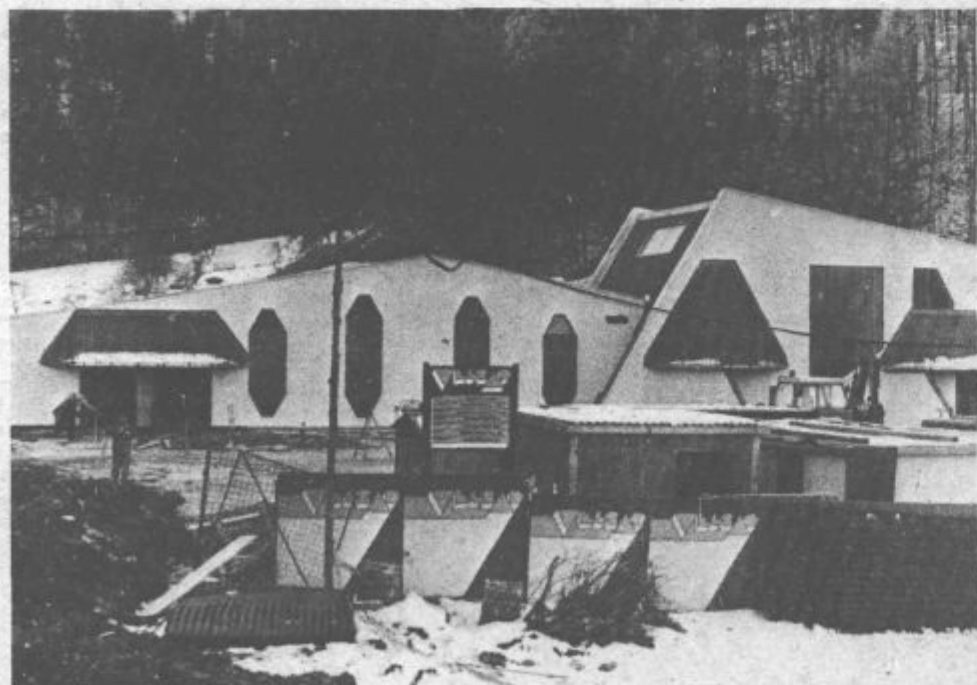

Vegrad Gradbeno industrijsko podjetje Titovo Velenje

Delavci gradbenega industrijskega podjetja VEGRAD Titovo Velenje na gradbiščih širom po Jugoslaviji, Madžarski, Zvezni republiki Nemčiji in Nemški demokratični republiki čestitajo vsem delovnim ljudem in občanom za novo leto 1986!

Elkroj

Proizvodnja modne konfekcije Mozirje

TOZD Konfekcija Šoštanj
TOZD Konfekcija Mozirje
TOZD DSSS

Vsem delovnim ljudem in občanom občin Mozirje in Velenje želimo srečno in uspehov polno novo leto 1986

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

POSLOVNA ENOTA TITOVO VELENJE

Kompasova zima 85/86

Doslej najbogatejši katalog s ponudbo 7-dnevnih smučarskih aranžmajev v JUGOSLAVIJI, AVSTRIJI, ITALIJI in FRANCJI.
Namestitev v hotelih, zasebnih sobah in apartmajih.

Jesen-zima-pomlad

Sežite po katalogu s ponudbo 7-dnevnih aranžmajev v hotelih ob morju, na celini in v zdraviliščih. Organiziramo avtobusne prevoze v Istro in Kvarner ter letalske prevoze vsako nedeljo v Dubrovnik.

NOVO:

SENIOR KLUB v hotelu Kompas v Dubrovniku in hotelu Park v Rovinju (7-dnevni aranžmaji s posebnim programom, aktivnostmi za starejše in organiziranim prevozom).
Prodaja domačih in mednarodnih letalskih vozovnic na Titovi 12, telefon: 331-444.

Strokovna potovanja

- Domotehnica 1986 Köln
- 4. do 6. februar — posebno letalo
- Mednarodni sejem Frankfurt
- 3. do 6. marec — letalo

MEDNARODNI SEJMI IN RAZSTAVE S PODROČJA SANITARNE TEHNIKE, OGREVALNIH IN KLIMATSKIH NAPRAV:

- Essen — 18. do 21. februar — letalo
- VSK Utrecht — 3. do 6. februar — letalo
- Convegno Expoclima Milano — 6. do 8. februar — avtobus

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje želimo srečno in uspešno novo leto 1986!

Praznična nagradna križanka

Za pravilno rešitev praznične nagradne križanke NAMA bomo izžrebali pet nagrad.

Prva nagrada:
— darilni bon Veleblagovnice NAMA Titovo Velenje v vrednosti 3000 din;

- druga nagrada: darilni bon v vrednosti 2500 din;
- tretja nagrada: darilni bon v vrednosti 1500 din;
- četrta nagrada: darilni bon v vrednosti 1000 din;
- peta nagrada: darilni bon v vrednosti 500 din.

Rešitve nagradne križanke NAMA pošljite na uredništvo Našega časa, Foitova 10, Titovo Velenje z oznako »NAGRADNA KRIŽANKA« do 9. januarja 1986

NEVARNNA STRUPENA KAČA SEV. AMERIKE Z ROŽEVINASTIMI OBRČI NA REPI

PONAV-LJANJE RAZREDA

MIRUJOČ DEL EL. MOTORJA

VOJVODIN. SAHONSKI MOJSTER

PODELI-TEV IMENA

365 DNI

PREDSTOJNIK SAMO-STANA

5

PESTNER ŠERBEC VOJDE

STANE SEVER

ANT. PRE-ROČISČE IGDR. PRET-JAR

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

TONJE BOLE

SREDIŠČE VRTENJA

ZDRAV. RASTLINA

MESTO V SEV. FRAN-CIJI, V POKR. ARTDIE

REKA V KARLON-CU

BED-GRAJSKA IGRALKA

DALMAT. OTOK

AZIJSKA OPICA

PREBIVALCI ISTE VASI

GOROVJE V BIRMI

HER. ENOTA ZA ELEKTR. KAPACITIVNOST

GESLO FR. REVOLUCIJE (EGALITE)

AVTOMOB. TOVARNA V SARAJEVU

IZDELOVAL. LEC PEČI

IT. IGRALKA NABANO

VRSTA APERITIVA

AVSTRIJ. SMUČ. SKA-LEC, KI JE PRVI PRE-SKOČIL 100m (SEPP)

LANTAN

ING.

LETRTA DIMENZIJA ČERKASOV NIKOLAJ

LILI NOVY

NEON

ST. SLOV. IGRALEC RANER

NEKD. KIT. OBLASTNIK SPOMLAD. MESEC

POPEVKAR KOVAČ

KOS CELOTE

FR. PISATELJ PUSTOLJ. ROMANOV NESPOŠTAN GLEDANJA

ZADRUGA V CARSKI RUSIJI

PEVKA BAEZ

MESTO VJ. FRANCIJI

MAKEDON. NAR. HEROJ PREDVALKA BALKANSKE DRŽAVE

KAZALEC NA SOŠČ. NI URI UTRIP

TV VODITELJICA BAVCON

RAVA KRAVA Z BELI-MILISAMI

ANTON JANSJA

PREBIVALCI ISTE VASI

GOROVJE V BIRMI

HER. ENOTA ZA ELEKTR. KAPACITIVNOST

GESLO FR. REVOLUCIJE (EGALITE)

AVTOMOB. TOVARNA V SARAJEVU

IZDELOVAL. LEC PEČI

IT. IGRALKA NABANO

VRSTA APERITIVA

AVSTRIJ. SMUČ. SKA-LEC, KI JE PRVI PRE-SKOČIL 100m (SEPP)

LANTAN

ING.

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

TONJE BOLE

SREDIŠČE VRTENJA

ZDRAV. RASTLINA

MESTO V SEV. FRAN-CIJI, V POKR. ARTDIE

ANDRES VALDES

AMER. PISATELJ (NORMAN)

AVSTRIJ. PISATELJ (LUDWIG)

NEM. PISATELJ (THOMAS)

GR. OTOK V EGJEJS. MORSK.

KOSTI PRSNEGA KOŠA

EPSKI PESNIK

OTOK V VELEBIT. KANALI

BESEDE BREZ POUČARKE

NATRIG REKA V ČRN. GOR. NI TOK DRINE

GL. ULICA V ZAGREBU

ANTON OCVIRK

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

KOSTI PRSNEGA KOŠA

EPSKI PESNIK

OTOK V VELEBIT. KANALI

BESEDE BREZ POUČARKE

NATRIG REKA V ČRN. GOR. NI TOK DRINE

GL. ULICA V ZAGREBU

ANTON OCVIRK

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

TONJE BOLE

SREDIŠČE VRTENJA

ZDRAV. RASTLINA

MESTO V SEV. FRAN-CIJI, V POKR. ARTDIE

ANDRES VALDES

AMER. PISATELJ (NORMAN)

AVSTRIJ. PISATELJ (LUDWIG)

NEM. PISATELJ (THOMAS)

GR. OTOK V EGJEJS. MORSK.

PTIČ S PLAVALNO KOŠIČO IN ZVREČO V GRUHI, KAMOR SPRAVLJA UJE TE RIBE

ŠPANSKI KNJAZEVNIK IN FILOZOF

ZORANA ZEMLJA

PRIJETEN VOH

KAPITAN NAUTILISA V DELU S VERNARNA

PERNATA DOM. ŽIVAL Z GOLIM VRATOM

STRAST VELIKO PINSKO JEZERO

IME PESNIKA KAZUHA ČEŠ. PRI-TRILNICA

STEVE CRAMM SODOBNI INDIJSKI PISATELJ (MULK. RADŽ. R. 1905)

GR. BOG. NIA MERRICE

BEBAVOST

MNOGO-ČLENIK MARKO OSTOJA

IVAN BRATKO

DARILLO PREDPO-STAVKA, TRDITEV

ANTIKO MESTEČE BILJI ZADRA

TURSKO MESTO OB ILLIVI MARICE

VENO TAUFER

ANGL. DROBIZ POTRDILO O PREJEMU

KOSTI PRSNEGA KOŠA

EPSKI PESNIK

OTOK V VELEBIT. KANALI

BESEDE BREZ POUČARKE

NATRIG REKA V ČRN. GOR. NI TOK DRINE

GL. ULICA V ZAGREBU

ANTON OCVIRK

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

TONJE BOLE

SREDIŠČE VRTENJA

ZDRAV. RASTLINA

MESTO V SEV. FRAN-CIJI, V POKR. ARTDIE

ANDRES VALDES

AMER. PISATELJ (NORMAN)

AVSTRIJ. PISATELJ (LUDWIG)

NEM. PISATELJ (THOMAS)

GR. OTOK V EGJEJS. MORSK.

ERICH TELLER

PESNIK KLOPEČ

PRIMORSKO MESTO

VILKO NDVAK

SLAV. PESNI-CA (MAJDA) VINSKA TRTA

MASOVNO SREČANJE SHOD

PESNICA ŠKERL

IVAN PRIJATELJ STAROŠILO PIJAČA

NAJ. ZVEZNA DRŽAVA V ZDA

ANTIKO MESTEČE BILJI ZADRA

TURSKO MESTO OB ILLIVI MARICE

VENO TAUFER

ANGL. DROBIZ POTRDILO O PREJEMU

VRSTA HRASTA

GL. MESTO PERUJA

VRSTA PROJEKCIJE TEKOČINA ZA NARAVNO

ŽUPAN POD FRANCOZI

POLTEDEL. ORODJE ZA ORANJE

MARKO POHLIN

USA

ZELIŠČE

NIKOLA J KOPERNIK

JADRAN-SKI OTOK ŽVAN ANDREJ

ODZAGAN KOS DENJA

DALMAT. ŽEN. IME

KOSTI PRSNEGA KOŠA

EPSKI PESNIK

OTOK V VELEBIT. KANALI

BESEDE BREZ POUČARKE

NATRIG REKA V ČRN. GOR. NI TOK DRINE

GL. ULICA V ZAGREBU

ANTON OCVIRK

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

MAJHNO BODALO

AMERIŠKI VESOLJEC

PREM-OZEMJE LASTNINA

NAS ČAS

KURIRJI

ANGL. POPEVKAR JONES

SLIKAR SUBIC

AMER. PLOŠC. MESE

MORSKA RIBA

STAROZID. KRALJ

TONJE BOLE

SREDIŠČE VRTENJA

ZDRAV. RASTLINA

MESTO V SEV. FRAN-CIJI, V POKR. ARTDIE

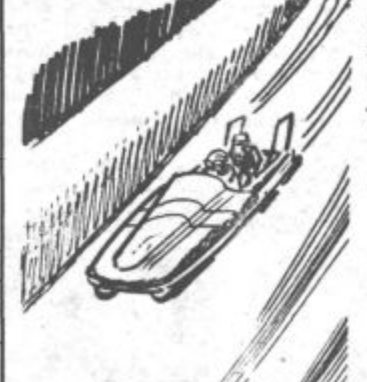
ANDRES VALDES

AMER. PISATELJ (NORMAN)

AVSTRIJ. PISATELJ (LUDWIG)

NEM. PISATELJ (THOMAS)

GR. OTOK V EGJEJS. MORSK.

Šoštanj

Zborovanje turistično olupševalnega društva

V petek, 13. decembra, so v Kajuhovem domu zborovali člani Olepševalno turističnega društva Šoštanj. Zboru je prisostvoval tudi podpredsednik celjske turistične zveze, prof. Zoran Vudler in predsednica društva iz Topolšice Majda Menih. Žal se zboru nista udeležila predstavnik velenjskega društva in občinske turistične zveze.

ki so bile zelo dobro obiskane. Še zlasti šoštanjna noč in cvetlična razstava v Kajuhovem domu. Izdali so tudi novo šoštanjško razglednico, v katero so vključili tudi zimski posnetek iz Zavodnjem ter tako želeli opozoriti na ta že dokaj uveljavljen zimsko športni center v tem lepem planinskem kraju pod Uršljo gor. Pozabili pa tudi niso na izdajo spominka, v načrtu pa je še ponovna izdelava društvenih značk v doglednem času pa morda tudi prospekt in monografija Šoštanja. Izvedli so tudi udarniško akcijo pri izboljšanju ceste na Pusti grad, ki je izredno lepa razgledna točka, s katere je prekrasen razgled po vsej Šaleški dolini. Na zelenici pri Kajuhovem domu pa so postavili tudi večjo orientacijsko tablo oziroma načrt Šoštanja, ter izvedli dvojce predavanj. Še zlasti zanimivo je bilo predavanje tov. Zgonca iz Ljubljane o gojenju okrasnih rastlin s prekrasnimi barvnimi diapozitivi, na katerem so se gospodinje zelo zanimale

še zlasti o razmnoževanju rastlin. V živahni razpravi pa je bilo zelo aktualno varstvo narave in okolja še zlasti z ozirom na termoelektrarno in tovarno usnja. Kako je s čistilnimi napravami pa je povedal predsednik skupščine KS Rudi Bajec. Prof. Vudler je nato zelo pohvalil delo društva še zlasti zato, ker je vso delovno izključno na amaterski podlagi. Majda Menih iz Topolšice je predlagala še nekatere skupne akcije in pohvalila postavitev tabele pri Kajuhovem domu. Nato pa je Franc Topolšek v imenu komisije podelil letošnja priznanja, ki so jih za najlepše cvetje prejela: Štefka Čebul, Ana Lužnik, Marija Plazl, Milka Uršič, Antonija Leskošek, Irena Verdnik, Hiacinta Praznik in Dragica Klančnik. Priznanje so dali še kolektivu Kajuhovega doma in vrtnarskemu iz Titovega Velenja za pomoč pri Cvetlični razstavi. Društvo bo še v naprej vodila prizadevna Milojka PLAMBERGER.

V. Koje

Poročilo o dveletnem delu je podala Milojka Plamberger zelo izčrpno in konkretno. Iz poročila je bila razvidna vsestranska dejavnost društva, ki obstaja že 83 let, kar je za društvo vsekakor zelo dolga doba. Upravni odbor je imel redne mesečne seje, na katerih so splošno reševali vse pereče probleme, ki jih ni malo saj društvo upravlja tudi z avtobusno postajo v Šoštanju kar verjetno drugod ni slučaj. Še zlasti pa je bilo podarjeno dobro sodelovanje s krajevno skupnostjo in družbenopolitičnimi organizacijami. Izvedli so dva turistična tedna, s številnimi prireditvami,

»Nitka«

Za mlade in manj mlade

Nekajkrat ste lahko že v našem časopisu prebrali oglas: »Če želite biti lepo, poceni in sodobno oblečeni, se oglašite v butik Nitka na Splitski 19 v Titovem Velenju.« Le kdo je ta »Nitka« smo se vprašali in jo mahnilo naravnost k njej. Prijazno nas je sprejela lastnica te majhne modne trgovinice v naselju Šalek — Gorica, Irena Terglav. Takoj, ko smo se pozdravili, smo pomislili, da ni Velenjčanka.

»Ne, nisem Velenjčanka, iz Polzele sem,« je tudi sama potrdila naš dvom. »Vendar sem tukaj na Splitski vzela v najem ta lokal, ki je zelo lep, čeprav malo oddaljen od središča mesta. Kljub temu pa marsikdo zaide tudi sem. Ko sem odpiral, so mi rekli, da sem že šesta v Titovem Velenju in kar malo ustrašila sem se, kako bo šlo. Vendar pa vam povem, da bi rajše videla, da bi nas bilo več, saj ima konkurenca tudi veliko pozitivnih lastnosti.«

ko leži. Je precej elegantna, to pa imam rada; pa tudi športna, takšna za vsak dan.«

Siva tudi za moške: hlače, bluzone, suknjiče, pa srajce. Vendar pa, kot ugotavlja, med moškimi za butične izdelke ni veliko zanimanja in premišljuje, ali ne bi šivanja zanje opustila vsaj tja do poletja.

S tem butikem so se Ireni izpolnile dolgoletne želje. Uživa, ko ustvarja in zadovoljna je, če lahko svojim strankam ustreže. Poleg tega, da lahko te pri njej izberejo kak lep kos garderobe, ki ne bo takšen, kot ga ima že ta in ona sosedka, pa vam svetuje tu-

di, kakšen modni dodatek sodi k izbranemu oblačilu. Nekaj jih ima tudi sama in ga lahko kupite kar pri njej.

Irena je torej zadovoljna in če bodo zadovoljne tudi stranke, ki bodo pri njej kupovale, bo sreča popolna. »Trudim se, da se ženske v mojih oblačilih počutijo dobro, in da so jim tudi cene, ki niso tako visoke — to pa se prepričajte sami — dostopne.«

Nitka je odprta vsak dan, od 13. do 18. ure, ob sobotah, pa od 8. do 12. ure. In ne ustrašite se, saj kot pravi Irena, so cene njenih unikatnih izdelkov bolj trgovinske kot butične. mklp

»Malček«

Zanimiva in lepa otroška oblačila

Morda želite obleči najmlajšega člana družine lepo, pa malo drugače kot drugi? Da. Potem stopite na Kardeljev trg 10, kjer ima v pritličju stanovanjskega bloka svoj butik Milojka Ambrož. Lepo urejen lokalček z imenom Malček boste našli za vogalom v neposredni bližini vrtca Lučka. Že izloži si boste lahko ogledali zanimiva in seveda tudi moderna oblačila za otroke, v butik pa vam bodo prav radi sešili tudi kaj po vaših željah in seveda v potrebni velikosti. Zanimive in nad vse prisrčne

bluzice, srajčke, krila in hlače, to je bila glavna ponudba butika te dni, ko smo tudi mi pokukali vanj. To so seveda oblačila, ki so za otroke najbolj praktična, saj se v njih dobro počutijo tako v vrtcu kot v šoli, med igro in pri delu. Za oblačila Milojke pa je značilno še to, da so tudi zares lepa in moderna. Kaj pa cena, boste takoj povprašali? »Blago, ki ga potrebujem pri delu dobim iz tovarn Prebold in MTT Maribor. Direktno nakup v tovarni seveda pomeni cenejši nakup, to pa vpliva tudi na to, da moji iz-

delki niso preveč dragi. Trudim se, da ti ne pressegajo konfekcijskih cen, pa čeprav so mnogi izdelki unikatni. Marsikaj je mogoče kupiti tudi ceneje kot v trgovini,« nam je povedala lastnica lokala Milojka Ambrož.

Seveda je prav, da vam jo predstavimo, saj daje utrip butiku prav ona. Milojka je absolutna tekstilna tehnologija, leto dni pa je obiskovala tudi šolo za oblikovanje konfekcije. V svojem poklicu ni našla primerne službe, zato je prišla razmišljati o lastnem lokalčku — butik. Pri uresničitvi njenih želja ji je bila veliko pomoč moževa mama. Milojka je razmišljala na katero področje bi se usmerila. Glede na to, da podobne trgovinice v občini Velenje še nimamo, se je odločila za otroška oblačila. Seveda pa se lahko ustavi tudi nekateri po šestnajstem letu. Naj povemo, da za pomladansko ponudbo Milojka že pripravlja skupaj s svojo siviljo zelo zanimive tkanine in pletene brezrokavnike iz usnja. Prav tako obljublja za pomladanski čas zelo bogat izbor oblačil iz koncev usnja.

Butik Malček je vsekakor vredno obiskati, v njem pa je mogoče izbrati tudi novoletna darila. Zares lepih oblačil se bodo vaši malčki prav gotovo razveselili. (mz)

Tako! Pa smo dobili noč desetletja, za katero je poskrbel disco Super Fleck v Rdeči dvorani. Nekateri so pričakovali od te noči več, drugi manj. Nekateri so iz dvorane odšli veselih obrazov in polnih žepov, drugi bolj praznih, saj je bilo pijače več kot dovolj za vse. Med vsemi sta bila gotovo najbolj srečna tista, ki so ju izrebrali, da bosta preživela najdaljšo noč v boemskem Parizu. Še bolj pa so se smehljale lepoticke (na sliki), ki so si za nekajminutno razkazovanje svojih čarov prisluzile čedno vsotico denarja. Za miss Super Fleck 85 so izbrali Natašo Majerlič (prva z leve), znano mariborsko manekenko in jo nagradili s 15 stariji milijoni, druga je bila letošnja miss pomladi Velenjčanka Alma Hasambašič, kljub drugemu naslovu jo je zimskih deset milijonov gotovo ogrela, pa tudi tretja Mariborčanka Simona Weiss se ni razžalostila ob kuverti s petimi stariji milijoni. Tako! Kljub vsemu se bolj splača biti lep kot priden! (vos)

*****

Silvestrski utrinek

Na koledarju sem odrgala še zadnji listek v tem letu. Torek, 31. december, Silvestrovo.

Čudno se sliši, ampak res je že Silvestrovo. Mama, oče in sestra tekajo po hiši, grede se dedke in babice Mraz, zavijajo še zadnja darila in jih nosijo pod novoletno jelko. Iz kuhinje diši po raznoraznih jedeh; seveda, silvestrovska kosilo.

Pricapljam v kuhinjo, da bi videla, kaj diši, a mami me spodi, češ »Mudi se mi!«

Zakaj se ji ni mudilo tudi večeraj, predvečerašnjim, oktobra, junija, marca...?

Ne mislim, da se je mudilo le njej, ampak tudi meni, tebi, njemu, vsem.

Na ulici znanec komaj uspe pozdraviti znanca, sosed sosedu. Časa je le toliko, da si zaželite: »Dober dan!« Še malo, pa se bomo poznali le takrat, ko bo človek potreboval pomoč sočloveka.

Kam vse to pelje? V leto 1986, 1987, 1988...?

Katja Lipovšek, 8. b OS Antona Askerca Literarno-dopisniški krožek Titovo Velenje

***

Šank rock spet skupaj

Po dobrem letu odmora — vzrok je bil služenje vojaškega roka, ki pa je bilo dobro »načrtovano«, saj so vsi odslužili rok skoraj istočasno, je zopet začela delovati velenjska skupina ŠANK ROCK. Zasedba je ostala skoraj ista kot pred dobrim letom, pridružil pa se jim je končno tudi stalni klavirist Peter Slanič. Ostale člane verjetno že poznate: vokal — Matjaž Jelen, kitara, vokal — Zvone Hranjec, bas, vokal — Cveto Polak, kitara — Miro Mramor in bobni — Aleš Uranjek.

Radijski poslušalci jih poznate po pesmi Zabava, ki je kar reden gost programov. Trenutno pa

imajo dva »nova« posnetka (posneta sta bila tik pred vojaškinjo). Pripravljajo pa se tudi že na snemanje za oddajo »POP DELAVNICA«.

Prvo koncertno predstavitev po premoru bodo imeli na silvestrovanju v Klubu mladih Rdeča vrtnica v Titovem Velenju. Po novem letu pa jih čaka še veliko dela. Fantje namreč pričakujejo ponudbe za igranje po vsej Sloveniji. Obljublajo, da bo tam, kjer bodo igrali, pravi rockovski žur. Če ste se ogreli, potem je tu njihov naslov: studio VELETON, Šaleška 18 D, Titovo Velenje in še telefon: (063) — 854 — 731.

Šank rock po dobrem letu premora. Od leve proti desni: Zvone Hranjec, Cveto Polak, Matjaž Jelen, Aleš Uranjek, Peter Slanič, Miro Mramor.

Bogomir Zager: »Nikakor ne morem in ne smem biti zadovoljen z letom, ki počasi odhaja. Bilo je manj uspešno kot sem pričakoval. Prineslo je s sabo veliko težav. Kljub prizadevanjem v delovni organizaciji nisimo bili uspešni pri opravljanju zadanih nalog. Gradbeni dejavnosti, s katero se ukvarjamo tudi mi, čas ni najbolj naklonjen. Žal, tesno povezano s temi vprašanji je tudi moje življenje. Ob izteku leta se vsi tolažimo, da bo morda le prihodnje boljše. Tudi jaz si želim, da bi bilo leto 1986 mnogo bolj uspešno za našo delovno organizacijo kot leto pred njim. Seveda se bomo zaposleni trudili vsak po svojih močeh. Zase pa, da bi bilo morda malo boljše kot letošnje. Upam, da mi sreča in zdravje ne bosta obrnila hrbta.«

***

Advertisement for 'nas cas' radio station featuring a 'leštvica' chart. The chart lists 10 songs and their artists, including 'ATTENCIONE GO GO' by Radio Bernie Paul and 'WE'RE GONNA HAVE FUN' by Murphy. It also includes a 'NOVOSTI' section with new releases like 'WORK' by Short Version and 'WHEN THE GOING GETS TOUGH, THE TOUGH GET GOING' by Billy Ocean.

Stefan Vogler: »Zaposlil sem se. Predvsem je to tisto, po čemer si bom zapomnil leto, ki nas zapušča. Drugače pa je bilo takšno kot vsa leta doslej. Mimolo je v znamenju dvigovanja cen, ki jih ne znamo več zaustaviti. Prave ocene za delo poštarja ne morem dati, saj imam premalo izkušenj. Na začetku je že bilo malo hudo, naporno, ... Zadnje dni tega leta imamo poštarji mnogo, mnogo dela, saj želi vsak sorodnikom, prijateljem, znancem vsaj s čestitko, kartico začeti čimveč uspeha, sreče in zdravja v prihodnjem letu. Želja je gotovo toliko kot pred vsemi nami zahtevnih nalog. Upam, da jih ne bo težko uresničiti. Kot vsi si tudi jaz želim sreče, zdravja, ter tudi veliko uspehov pri opravljanju delovnih obveznosti.«

*****

koledar

Četrtek, 26. decembra — ŠTE-FAN
 Petek, 27. decembra — JANEZ
 Sobota, 28. decembra — ŽIVKO
 Nedelja, 29. decembra — DA-VID
 Ponedeljek, 30. decembra — EV-GEN
 Torek, 31. decembra — SILVE-STER
 Sreda, 1. januarja — NOVO LE-TO
 Četrtek, 2. januarja — GRE-GOR
 Petek, 3. januarja — GENOVE-FA
 Sobota, 4. januarja — ANGELA
 Nedelja, 5. januarja — SIMEON
 Ponedeljek, 6. januarja — MOJ-MIR
 Torek, 7. januarja — VALEN-TIN
 Sreda, 8. januarja — SEVERIN

MALIOGLASI

IŠČEM VIKEND ALI ZEMLIŠČE ZANJ v bližini Titovega Velenja ali Dobrne. Informacije po telefonu 858-339.
UGODNO PRODAM SEDEŽNO GARNITURO; kavč, dva fotelja in tabure. Informacije po telefonu 855-059.
DELAVKA IŠČE GARSONJERO ali vsaj sobo s posebnim vhom v nam, v Titovem Velenju ali okolici. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Zelo nujno«.
SEDEŽNO GARNITURO, trosed z vgrajeno posteljo in dva fotelja, zelo ugodno prodam. Telefon 856-622 zvečer.
NAJAMEM LOKAL od 30 do 50 m² za mirno obrt. Sporočite na telefon 21-415 ali 856-818 od 16. do 18. ure.
INSTRUIRAM MATEMATIKO IN ELEKTROTEHNIKO. Ponudbe do 30. 12. 1985 po telefonu 857-404.
KUPIMO DESKE COLARICE III in IV vrsto, tudi rabljene. Telefon 063-882-326.
PRODAM ZASTAVO 750 v voznom stanju. Klicati po telefonu 857-542.
OSEBNI AVTO R-4 TLS PRODAM. Franc Kalisnik, Gregorčičeva 30 Titovo Velenje.
PRODAM BARVNI TV GORENJE. Cena 70.000.— din, telefon 884-171.
PRODAMO HIŠO Z NEKAJ ZEM-LJE IN GOZDA, primerno tudi za obrt. Golob. Skorno 22, Šoštanj.

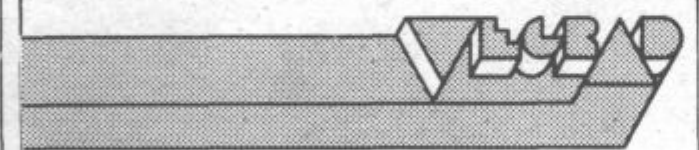
V OKOLICI TITOVEGA VELENJA PRODAM MANJŠO NOVO HIŠO, takoj vseljivo. Samo resni interesi naj se javijo po telefonu 853-487 od 12. do 15. ure. Pogoj: gotovina.
NAJAMEM PROSTOR ZA MIRNO OBRT V CENTRU TITOVEGA VE-LENJA. Telefon 881-175.
IŠČEM ŽENSKO upokojenko, ki ni ma stanovanja in je osamljena za skupno gospodinjstvo od 50. do 60.

let. Vse ostalo po dogovoru. Titovo Velenje telefon 858-531 v jutranjem času ali pisno pod šifro »BREZ IZ-KORIŠČANJA«.
PRODAM LADO LETNIK 1982, karabolirano. Informacije po telefonu 853-948 od 9. do 12. ure in od 15. do 18. ure.
UGODNO PRODAM 175 litrov hladilnik Gorenje, Tomšičeva 5 Pogač, telefon 854-068. Informacije od 15. do 18. ure.

DEŽURSTVA

DEŽURNI ZOBOZDRAV-NIK v zdravstvenem domu Titovo Velenje
 28., 29., 30. in 31. decembra 1985 dr. Cvetka Rogan, Šalek 10, Titovo Velenje,
 I. in 2. januarja 1986 dr. Anica

Pistotnik, Tavčarjeva 19, Titovo Velenje
DEŽURNI VETERINAR na veterinarski postaji Šoštanj od 27. decembra 1985 do 3. januarja 1986 dipl. vet. Franc Blatnik, Prešernova 22 e, Titovo Velenje, telefon 857-223
 od 3. januarja do 10. januarja 1986 dipl. vet. Milan Matko, Toplišca 15, telefon 891-166

Vegrad, n. sol. o. Titovo Velenje
Gradbeno industrijsko podjetje
63320 Titovo Velenje, Prešernova 9/a

Na podlagi sklepa razpisne komisije za imenovanje vodje sektorja zunanji trg, razpisujemo prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

- VODENJE SEKTORJA ZUNANJEGA TRGA**
- Za opravljanje del in nalog zahtevamo poleg splošnih z zakonom določenih pogojev, še naslednje pogoje:
- visokošolska izobrazba tehnične smeri
  - 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delovnih mestih
  - aktivno znanje enega tujega jezika
  - izpit za zunanje trgovinsko poslovanje
  - izpit po zakonu o graditvi objektov
- Izbrani kandidat bo imenovan za dobo 4 let.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: GIP Vegrad, DSSS — kadrovska služba »za razpisno komisijo za imenovanje vodje sektorja zunanji trg«, Prešernova 9/b, Titovo Velenje.

Prijavljene kandidate bomo obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

ODKUPUJEMO SVINJSKE TER VSE OSTALE ŽIVALSKO KOŽE

KO TO

KOŽA JE ZA KO TO!

KOTO
Koteks tobis in zbiralnice kmetijskih zadrug

SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1986!

SOZD, N. SUB. O. **PRODAJNO SERVISNA ORGANIZACIJA**

MERX AVTO - CELJE

Kolektiv Avto Celje Titovo Velenje želi vsem delovnim ljudem in občanom srečno in uspešno novo leto 1986 in priporoča za obisk in nakup v prodajalni na Partizanski 3 v Titovem Velenju!

•PRIREDITVE

Novoletni koncert

V četrtek, 2. januarja, ob 18.00, bo v cerkvi Sv. Martina v Titovem Velenju novoletni koncert, na katerem se bo predstavil MOŠKI PEVSKI ZBOR »SLAVA KLAVORA« iz Maribora, ki ga vodi Stane Jurgec. Vodi-lo novoletnega koncerta bo OD GAL-LUSA DO KODALYJA in »od zgodovine do sedanjosti«.

Program: Jacobus Gallus — EC-CE, QUOMODO MORITUR IU-STUS; Jacobus Gallus — IN NOMI-NE JESU; Jacobus Gallus — LAUS ET PERENNIS GLORIA; Jacobus Gallus — ANTE LUCIFEREUM GENITUS; Stevan St. Mokranjac — NJEST SVJAT; Jovan Srbulj — OT-ČE NAS; Marko Tajčević — VO-SPOJITE; Zoltan Kodály — AVE MA-RIA; Zoltan Kodály — GOD'S MRRCY; Negro spiritual — SWING LOW; Negro spiritual — MY LORD; WHAT A MORNING; An-ton Foerster — VEČERNI AVE.

Program na orglah bo izvedla Ema ZAPUŠEK iz Šoštanja, študentka Akademije za glasbo v Ljubljani, raz-red prof. Huberta Berganta. Izvajala bo D. Buxtlhude — PRELUDIJ, FU-GA, CHACONA; William Walond — VOLUNTERY in G, in J. S. Bach — PRELUDIJ in F-duru in PRELU-DIJ v g-molu.

Vstopnice po 350 in 300 din že pro-dajajo v knjižnici v Titovem Velenju, vsak dan od 9.00 do 15.00, v četrtek in soboto do 13.00. Vstopnice bodo prodajali še eno uro pred koncertom pri vhodu v cerkev. Sedeži bodo ošte-vičeni, cerkev pa ogrevana.

Vabljeni!

NAJVEČJI GLASBENI DOGODEK v letu 1986 bo gotovo koncert vr-hunskega svetovnega pianista VLA-DIMIRJA AŠKENAZIJA v Cankar-jevem domu v Ljubljani, dne 7. 1. 1986, ob 19.30.

Program: L. v. Beethoven — Sona-ta št. 21 v C-duru, op. 53 (WALD-STEIN); Sonata št. 23 v es-molu op. 57 (Appassionata); R. Schumann — Arabeske v C-duru, op. 18. Cena aranžmaja je 2.500 din. Odhod avto-busa ob 17.30 izpred Rdeče dvorane. Prijave do zasedbe avtobusa pri Mar-tini De Costa (Kulturni center Ivan Napotnik).

Razstava 40 let PIKE NOGAVIČ-KE je odprta vsak dan od 9.00 do 18.00, v četrtek in soboto do 13.00. Na razstavi je 40 prevodov te knjige v razne svetovne jezike; vse izdaje PI-KE NOGAVIČKE, ki so doslej izšle na Švedskem; ilustracije Marlenke Stupica, ki je PIKO NOGAVIČKO ilust-rirala za slovenske prevode ter risbe in likovne upodobitve PIKE, ki so jih razstavili otroci naših vzgojno-

varstvenih zavodov in učenci naših osnovnih šol.

Šola risanja

Društvo Šaleških likovnih bo orga-niziralo v sodelovanju z LIKOVNO AKADEMIJO iz Ljubljane šolo risa-nja in slikanja v šolskem letu 1986. Vsi zainteresirani se lahko prijavijo v šolo risanja, ki jo bo vodil profesor akad-emijski slikar Milan Erič iz Ljubljane. Začetno šolo slikanja z akvarelnimi barvami pa bo vodil profesor akad-emijski stikar Lojze Zavolovek. Prijave sprejemajo 6., 7. in 8. januarja 1986 od 15. do 17. ure v prostorih društva na Kajuhovi 10 v Šoštanju (Majerjeva vila). Podrobne informacije lahko dobite ob vpisu. Število slušateljev je omeje-no, prijavi jo pa se lahko tudi iz sosed-njih občin.

KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE
 Četrtek, 26. 12. ob 18. in 20. uri in petek, 27. 12. ob 18. in 20. uri LJUBE-ZEN V OGLEDALU — francoski. V gl. vl.: Marianne Remont
 Petek, 27. 12. ob 10. uri MOŽ, ŽE-NA IN OTROK — ameriški, melo-drama. V gl. vl.: Martin Shen
 Sobota 28. 12. in nedelja, 29. 12. ob 17. in 20. uri ZARADI IZREDNE DOLŽINE FILMA je prva predstava ob 17. uri BOTER — ameriški, gang-sterski. V gl. vl.: Marlon Brando
 Ponedeljek, 30. 12. ob 10., 18. in 20. uri HEIDI — ameriška risanka
 Torek, 31. 12. in 1. 1. 1986 FILM-SKE PREDSTAVE ODPADEJO
 Četrtek, 2. 1. ob 18. in 20. uri in pe-tek 3. 1. ob 18. in 20. uri RDEČELA-SKA IN PECOS KID — ameriški ve-ster. V gl. vl.: Loren Lendon
KINO DOM KULTURE VELENJE
 Četrtek, 26. 12. ob 20. uri BOTER — ameriški, gangsterski. V gl. vl.: Marlon Brando

Nedelja, 29. 12. ob 10. uri OTRO-SKA MATINEJA — HEIDI — ame-riška risanka — vstopnine ni. Pokla-nja vam Kino Velenje
 Ponedeljek, 30. 1. ob 20. uri MOŽ, ŽENA IN OTROK — ameriški, melo-drama. V gl. vl.: Martin Shen
 Četrtek, 2. 1. ob 20. uri SRCA IN OKLEP — italijanski, avanturistični. V gl. vl.: Zeudi Araja

KINO ŠOŠTANJ
 Sobota, 28. 12. ob 18. uri — HEI-DI, ameriška risanka
 Nedelja, 29. 12. ob 17.30 in 19.30 MOŽ, ŽENA IN OTROK — ameriški, melodrama. V gl. vl.: Martin Shen
 Ponedeljek, 30. 12. ob 19.30 BO-TER — ameriški, gangsterski. V gl. vl.: Marlon Brando
 Sreda, 1. 1. 1986 FILMSKA PREDSTAVA ODPADE

Kino Braslovče
 Nedelja, 29. 12. ob 16. uri HEIDI — ameriška risanka
 Nedelja, 29. 12. ob 18. uri LJUBE-ZEN V OGLEDALU — francoski. V gl. vl.: Marianne Remont
 Sreda, 1. 1. FILMSKA PREDSTA-VA ODPADE

Ne jokajte ob najinem grobu, le tiho k njemu prisotpite, spomnite se, kako trpela sva, večni mir nama zaželite.

V SPOMIN

26. decembra je minilo eno leto, odkar sta nas tako nepričakovano in mnogo prerano zapustila mož, sin, brat, oče, vnuk in nečak

Franc Cvikl
 in
Simon Cvikl

Iskrena hvala vsem, ki se ju spominjate in jima prižigate sveče.

ZALUJOČI: VSI NJUNI

A dan je črni moral priti, bridkosti dan, oj dan solzan, težko je bilo se ločiti, a solze vse, ves jok zamen.
 Simon Gregorčič

V SPOMIN

24. decembra je minilo petoletno, ko je v nesreči v rudniku izgubil svoje mnogo premlado življenje

Franci Laznik

Boleče in težko se je sprizgniti z resnico, da te ni več med nami. Hvala vsem, ki se ga še spominjate, mu prižigate svečke in prinašate cvetje.

V TIHI BOLEČINI TVOJI NAJDRAŽJI!

ZAHVALA

Za vedno se je od nas poslovil

Ivan Koželj

Njegov lik poštenosti, humanosti in dobrote nam bo kot osebnost ostal v trajnem spominu. To slovo so počastili vsi, ki so ga spremljali do groba, poslali sožalne brzojavke in obdarili njegov grob z rožami.

Vsem se zahvaljujemo.

Posebna zahvala velja dr. Žičkarju, sosedom Žurajem, vsem stanovalcem Kraigherjeve 8, lov-cem, govornikom, pevcem in gcdbi.

Žena Vide, hčerka z družino, brata, sestre in ostali sorodniki

Živijo leto, ki ga več ni — mi pa hitimo v nove spet dni

Kaj se vse je dogodilo?

Leto ni bilo za pet,
vsega je bilo obilo,
da ne vemo kje začet.

Pisano bilo je leto,
to narava potrdi,

voda vse je bolj rjava,
drevje v sramu vse rdeči.

Planiranje — boleča rana,
kaže skozi leto se,
kot da je bodočnost dana,
da vse svojo pot le gre.

Kadre iščemo najboljše,
take, ki bi delali,
le za funkcije sprejeti
jih pretežko najti ni.
Res obilo je dogodkov
se zgodilo v letu tem,
neke bomo omenili

ne da se posvetiti vsem.
Nismo OK vse storili,
česar lotili smo se,
smo napake včasih skrili,
več tako naprej ne gre.
Pa pojdemo zdaj po vrsti,
kot je stari običaj,

kaj se letos je zgodilo,
se ozrimo tja nazaj.

Od januarja do decembra
nas vodila zdaj bo pot,
od uspehov raznovrstnih,
prav tako do raznih zmot.

JANUAR BREZ SNEGA — ZIMSKA SLUŽBA SE SMEHLJA

Januarja res nas trese,
zima kaže nam zobe,
vajeni smo, da ni vroče,
takega mraza pa še ne!
A ne trese nas le zima,
krive druge so stvari,
plana za preteklo leto
niso izpolnili vsi.

Vročje je še tam v Tešu,
premog pa za to ni kriv,
samoupravljalški ton tam
čuden je prizvok dobil.
Prava iščemo si pota,
rešitve, ki nam dajo moč.
Bo za novo smer pravilno
»Kompas« nov nam kaj v pomoč?

ČE MAJA DOSTI »GRMI«, ŠE NI GOTOVO, DA KAJ SE ZGODI

Maja praznik končne zmage
slavili srečni smo mi vsi,
da gorje iz zadnje vojne
se nikdar več ne ponovi.
Zmage pa so še potrebne,
še vedno dosti je nalog,
odločno in le trdo delo,
za našo zmago so porok.
Rudarji z rekordnim izkopom
so slavili zmago to —
in obljubo dali novo:
še naprej tako bo šlo.
Povsod pa ni tako vse gladko:
V Inženiringu še ne gre,
mu podaljšali so varstvo
in pol leta dalje še.

AVGUSTA ENI NA MORJE — DRUGI PA NOGE V LAVORJE

Združeni smo le močnejši!
V Velenju še zdaj potrde,
gostinci in turisti skupaj:
teden turizma že tu je.
Občani so pritrjevali:
saj — kar prijetno je bilo,
če pa bo to redno steklo,
gotovo bo bolje šlo.
Avgust ponovno nam pokaže,
od zgoraj dobrega nič ni,
po vrtovih in po poljih
toča škodo naredi.
Podražil pri nas se spet je
odvoz odpadkov in smeti.
Še dobro, da so taki časi,
ko zavreči več kaj ni.

NOVEMBRA VSE LISTJE ODLETI, ŽVEPLO LAHKO TO POSPEŠI

Borci dvigajo glasove,
v zdravstvu da vse dobro ni,
v bolnišničnih odnosih,
vse popolno jasno ni.
Sneg na srečo vse pobeli,
skrije prav nesnago vso,
zdaj lahko bi ocenili,
da pri nas je kar lepo.
Še gozdovi so bolj zdravi,
da vse pobeljeno,
da ne bi pozabili,
da drevesa umirajo.
Gozd pa so proslavili
v pomemben doživljaj,
nov obseg po dolgih letih
končno so odprli zdaj.

FEBRUARJA PRAV MRZLO — DREVJE ŠE BOLJ RDEČI BO

Na prava mesta treba dati
dobre, prave je ljudi!
Tako končno resno bodi
februarski sklep glasi.
Banki radi bi zdržili,
vsem pa to ne gre v račun;
bomo svojo zdaj zgubili,
to pa res ne gre — mejdun.
Motnje razne se vrstijo,
karnevala pa ne bo,
bi pokazal le resnice,
vendar dobro ni tako.
Sredi zime še kar hude,
»Rdeča vrtnica« vzcveti,
v Paki so jo zasadili,
mladim lica veseli.

JUNIJ ČIMBOLJ ZALIT — JESENI DOSTI BO PIT

Junij mesec jubilejev —
hiša naša jih slavi,
let je 20 Našega časa,
decenij radio doni.
Nič več neubrane viže
okoli zdaj več ne done,
glasbeno smo šolo novo
odprli slavnostno nadvse.
Kulturniki pa vrli Šmarski
odprli hram so prenovljen,
popravljali so res ga dolgo,
zdaj je svež, ves prerojen.
Ni to mesec le zabave,
ne slavijo zdaj kar vsi,
kovinarji v našem mestu
svoje merijo moči.

BOLJ KO SEPTEMBER RODI, VEČ SORODNIKOV PRIHITI

Malčke v šolo smo peljali,
prostora pa zadosti ni,
čeprav so težki, hudi časi,
preveč otrok se še rodi.
S pripravami smo na volitve
začeli resno kar se da,
se polnijo evidence,
kje je kdo, ki kaj velja.
V Gaberkah so mis volili,
štirinožno in z rogmí,
kot povsod se je končalo,
slavo gospodar sobi.
Šetincu smo se potožili,
povedali, kako in kaj,
pomagalo pa nič ni dosti,
kot nikoli ne dozda.

DECEMBER DOBRO ZALIT, JANUAR OD LAKOTE ZVIT.

Oči uprte so v jame:
premog potrebujemo,
knopom ploskamo v spodbudo,
da čimbolje bi jim šlo.
Energija je koristna,
potrjujejo prav vsi,
nam pa strašno se otepa,
hudo okolico mori.
Vsem koristi energija,
škoda pa se tu pozna,
gozd in voda sta že mrtva,
uničena narava vsa.
So težave raznovrstne,
na konferenci potrde,
nočejo sodelovati,
kjer prav vsega ne dobe.

APRILU NE ZAUPAJ NIKDAR, ČETUDI OBLJUBLJA TI DAR

April po novem bo »ZA« pril —
referendum je uspel,
za številne objekte,
je naš narod zdaj ogrel.
Nalog nas veliko čaka,
brez prispevkov več ne gre,
ob pomanjkanju denarja,
občan najbolj še gvišen je.
Vprašanje novo se postavlja,
rešeno povsem še ni,
kaj obeta se po novem
bolnišnici v Topolšici.
Nekaj bi oddelkov radi
enostavno ukinili,
resno razmišljajo nekateri —
šala prvoaprilska to sploh ni.

KAKOR SI DO JUNIJA GARAL, TAKO BOŠ ZDAJ DOPUSTOVAL

Zaskrbljeni so obrazi
delegatov prav zares,
vse ne gre kot so želeli,
dosti je še vmes.
Stanarine so skočile,
drago zdaj je že doma,
v HaPeHaju potrdijo:
direktor tud leteti zna!

Rudarji praznik so slavili,
preveselo ni bilo,
se izguba tudi koplje,
tam globoko pod zemljo.
Skakali so spet čez kožo,
mladi knapi na ta dan,
zaradi cen pa rad iz kože
skočil mnogi bi občan.

KDOR V VINOGRADU LEŽI, MU OKTOBRA TREBA BRATI NI

Pisano je praznovanje
občinsko tudi leto to,
uspehi smo se pohvalili,
zamočali, kjer ni šlo.
Rudnik jubilej proslavlja
let že sto in še deset,
ob tem pa smo se spraševali,
koliko ima še let.
Šmarčani so obljubili:
novi vrtec poln bo,
bomo pridno se trudili,
otrok še zmanjkalo ne bo.
Glavni iz Iskre in Gorenja
so strnili vkup glavé,
o sodelovanju govorili —
naj iskricice res zagore.

Kup problemov še nas tare,
poskušamo jih rešiti,
se pogosto še ustavlja,
ker denarja dosti ni.
Pa smo menda pozabili,
da denar ni čisto vse,
dosti bomo še storili,
še več volje z nami je.
Dvignimo kozarce polne
nazdravimo za srečne dni,
za zmage in številne želje,
ki smo polni jih zdaj vsi.
Delajmo vsi res pošteno,
pazimo na dober glas!
Tak je sklep — in tako bodi:
Radio in vaš Naš čas